

[1979 மார்ச் 5]

(7) வரவு-செலவுத் திட்டம் 1979-80— பொது விவாதம்.

திரு. க. சுப்பு : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களால் இந்த மன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கின்ற 1979-80-ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கைமீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் இறுதியில் நிதியமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பது, எதிர்க்கட்சிக்காரர்களால் கூறப்பட வேண்டிய சில வரங்கள் என்பதை முதலில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அவர் சொல்லியிருக்கிற உரைக்கும் வைத்திருக்கிற முத்தாய்ப்புக்கும் எந்தவந்தமான தொடர்பும் இல்லை. அதுமட்டுமல்ல. எங்களுக்கு இருக்கிற வேலையையும் சேர்த்து அவர்களே செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறேன்.

நாங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற பிறகு நான் அவைமுன் வைக்கும் மூன்றாவது நிதி நிலை அறிக்கை என்று குறிப்பிட்டு விட்டு, அதிலே ஆண்டாண்டாக எதிர்பார்ப்புகளின் மத்தியில் ஏமாற்றத்தைச் சந்தித்துக்கொண்டிருக்கும் கடைகோடியிலிருக்கும் மக்கள் பொறுமையைத் தொடர்ந்து கடைப்பிடிப்பார்கள் என்று எண்ணி யாரும் யாரையும் ஏமாற்றிவிட முடியாது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிற வாசகத்தை நான் வரவேற்று, இதைக்கூட நாங்கள் சொல்வதற்கு அனுமதிக்கக் கூடாது என்ற எண்ணத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்களோ என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதேநேரத்திலே யாரையும் யாரும் ஏமாற்ற முடியாது என்பதை அவர்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நன்றி.

அதைப்போல இன்னொன்றையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். செல்லரித்துப்போன சித்தாந்தங்களும், உளுத்து மக்கிப்போன உதவாக்கரைத் திட்டங்களும் நாட்டைக் காப்பாற்றாது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அது நீச்சயமாக நாட்டைக் காப்பாற்றாது என்பதை இந்த நேரத்தில் மீண்டும் நீனைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். அது நாட்டைக் காப்பாற்றாது என்ற நம்பிக்கையில்தான் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரித்திருக்கிறீர்கள், மகிழ்ச்சி.

அதுமட்டுமல்ல, இன்னும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தந்த மாளிகையில் இருப்பவர்கள் தாழ்வாரத்திற்கு வரவேண்டும். வரவேண்டியது தான். ஆனால் இது முதலமைச்சரை

[திரு. க. சுப்பு]

[1979 மார்ச் 5]

நினைத்துச் சொல்லியிருக்க மாட்டார் என்று கருதுகிறேன். அவர் இங்கே வரமாட்டார்; எங்கோ இருப்பார். எங்கிருந்தாலும் இதைக் கேட்டுக்கொண்டிருப்பார் என்று கருதுகிறேன். தந்த மாளிகையிலே இருப்பவர்கள் தாழ்வாரத்திற்கு வரவேண்டும். அப்போதுதான் தீட்டப்படுகின்ற திட்டங்களில் உண்மைப் படம் தெரியும். இந்த அவைமுன் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் பரிசீலனைக்கும், ஆக்கபூர்வமான விமர்சனங்களுக்கும், பலனுள்ள யோசனைகளுக்குமாக வைக்கப் பட்டிருக்கும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை அந்த உண்மை நிலையின் படப்பிடிப்பு என்று நிதியமைச்சர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

இது ஒரு படப்பிடிப்புதான். ஆனால் இந்தப் படப்பிடிப்பு உண்மையா என்பது என்னுடைய கேள்வி. ஏனென்றால் தந்த மாளிகையில் இருப்போர் தாழ்வாரத்திற்கு வரவேண்டுமென்று சொன்னால், முதலமைச்சரை இங்கே காணவில்லையே. அவர் எங்கே இருக்கிறார் என்று தெரியவில்லையே. எங்கோ இருப்பார். எங்கே இருந்தாலும் இந்தத் தாழ்வாரத்திற்கு வரவேண்டும்; வரவில்லை. அவர் இங்கே வரவேண்டுமென்பது என்னுடைய வேண்டுகோள்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே ஆளுநர் கூறியதைத்தான் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆளுநர் உரையிலாவது ஒரு உறுதி, அழுத்தம் இருந்தது. ஆனால் இங்கே அந்த அழுத்தம், அந்த உறுதி இல்லை. வார்த்தைகளைக் கொஞ்சம் மாற்றியிருக்கிறார்கள். சொல்லும்போது அழுத்தமாகச் சொல்லிவிட்டு, அதற்குப்பணம் ஒதுக்கும்போது கஷ்டமாக இருந்ததால் தளர்த்தியிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதனால்தான் இதிலே நிச்சயமற்ற தன்மை தெரிகிறது.

வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பற்றிச் சொல்லும்போது இங்கே இரண்டு சிறப்பு அம்சங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதில் முதலாவது, விதை உற்பத்தி சான்றளிப்புத் துறை புதிதாகத் தொடங்கப்பட இருக்கின்றது. இது ஒரு சாதனை தான். ஏனென்றால் உற்பத்திக்கு சான்றளிப்பதற்கு ஒரு துறை உருவாகிறதல்லவா. அது சாதனைதான். இன்னொன்று, இறைச்சி அபிவிருத்தி நிறுவனம். இந்த இரண்டு அம்சங்களும் இந்த நாட்டு மக்களைக் காப்பாற்ற பெரிதும் உதவும். அது உங்களுடைய எண்ணத்தில். காப்பாற்றுமா என்பதை மக்களிடம்தான் கேட்க வேண்டும். நீங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் மக்களைத்தானே கேட்கிறீர்கள். இதையும் கேட்டுவிடலாம்.

கிராமப் பொருளாதாரம் முன்னேற வேண்டுமென்றால் விவசாயிகள் முன்னேற வேண்டும். அவர்கள்தான் இந்த நாட்டின் முதுகெலும்பு. ஆனால் இங்கே ஒருங்கிணைந்த

1979 மார்ச் 5]

[திரு. க. சுப்பு]

கிராம வளர்ச்சித் திட்டம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, இந்த விவசாயிகள் முன்னேற்றத்திற்கு ஏதாவது உருப்படியாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. நிச்சயமாக இதில் ஒன்றும் இல்லை.

இந்தியாவிலே அதிகமாகக் கடன்பெற்று, அதிகமான அளவில் விவசாயிகள் கடனாளியாக இருக்கிற ஒரு மாநிலம் தமிழ்நாடுதான். கடனாளி பட்டியலில் முதல் வரிசையில் இருப்பது இந்தத் தமிழ் மாநிலம்தான். அது பெருமைதானே. இரப்போக்கு விவசாய முறைகளை, நவீன உத்திகளை விவசாயத்தில் கையாள்வது நம்முடைய விவசாயிகள்தான். அதற்கேற்ற முறையில் அத்தனை கடன்களையும் என்னென்ன கடன் வசதிகள் உண்டோ அத்தனையையும் பெற்று, முன்னணியில் இருப்பதும் நம்முடைய விவசாயிகள்தான். விவசாயத்திற்குக் கடன் வாங்கக் கூடாது என்று சொல்ல வில்லை; கடன் வாங்குவதில் தவறு இல்லை. ஆனால் அந்தக் கடன்களால் விவசாயிகள் பயனடைந்திருக்கிறார்களா? பஞ்சாப், அரியானா மாநிலங்களுக்கு அடுத்தபடியாக இந்தியாவிலேயே உற்பத்திப் பெருக்கத்தில் முன்னோடியாக இருப்பவர்கள் தமிழ்நாட்டு விவசாயிகள். இங்குதான் வேளாண்மை புரட்சி ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அதற்குப் பல்வேறு திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம்.

நம்முடைய விவசாயிகள் கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள், செலண்டிருக்கிறார்கள், உற்பத்தியைப் பெருக்கி இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் அவர்கள் கடன் சுமையிலிருந்து மீள முடியவில்லையே, ஏன்? வாங்கிய கடனால் அவர்கள் கடனாளியாக இருந்து, நலிந்து கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர முன்னேற முடியவில்லை. அதற்கு என்ன காரணம்? அவர்களுடைய விளைபொருளுக்கு ஏற்ற விலை இல்லை. அது வேளாண்மைத் துறை அமைச்சருக்குத் தெரியும். பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் இதை நான் தெரிவித்து இருக்கிறேன். மீண்டும் இதை அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 11-20]

“நெல்லுக்கு அடிப்படை விலையை மத்திய அரசு உயர்த்தியுள்ளது. இது விவசாயிகளுக்கு அவர்கள் உற்பத்திக்குச் செலவிடும் தொகைக்குச் சமமாகக்கூட இல்லை. கோதுமையின் கொள்முதல் விலை சாகுபடிச் செலவை அனுசரித்து மத்திய அரசினரால் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள நேரத்தில், அதே அடிப்படையில் நெல்லின் கொள்முதல் விலையையும் நிர்ணயிக்கவேண்டும் என்ற தமிழகஅரசின் நியாயமான கோரிக்கை

[திரு. க. சுப்பு]

[1979 மார்ச் 5]

ஏற்றுக்கொள்ளப்படாதது வருந்தத்தக்கது.” என்று ஆளுநர் உரையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நீங்களும் வருந்துகிறீர்கள், விவசாயிகளும் வருந்துகிறார்கள். நீங்கள் வருந்தினால் மட்டும் போதுமா? அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டாமா? விவசாயிகள் பிரச்சினையைப் பொறுத்த மட்டில் கொள்முதல் விலை, உற்பத்திச் செலவை அனுசரித்துக் கொடுக்கப்படவில்லை. அந்தக் கொள்கை அமுல்படுத்தப்படவில்லை. அது எல்லா இடங்களிலேயும் அமுல் நடத்தப்படுகிறது. ஆனால் தமிழகத்திலே மாத்திரம் அமுல் நடத்தப்படவில்லை. கோதுமைக்கு மட்டும் அனுசரித்துக் கொடுக்கப்படுகிறது, நெல்லுக்கு அனுசரித்துக் கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்? ஏன் இந்த இரட்டைப் போக்கு என்று நீங்கள் மத்திய சர்க்காரை வலியுறுத்துகின்ற வகையில் சீக்கிரத்திலே ஒரு தீர்மானத்தைப் போட்டால் என்ன? கொள்முதல் விலை இன்னின்ன வகையில் அனுசரித்துக் கொடுக்கப்பட வேண்டும், இல்லையென்றால் விவசாயிகள் சார்பில் நாங்கள் இன்னின்ன நடவடிக்கைகளில் இறங்கப் போகிறோம் என்று மத்திய சர்க்காருக்குத் தெரிவித்தால் என்ன? ஆனால் போராடுகிற விவசாயிகளை நீங்கள் ஆட்க்கக் கூடாது. விவசாயிகள் தடன்பட்டு தவித்துப்போய் இருக்கிறார்கள். விவசாயிகளைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமரைக்கனி அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள்.

வெங்காயத்தின் நிலை இன்று எப்படி இருக்கிறது? அது விளைந்திருக்கிறது. அறுவடை செய்ய முடியவில்லை. அறுவடை செய்தால் ஒரு மூடைக்கு 7 ரூபாய் 8 ரூபாய் என்று கொடுக்கிறீர்கள். அது சாதாரணச் செலவுகளுக்குக் கூட போதாத நிலை இருக்கிறது. ஆகவே வெங்காயம் அறுவடை செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. அது அழுகிக்கொண்டு இருக்கிறது இந்த ஆட்சியைப் போல.

அடுத்து கரும்பு. கரும்பு பிழிகின்ற வேலையைச் செய்யத் தற்கே யாரும் தயாராக இல்லை. ஏனென்றால் மத்திய சர்க்கார் நிர்ணயித்திருக்கின்ற விலை அப்படி இருக்கிறது. அதனால் லாபம் இல்லை என்று கருதி விவசாயிகள் கரும்பு பிழிவதில்லை. அவர்கள் கண்ணீரைத்தான் பிழிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

நெல்லைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைப்பதில்லை. அவர்களுக்கு நியாயம் கிடைக்கச் செய்கின்ற அந்த வாய்ப்பு உங்களுக்கு இருக்கிறது. இன்றைக்கு அரசாங்கத்திலே நம்பிக்கை இழந்திருக்கின்ற விவசாயிகள் திரு. நாராயணசாமி அவர்களின் பின்னாலே செல்கிறார்கள். ஏன் அவர்கள் அப்படிப் போகிறார்கள்? இன்றைக்கு விவசாயிகளைப் பிரதிபலிக்கக்கூடிய ஒரே மனிதர் அவர்தான். இந்த அரசாங்கத்திலேயும் அரசியல் கட்சிகள்லேயும் நம்பிக்கை இழந்துவிட்ட அவர்கள் அவர் பின்னாலே செல்கிறார்கள். தனி மனிதன் ஒருவனால் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காண முடியாது என்பதை

1979 மார்ச் 5]

[திரு. க. சுப்பு]

ஒப்புக்கொண்டாலும் இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்ற விவசாயிகள் அரசியல் கட்சிகளை விடுத்து அவர் பின்னாலே சென்று பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக்கொள்ள நினைக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய பிரச்சினைகளை இன்னும் இந்த அரசு புரிந்துகொள்ளவில்லை. நீங்கள் அய். ஏ. எஸ்., அதிகாரிகளை அனுப்பி விவசாயிகளைப் பற்றித் தெரிந்துகொண்டு வாருங்கள் என்று சொல்லி அவர்களிடம் யோசனை கேட்பது சரியா? அய். ஏ. எஸ்., அதிகாரிகளுக்கு விவசாயிகளைப் பற்றி எப்படித் தெரியும்? கான்வெண்டிலே படித்துவிட்டு நேரடியாக அய். ஏ. எஸ்., அதிகாரிகளாக வருகின்ற அவர்களுக்கு விவசாயிகளைப் பற்றி என்ன தெரியும்? அவர்களுக்கு கிராமப்புறமே தெரியாது. ஆனால் உங்களுக்குத் தெரியும். நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. இராகவானந்தம் அவர்களுக்கும் தெரியும் கிராமப்புறத்தைப் பற்றி அவர்களுக்குக் கிராமப் புறத்தைப் பற்றித் தெரிவதோடு கம்பு விளையாடவும் தெரியும். ஆனால் அய். ஏ. எஸ்., அதிகாரிகளுக்குக் கிராமப்புறத்தைப் பற்றித் தெரியாது. ஆகவே அவர்கள் சொல்வதை வைத்துக் கொண்டு விவசாயிகளின் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியுமா என்பதை ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும்.

அடுத்து, இன்னொன்றும் நீங்கள் ஆளுநர் உரையிலேயே சொல்லி இருக்கிறீர்கள். ரொம்ப அழுத்தமாகவே சொல்லி யிருக்கிறீர்கள். “கிராமப்புறங்களிலே நிலவும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழித்து, படித்த, படிக்காத இளைஞர்கள், சிறு விவசாயிகள் நிலமற்றோர் அனைவரும் தங்களது எதிர்காலத்தைப் பற்றிய நம்பிக்கையைப் பெறுவதோடன்றி நிகழ்காலத்தில் நிலவும் விரக்தி மனப்பான்மையை அறவே போக்கிட அரசு தீர்மானித்துள்ளது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்”. இது எவ்வளவு பெரிய திட்டம்? இப்படி ஒரு திட்டம் கொண்டுவருவதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித் திருக்கிறீர்கள். நான் வரவேற்கிறேன். அடுத்து பின்வருமாறு கூறப்படுகிறது. அதில், “கைத்தொழில் ஏதும் தெரியாமல் வெறும் கூலி வேலையை மட்டும் செய்து வாழ்வோர், தொழில் கற்று, தம்மை நம்பி வாழ்ந்திடும் நிலை உருவாகிடல் வேண்டும். அரசு தீட்டுகின்ற திட்டங்களின் பலன்கள், நியாயமாகச் சென்று சேரவேண்டியவர்களுக்குச் சென்றிடல் வேண்டும். இவ்விசக் கணக்கில் வேலை வாய்ப்பின்றி உழன்று கொண்டிருக்கும் வேதனையான சுழற்சியில் சிக்கித் தவிப்பவர்கள் பலனடையும் குறித் கோளின் அடிப்படையில், ஊராட்சி ஒன்றிய அடிப்படையில், ‘எல்லோருக்கும் வேலை வாய்ப்பு’ என்ற முறையில் வரும் ஆண்டிலிருந்து வேலை வாய்ப்பு உறுதி அளிக்கும் திட்டமொன்றை செயல்படுத்த அரசு முடிவெடுத்துள்ளது”. இவ்வாறு உறுதி யான வேலை வாய்ப்பு என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இது என்ன வென்றே எனக்குப் புரியவில்லை. எல்லோருக்கும் வேலை வாய்ப்பு என்கிறீர்களே எப்படி?

[திரு. க. சுப்பு]

[1979 மார்ச் 5]

எம்ப்ளாய்மென்ட் காரண்டி ஸ்கீம். அங்கு சொல்லப்பட்டிருப்பது வேலை வாய்ப்புக்கு உறுதி, இங்கே உறுதியான வேலை வாய்ப்பு. இதைப் பற்றி நீங்கள் சிந்தித்தீர்களா என்று எனக்குச் சந்தேகமாக இருக்கிறது. நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவது என்பது இருக்கட்டும், அந்தத் திட்டம் பற்றிச் சிந்தித்தார்களா? வேலைவாய்ப்பு உறுதித் திட்டம், உறுதியான வேலைவாய்ப்புத் திட்டம். உறுதியில்லாத வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் எம்ப்ளாய்மென்ட் காரண்டி ஸ்கீம் என்பதற்கு என்ன தமிழ்? அதற்கே தாளம் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை அறவே நீக்கப்போகிறோம் என்ற எண்ணத்தை அல்லது ஆசையை உறுதியாகச் சொல்கிறீர்கள். அதுதான் பெரிய திட்டம். அனைத்திந்தியாவிற்கும் வழி காட்டும் திட்டம். நல்லவேளை, தமிழ்நாட்டிற்கு வழி காட்டினாலே போதும். இந்து மகா சமுத்திரத்தைக் காட்டி விடாதீர்கள். இதுதான் வழி போ என்று. இந்தியாவிற்கே வழிகாட்டும் திட்டம் என்று சொல்கிறார்கள். பத்திரிகைகளில் பார்த்திருப்பீர்கள். 1977-ல் ஜனதாக் கட்சியின் முதல் திட்டம். அதுதான் ‘‘புட் பார் லொர்க்’’

‘Under the integrated rural development programme, 300 new blocks are proposed to be established every year in the next five years. The ‘Food for Work’ Programme, an integral part of the overall strategy, has shown good progress. The initial provision of Rs. 20 crores in 1977-78 has been raised to Rs. 29 crores. In 1978-79, one million tonnes of food grains worth about Rs. 120 crores, will be given to various States under this programme.’

எல்லா மாநிலங்களுக்கும் 1977-78-லிருந்து ஆரம்பித்திருக்கிறது. பாவம். ஜனதா சர்க்கார் ஆரம்பித்திருக்கிறது. நீங்கள் சொல்லவேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஜனதா சர்க்கார் என்ன அவர்கள் வீட்டிலிருந்தா கொடுக்கிறது. இங்கேயிருந்து பணத்தை வாங்கித் திரும்பக் கொடுக்கிறார்கள். குழந்தை அவர்களுடையது, அவர்கள் அதற்கு பெயர் வைத்துக்கொள்வார்கள். இந்தத் திட்டத்தை மத்திய அரசு போட்டு இரண்டு ஆண்டுகளாக நிறைவேற்றி வருகிறது. நீங்கள் ஏன் இரண்டு ஆண்டுகள் தாமதப்படுத்தினீர்கள் என்ற குற்றச் சாட்டுக்கு பதில் சொல்ல வேண்டுமேதவிர இது எங்களது திட்டம் என்று எப்படிச் சொல்லலாம். நீங்கள் அதை இரண்டு ஆண்டுகளாக ஏன் அமல்படுத்தவில்லை. வடநாட்டில் எல்லா மாநிலங்களிலும் இத்திட்டம் அமலாக்கப்படுகிறது. அரிசி, கோதுமை, ரூபாய் எல்லாம் கொடுத்துக் கொண்டுவருகிறார்கள். நீங்கள் அதை இரண்டு ஆண்டுகளாக கடப்பில் போட்டுவிட்டு இன்று நீங்களே கொண்டுவந்தது மாதிரி இதைக் கொண்டு வருவது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. நீங்கள் பெயர் வைக்க

1979 மார்ச் 5]

[திரு. க. சுப்பு]

அச்சரப்படவேண்டாம். 'புட் பார் வொர்க்' நீங்கள் எம்ப்ளாய்மென்ட் காரண்டி ஸ்கீம் என்று சொல்லுகிறீர்கள். அவர்கள் சொல்லுவது கரெக்ட், நீங்கள் சொல்வது இன்கரெக்ட், நீங்கள் கொடுத்திருப்பது ஒரு டெம்பரரி ரீலீப் தான். வேலையில்லாதிருக்கும் கிராமப்புற இளைஞர்களுக்கு டெம்பரரியாக வேலை கொடுக்கிறீர்கள். வருடம் பூராவும் ரூபாய் மூன்று என்றால் அது போதுமா? வேலை இல்லை என்றால் ஒரு ரூபாய், மூன்று ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு என்ன செய்ய முடியும். சுமார் ரூபாய் மூன்று சொல்லிப்பிடுக்கிறார்கள். சுமார் ரூபாய் மூன்றும் அரிசியும் கோதுமையும் கிடைக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுவும் சுமார்தான், மூன்று ப்ரோக்ராம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கராராகச் சொல்ல வேண்டும். எவ்வளவு பேர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்ற கணக்கு இருக்கிறதா? மொத்தம் எவ்வளவு ரூபாய் இதற்காக ஒதுக்கப்போகிறீர்கள்?

பதினெட்டு வயதுக்கு மேற்பட்டவர் அனைவரும் பதிவு செய்து கொள்ளவேண்டும். ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் யூனியன் லெவலில் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் டிஸ்ட்ரிக்ட் லெவல் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இது ஒரு மாற்றம். நேற்று யூனியன் லெவல், இன்று டிஸ்ட்ரிக்ட் லெவல், நாளை அகில இந்திய லெவல். அகில இந்திய ரீதியில் இயங்குகிறவர்கள் நீங்கள். ஆகவே அப்படி மாற்றினாலும் ஆச்சரியம் இல்லை. மண் வெட்டுவதற்கு, ரோடு போடுவதற்கு படித்த இளைஞர்கள் முன்வருவார்களா? கிராமங்களில் வேறு வேலை இருந்து அதற்குமேல் இந்த ரூபாய் மூன்று என்றால் சரி. நான் இந்தத் திட்டத்தை கேலி செய்யவில்லை. பதிவு செய்ய வேண்டும் என்று சொல்கிறீர்கள். ஒரு கிராமத்தில் உள்ளவர்களுக்கு மூன்று ரூபாய் என்றில்லை. அந்த மாவட்டத்திலிருந்து வருபவர்களுக்கு ரூபாய் மூன்று. இது எப்படி போதும். ஆகவே இதன் மூலம் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அறவே நீக்கப்படும் என்று சொல்வது தவறு. ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். விரக்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் இளைஞர் அணி என்று உருவாக்கப்பட்டது. படித்த வர்களுக்கு ரூ. 175. அதுகூட போதாது. ஆறுதலுக்காக கொடுக்கப்பட்டது. கிராம மக்களோடு ஒன்றிவாழ வேண்டும் என்று அது கொண்டு வரப்பட்டது. புரட்சி சர்க்காரில் நீங்கள் அதை ரூ. 375 என்று செய்திருக்கலாமே களை எடுக்க ரூ. 6 கூலி கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறோம். ஆனால் மண் வெட்ட ரோடு போட ரூபாய் மூன்று என்றால் அது குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணயச் சட்டத்தை கேலி செய்வதாகாதா? களை எடுப்பவர்களுக்கு கூலி ஆறு ரூபாய், படித்த இளைஞர்களுக்கு ரூபாய் மூன்றா? குறைந்தபட்ச கூலி ரூபாய் ஆறு என்று சொல்லிவிட்டு இப்படிச் செய்தால், ஊருக்கு உபதேசம் உனக் கல்லடி கண்ணை என்று சொல்வதுபோல் சர்க்காரே

[திரு. க. சுப்பு]

[1979 மார்ச் 5]

ஒரு ரூபாய் என்றால் தனியார் எப்படி கூடுதல் கொடுப்பார்கள் இதையெல்லாம் நனைத்துப் பார்க்க வேண்டாமா? நனைத்துப் பார்க்க அவர்களுக்கு நேரமில்லை.

[முற்பகல் 11-30]

இதனால் என்ன பலன் ஏற்படப்போகிறது, ஆகவே இதையெல்லாம் சொல்வேண்டிய நிலை இருக்கிறது, அதனால் தான் சொல்லுகிறேன், டி.பி.எ.பி., ஐ.ஆர்.டி.பி., போன்ற புரோகிராம்கள் எல்லாம் போட்டீர்கள், அதில் எல்லாம் எவ்வளவோ தவறுகள் நடைபெற்றன, இதெல்லாம் தெரியாதா, தெரியும், இருந்தும் இதை இப்போது கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். இப்போது என்ன செய்திருக்கிறீர்கள், காதில் பூ வைத்தவன் யாரென்று பார்த்து இதைச் சொல்லுகிறீர்கள். ஆனால் ஒன்றை மட்டும் உங்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தத் திட்டத்தை மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து கேட்டு மாநில சர்க்கார் இதை செயல்படுத்துவதற்காக திட்டம் இட்டிருக்கிறீர்கள். இதில் நீங்கள் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். என்ன சொல்லுகிறீர்கள், கான்ட்ராக்ட் விடாமல் அரசின் வேலைகளை எல்லாம் இதன் கீழே கொண்டு வருவோம். இதற்காக சில அதிகாரிகளுக்கு பயிற்சி கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி பயிற்சி பெற்றவர்கள் என்ன பண்ணப்போகிறார்கள், இங்கே தான் ‘‘மால் பிராக்டிஸ்’’ எல்லாம் நடக்கும், மஸ்டாரோல் புரோகிராம் எல்லாம் வரும். ஆகவே இப்படிப்பட்ட தவறுகள் வருவதற்கான வாய்ப்புகள் இவன் வேலை செய்தான், இவன் வேலை செய்யவில்லை என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை எல்லாம் வரும். இதை மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இது என்ன, இந்தியா முழுவதிற்கும் ‘‘அரை மில்லியன்’’ புரோகிராம் நடந்த போதே பல தவறுகள் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருப்பதை எல்லாம் நாம் அனுபவத்தில் கண்டிருக்கிறோம். இதையெல்லாம் நாம் மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்தத் திட்டத்தில் தவறுகளே நடைபெறாது என்பதற்கு என்ன கியாரண்டி இருக்கிறது. நீங்கள் சொல்ல வேண்டியது, தவறுகளே, நடைபெறாது என்ற கியாரண்டியைத் தர வேண்டும், எந்த கியாரண்டியையும் நீங்கள் தருவதில்லை. இதையாவது தாருங்கள் என்று கேட்கிறேன். எங்கே தரப்போகிறீர்கள். இதற்காவது மக்கள் குழு அமைப்புக்களை நல்ல முறையில் ஏற்படுத்துங்கள், இதிலாவது நீங்கள் கவனம் செலுத்துங்கள், எங்கே செலுத்தப் போகிறீர்கள், அதற்கு உங்களுக்கு டைம் கிடையாது.

மின் உற்பத்தியைப் பொறுத்த வரையில், காடாம்பாறை, சுருளியாறு இந்தத் திட்டங்களைப்பற்றி சொல்லியிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் ஏன் இதைப்பற்றி சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று தெரியவில்லை, வேண்டுமென்றால் இவற்றை திறந்து வைத்து விட்டுப் போங்கள், பத்திரிகையில் வேண்டுமென்றால் பெயர், வரும். இதெல்லாம் அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ரொட்டன்-காடாம்பாறை, சுருளியாறு எல்லாம் முன்னாலேயே போடப்பட்டது, எமெர்ஜென்சி காலத்தில் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது,

1979 மார்ச் 5]

[திரு. க. சுப்பு]

ரொட்டின் அட்மினிஸ்ட்ரேடீவ் வேலையாக நடந்து கொண்டிருக்கும். இதெல்லாம் “ரொட்டின் அட்மினிஸ்ட்ரேடீவ் மேட்டர்” என்ற முறையில் நடந்து கொண்டிருக்கும். வேண்டுமென்றால் வேலை முடிந்த பின்னால் திறந்து வையுங்கள். பேப்பரிலேப் போட்டுக்கொள்ளுங்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி காலத்திலேயே எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டத் திட்டம். ஒரு ஆண்டு திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் தொடர்ந்து ஐந்து ஆண்டு ஆறு ஆண்டு தொடர்ந்தால் போல் அட்மினிஸ்ட்ரேடீவ் ரொட்டின்னாக நடந்து கொண்டிருக்கும். இதில் ஒன்றும் புதிய திட்டங்கள் இல்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

தொழில் வாய்ப்பை எடுத்துக்கொண்டால் மிக மோசமாக இருக்கிறது. சென்ட்ரலி-ஸ்பான்ஸ்ட்ரூ ஸ்கீமாக எதைகொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள்—ஒன்றுமே கிடையாது. 2,000 கோடி ரூபாய் மாநிலத்திற்கென்று ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது, நம்முடைய பங்கை இப்போது பெற்றிருக்கிறோம். மற்ற மாநிலங்களும் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்கள் ஒன்றிரண்டு சென்ட்ரலி-ஸ்பான்ஸ்ட்ரூ திட்டங்களை பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்களை விட, நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் என்ன குறைந்தவர், இப்போது என்ன நடந்தது, 2,000 கோடியையும் மாநிலங்களுக்குப் பங்கிட்டு கொடுத்தாகிவிட்டது, வற்புறுத்தி பெற்றோம் என்று சொல்லுகிறீர்கள், நீங்கள் வற்புறுத்தாவிட்டாலும் ஏழாலது ந்தி கமிஷன் ஆணைப்படி வழங்கப்பட்டிருக்கும். இருந்தாலும், அதற்கான பெருமை நம்முடைய முதலமைச்சர் எடுத்துக்கொள்ளலாம், எடுத்துக் கொள்ளட்டும், ஆனால் மற்ற முதலமைச்சர்கள் களைப்போல், மேற்கு வங்காள முதலமைச்சரைப்போல், கேரள முதலமைச்சரைப்போல், நம்முடைய முதலமைச்சரும், மத்திய அரசிடம் கேட்டு, சென்ட்ரலி-ஸ்பான்ஸ்ட்ரூ ஸ்கீம்களில் ஒன்றிரண்டையாவது பெற்றிருக்க வேண்டும், இவர்களுக்கு கேட்பதற்கு நேரம் எங்கேயிருக்கிறது? இப்போது என்ன கிடைத்திருக்கிறது, 150 கோடி கிடைத்திருக்கிறது. கர்நாடகத்திற்கு இதை விட குறைவாக இருந்தாலும், இன்றைக்கு கர்நாடகத்தில் போட்டிருக்கின்ற திட்டங்கள் என்ன, அவர்கள் போட்டிருக்கின்ற “இன்ப்ராஸ்ட்ரக்சர்”—கிராமப் புறங்களில் வேலை வாய்ப்புக்காக போட்டிருக்கின்ற திட்டங்களைப்போல் நம்மிடம் இருக்கிறதா என்றால், அப்படி நம்மிடம் ஒன்றும் கிடையாது. பெரிய திட்டங்களில் ஒரு திட்டத்தையாவது தமிழ்நாட்டில் உருவாக்கக்கூடாதா, அதை ஏன் நீங்கள் வற்புறுத்தவில்லை? மின்சாரத்துறையில் என்ன நடக்கிறது, இதுவரை கர்நாடகம் நம்மிடமிருந்து மின்சாரத்தைப் பெற்றுக் கொண்டிருந்தது நாம் கேரளாவிடமிருந்து வாங்கி கர்நாடகத்திற்கு கொடுத்துக் கொண்டிருந்தோம், இப்போது அவர்களே நேரடியாக கேரளாவிலிருந்து வாங்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். ஒரு யூனிட்டுக்கு 23 பைசா வீதம் கொடுத்து வாங்குகிறார்கள், இதனால், அவர்களுக்கு எட்டு கோடி ரூபாய் அதிகமாக செலவாகிறது. நம்மிடமிருந்து வாங்கிக்கொண்டிருந்ததை நிறுத்தி விட்டு, அவர்களிடமே பேரம் பேசி இன்றைக்கு கேரளாவிலிருந்து

[திரு. க. சுப்பு]

[1979 மார்ச் 5]

நேராக வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், நம்முடைய அமைச்சர்களும் கேரளாவில் போய் தண்ணீருக்காக பேரம் பேசுகிறார்கள், போகிறார்கள், வருகிறார்கள், ஏதாவது முடிவு உண்டா என்றால், கிடையாது. கர்நாடகத்தின் நிலைமை என்ன என்றால், எட்டு கோடி ரூபாய் போனாலும் பரவாயில்லை என்று கருதி, புதிய சில திட்டங்களுக்காக மின்சாரத்தை வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அவர்கள் எட்டு கோடி ரூபாய் போகட்டும் என்று திட்டங்களுக்காக விட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், தமிழ்நாட்டில் என்ன இரண்டு கோடிக்காக தாளம் போட்டிருக்கிறார்கள்? நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள், எவ்வளவோ அதிகாரிகளின் உதவி இருந்தும் கூட. அப்படிப்பட்ட உதவியும் இல்லாமல் இருந்தால் ந்தியமைச்சருடைய நிலைமை என்ன ஆகும் என்பது தான் தெரியவில்லை.

மேலும், யார் தலையிலே கையை வைத்திருக்கிறீர்கள்? கையால் செய்யக்கூடிய தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகளின்மேல் கையை வைத்திருக்கிறீர்கள். மெஷினிலே செய்யக்கூடிய தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகளின்மேல், அவர்கள் தலைமேல் கை வைத்தீர்களா என்றால் இல்லை. காரணம், அவர்கள் உங்கள் தலைமேல் கையை வைத்து விடுவார்கள். இப்படிப்பட்ட உங்கள் செயலின்மூலம் கிராமப்புறங்களிலே பொருளாதாரம் வளருமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அப்படி உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற தீப்பெட்டிகளில் தமிழ்நாட்டிலே 10 சதவீதமும், பாக்கி 90 சதவீதம் பங்களா தேஷ் போன்ற இதர மாநிலங்களிலேதான் விற்பனையாகின்றன. இதைப் பார்த்து இப்போது மகாராஷ்டிரா மாநிலம், தங்கள் மாநிலத்திலேயும் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகளைத் தொடங்குவதற்கு முயற்சிகள் செய்து வருகின்றது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் இந்தத் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகளிலே யார்மேல் கை வைத்திருக்கிறீர்கள் என்று பார்த்தால், சின்ன சின்ன தொழிற்சாலைகளின்மேல் தான் நீங்கள் கை வைத்திருக்கிறீர்கள். ஏ, பி, சி, டி, என்ற தொழிற்சாலைகளில் நீங்கள் “சி, டி” போன்ற தொழிற்சாலைகளின் மேல்தான் கையை வைத்திருக்கிறீர்கள். இந்த “சி, டி” டைப் தொழிற்சாலைகளுக்கு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக எசுசைஸ் டியூட்டியிலிருந்து டாக்ஸ் எச்செம்ஷன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், நீங்கள் அவர்கள்மேல் கையை வைத்திருக்கிறீர்கள். ஆண்டு விற்பனை ரூபாய் 25,000க்கு மேற்படாத சிறிய தொழிலதிபர்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். “டி” டைப் தொழிற்சாலையை எடுத்துக்கொண்டாலும், குரோஸ் ரூபாய் 75 என்று வைத்துக் கொண்டால், 300 குரோஸ் உற்பத்தி செய்தால் கிட்டத்தட்ட ரூபாய் 25,000க்கு வந்துவிடுகிறார்கள். மேலும், 500, 600 குரோஸ் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய ஒரு “டி” டைப் தொழிற்சாலையை எடுத்துக் கொண்டால், அவர்கள் இந்த ரூபாய் 25,000க்கு மேல் வந்து விடுவார்கள். எனவே, இது ஏமாற்று வேலை. சும்மா அடிக்கிற அடியில் அருப்புக்கோட்டை

1979 மார்ச் 5]

[திரு. க. சுப்பு]

கிராக்கியாக்கி விடுகிறீர்கள். எக்ஸைஸ் வரிக்கு எக்செம்ஷன் கொடுத்திருக்கக்கூடிய இந்த “ டீ ” டைப் தொழிற்சாலைகளின் மேல் கைவைப்பது நியாயம் தானா என்பதை நீங்கள் சற்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். (குறுக்கீடு) கடைசியிலே இந்த, அருப்புக்கோட்டையைப் பற்றிக் கேளுங்கள். பதில் சொல்கிறேன். இந்த ரூபாய் 25,000 டர்ன் ஓவர் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. காரணம், இந்த வரியினால் 2 பைசா ஒரு தீப்பெட்டிக்கு விலை ஏறுகிறது. இதை யார் கொடுக்கிறார்கள்? மக்கள் தலையிலேதான் விழுகிறது. எனவே, இந்த 25,000 ரூபாய் டர்ன் ஓவர் என்பது கூடாது. “ டீ ” டைப் பாக்க்டரியிலே ரூபாய் 1,000 இலாபம் வருகிறது என்றால், இதிலே 800 ரூபாய் வரியாகக் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது, பாக்கி 200 ரூபாயை அவன் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றால், நீங்கள் ஆரம்பித்திருக்கும் தினம் 3 ரூபாய் வேலைக்கு அவர்கள் வர வேண்டியதுதான். இதனால் யாருக்கும் நன்மை கிட்டாது.

சிவகாசியில் இன்றைக்கு சிறந்த நிலையிலே தொழிற்சாலைகள் உருவாகியிருக்கிறது. இந்தத் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகளின் மூலம் மத்திய அரசுக்கு எக்ஸைஸ் டியூட்டியாக 36 கோடி ரூபாய் வரியாகக் கட்டுகிறார்கள். அந்த எக்ஸைஸ் டியூட்டியில் ஸ்டேட் பங்காக ஒரு பங்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு வாங்க வேண்டாமா? வாங்கினார்களா? இது மட்டுமா? இன்றைக்கு லெனி நாடுகளுக்குக் கூட, பங்களாதேஷ், மிடிஸ் ஈஸ்ட் கண்ட்ரீஸ், யுனைடெட் ஸ்டேட்ஸ் போன்ற நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்து திறை ஃபாரின் எக்ச்சேஞ் சம்பாதித்துத் தருகிறார்கள். இப்படியெல்லாம் இருக்கும்போது, ஏன் இந்த 36 கோடி ரூபாய் எக்ஸைஸ் வரி கொடுப்பதில், ஒரு பங்கை வாங்கக் கூடாது? அப்படி வாங்காமல், ஏழைத் தொழிலாளர்கள், சிறிய தொழிற்சாலைகளின் தலையிலே கையை வைக்கிறீர்கள். ஏற்கெனவே அவர்கள் மனம் நொந்து போய் இருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டாமா?

அட்வைசர் ஆட்சி, கவர்னர் ஆட்சி அதாவது உங்களுக்கு வேண்டிய ஆட்சி இருந்தது. அப்போது எண்ண பண்ணினார்கள். ரெவின்யூ போர்டு மெம்பரை சிவகாசிக்கு அழைத்து, விருந்து சாப்பாடு போட்டு, சிவகாசிக்கு 5 கிலோ மீட்டர் ரேடியசில் எந்தவந்தமான தொழிற்சாலைகளுக்கும் லைசன்ஸ் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்லி, அந்த உத்தரவு எல்லாக் கலெக்டர் களுக்கும் அனுப்பப்பட்டது, அந்த ரெவின்யூ போர்டு மெம்பர் போட்ட அந்த உத்தரவையாவது நீங்கள் மாற்றினீர்களா? இல்லை. அப்படி மாற்றுவதற்கு 1958 ஆம் ஆண்டு பஞ்சாயத்துச் சட்டம்தான் இடம் கொடுக்கிறது. அந்த நிலையில் ரெவின்யூ போர்டு மெம்பர் எப்படி அந்த உத்தரவைப்போடலாம்?

இதே மாதிரி, கெய்வார் கமிட்டியும் தன் அறிக்கையை கொடுத்திருக்கிறது. அந்த கமிட்டி சொன்ன 1, 2 சிபார்சுகளை நீங்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள், எல்லாவற்றையும் எங்கே அமுல்

[திரு. க. சுப்பு]

[1979 மார்ச் 5]

படுத்தினீர்கள்? அந்த அறிக்கையை இந்த சபையின் டேபிளிலே வைக்க வேண்டும். ஆனால், நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள். உங்கள் டேபிளிலே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். என்ன அர்த்தம்? அப்படி அந்த 5 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் தொழிற்சாலைகள் ஏற்பட லைசன்ஸ் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொன்னால்தான், அவர்களுக்கு வேலைக்கு ஆள் கிடைக்கும். அப்போதுதான் சீப் லேபர் கிடைக்கும். அந்த அளவிலேதான் இந்த ரெவின்யூ போர்டு மெம்பர் உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஆர்டரை மாற்ற முடியாத சர்க்கார், பேக்டரி ஆக்டை எப்படி அமுல்படுத்தப் போகிறீர்கள்? இந்த பாக்டரி ஆக்டை அமுல் படுத்த முடியாது என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். 18 வயதுக்கு கீழே உள்ள சிறுவர்கள் வேலைக்கு அமர்த்தப்படுகிறார்கள். இப்படி கிடைக்கும் சீப் லேபரைக்கொண்டுதான், 35 சிறுவர்களை, குழந்தைகளை ஆற்றிலே தள்ளினீர்கள். ஆகவே, இந்த 36 கோடியில் பங்கு கேட்பதை விட்டு விட்டு மறுபடியும் மறுபடியும் இந்த சிறிய தொழிற்சாலைகளின் மீது வரியை ப் போட்டு, வேதனையை உண்டாக்குகிறீர்கள் எனவே, அரசு இதை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-40]

இதனால் நம்முடைய தொழில் பாதிக்கும். வெளி மாநிலங்களுக்கு ஏற்றுமதி கெடும்.

தேங்காய்க்கு வரி 2 பைசா. கொப்பரைத் தேங்காய்க்கு போட்ட வரியை ஏமாற்றுகிறார்கள் என்று நீங்களே சொல்லுகிறீர்கள். அதனால் ஏமாற்றாமல் இருப்பவர்களுக்கு வரியா? இதுமாதிரி சர்க்கார எங்காவது உண்டா? ஆயில் எடுக்கிற இண்டஸ்ட்ரி இங்கே ஒன்றும் கிடையாது. தஞ்சாவூரில் கூடக் கிடையாது. அது பூராவும் கேரளாவில் இருக்கிறது. கொப்பரை தேங்காய்க்குப் போட்ட வரியை வசூல் பண்ண முடியவில்லை என்ற காரணத்தால் சும்மா இருப்பவனுக்கு வரியா? தேங்காய் அழுகும் பொருள் அல்ல; ஆயினும் அழுகும் தன்மை உடையது. தி.மு.க. ஆட்சிக் காலத்தில் அந்த வரியை நீக்கினோம். அதற்கு முன்னால் தேங்காய்க்கு வரி இருந்தது. அண்ணா வழியில் வந்தவர்கள் எங்கள் வழியில் வரக் கூடாதா? அந்த வழியை ஏன் புறக்கணிக்கிறீர்கள்? 25,000 ரூபாய்க்கு மேல் டர்ன் ஓவர் இருந்தால்தான் வரி என்று சொல்லுகிறீர்கள். அதற்குக் கீழே இருப்பவர்களுக்கு 2 பைசா குறைத்துக்கொள்ளப் போகிறீர்களா? பிராக்டிகலாக இருக்க வேண்டும். இதனால் விவசாயிகள் பூராவும் பாதிக்கப்படப் போகிறார்கள். ஏற்கனவே சரண்சிங் போட்ட வரிகளால் நிமிர முடியாமல் இருக்கிறது. சரண்சிங்கைப் போன்ற பெரிய மனிதர்களாகிய நீங்களும் இப்படிப் போட்டால் ஊரில் இருப்பவர்கள் வாழ வேண்டாமா? ஏற்கனவே விவசாயிகள் பரிதாபமான நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

1979 மார்ச் 5]

[திரு. க. சுப்பு]

தொழில் என்று எடுத்துக் கொண்டால் முசுக்கொட்டை வளர்ப்பதுதான் பெரிய தொழில். ஏதோ நாலாயிரம், எட்டாயிரம், பத்தாயிரம் பேருக்கு வேலை கொடுக்கக்கூடும். பால் கறப்பதன் மூலம் எவ்வளவு பேருக்கு வேலை கொடுக்க முடியும்? பால் மாடு கொடுத்து பால் கறக்க பி.எஸ்.சி. படித்தவன் வேண்டுமா? ஏதோ இதெல்லாம் அடிஷனல் எம்ப்ளாய்மென்ட் என்று சொல்ல முடியுமே தவிர, அன்-எம்ப்ளாய்மென்டைத் தீர்க்க முடியுமா? இவையெல்லாம் கூடுதல் வேலை வாய்ப்புக்கு வழிவகுக்கும். சரிதான். ஆனால் வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கும் பிரச்சினையைத் தீர்க்க ஒரு இண்டஸ்ட்ரி உண்டா? உங்களுக்கு அட்வைஸ் சொல்லக்கூடிய பேப்பர் ஒரு பெரிய தொழிற்சாலையைக் கேட்டு வாங்கியிருக்கலாம் என்று சொல்லுகிறது. நெல்லுக்கு விலை கேட்டால் மத்திய அரசு கொடுக்க மாட்டேன் என்கிறது என்று பொதுக் கூட்டத்தில் பேசுகிறார்கள். நாங்களும் பொதுக் கூட்டத்தில் பேசுகிறோம். இவர்களும் பொதுக்கூட்டத்தில் பேசுகிறார்கள் என்றால் எதற்காக மந்திரியாக இருக்க வேண்டும்? எங்கே பேசுகிறார்கள். மந்தையில் பேசுகிறார்கள். வற்புறுத்த வேண்டிய இடத்தில் விட்டு விடுகிறார்கள். திருவாசகத்திற்கு உருகாமல் உங்கள் வாசகத்திற்கு உருகிறேன் என்று அங்கே போய்ப் பேசுகிறார்கள். எங்கே போய் உருகுவது? மத்திய சர்க்காரிடம் நம்முடைய சர்க்கார் வற்புறுத்த வேண்டாமா? நம்முடைய மக்களின் வரிப் பணத்திற்கு உரிய ஷேர் வாங்க வேண்டாமா?

நாங்கள் மதுவிலக்கை தீவிரமாக அமல் படுத்துகிறோம் என்று திரும்பச் திரும்பச் சொல்லுகிறீர்கள். அதற்காக மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து 50 சதவீத சப்ஸிடியை வாங்க வேண்டாமா? 50 சதவீதம் சப்ஸிடி வேண்டுமென்று புரட்சித் தலைவர் கேட்டால் மொரார்ஜி பாய் இல்லையென்று சொல்லிவிட்டார். மதுவிலக்குக் கொள்கை அமலில் இல்லாத பகுதியைச் சேர்ந்த அந்தோணி, வாசுதேவன் நாயர் இவர்கள் எல்லாம் தண்ணீர் போடுகிறவர்களா? அவர்கள் ப்யூரிடன்ஸ், டோட்டலிடேரியன்ஸ், மாநிலத்தின் வருவாய் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்ற காரணத்தால் அவர்கள் மதுவிலக்குக் கொள்கையை அமல் படுத்தவில்லை..

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : குடிக்காதவர்கள் டோட்டலிடேரியன்ஸ் என்று சொல்லக் கூடாது. 'டீ-டோடலர்ட், என்பதுதான் சரியான ஆங்கில வார்த்தை.

திரு. க. சுப்பு : Yes. I stand correted.

கேரளாவில் இருக்கும் அமைச்சர்கள் மதுவிலக்குக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. கர்நாடகாவில் இருக்கும் தேவராஜ் அர்ஸ் உங்களுக்கு ரொம்ப வேண்டியவர். ஸ்டுடியோக்களில் மட்டும் வேண்டியவராக இருக்கக்கூடாது. அவர்கள் எல்லாம் என்ன சொல்லுகிறார்கள்? ரஷ்யாவிலே இதைச் சரிப் படுத்த முடியவில்லை. ஸ்டாலின், லெனினாலேயே இதைச்

[திரு. க. சுப்பு]

[1979 மார்ச் 5]

செய்ய முடியவில்லை. அமெரிக்காவிலே செய்ய முடியவில்லை. இதில் எல்லாம் ஓரளவோடு நிற்குகொள்ள வேண்டும். நீங்கள் என்ன சங்கராச்சாரியாரா? சர்க்கார் நடத்துகிறீர்களா அல்லது மட்டம் நடத்துகிறீர்களா? அறநெறிச்சாலையா நடத்துகிறீர்கள்? தாட்டிலுள்ள பொருளாதார நிலையில் எப்படி மக்கள் வாழ்க்கைக்கு வழி வகுப்பது என்று பார்க்க வேண்டாமா? 156 கோடி ரூபாய் இழப்பை இந்த அரசு அடைந்து கொண்டிருக்கிறது. 50 சதவீதம் சப்சிடி வேண்டுமென்று கேட்டால் 1977-க்குப் பின்னர் ப்ரொகிபிஷனை அமல் படுத்துகிற மாநிலங்களுக்குத் தான் சப்சிடி என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படியானால் ஒன்று செய்யுங்கள். திடீரென்று ப்ரொகிபிஷனை லிப்ட் பண்ணுங்கள். வருவாயைப் பாதிக்கக்கூடிய வகையில் மதுவிலக்குத் திட்டம் குறுக்கே நின்றால் எப்படி? ஆகவே, ஒரு மாதத்திற்கு வெள்ளமாக ஓட்டட்டும். கடைசியில் மதுவிலக்கை இம்போஸ் பண்ணுங்கள். 50 சதவீதம் சப்சிடி 80 கோடி ரூபாய் சர்க்காருக்குக் கிடைக்கட்டும். இந்த சர்க்கார் நியாயமாக வாதாடுவதால் எங்கே அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள்?

வாதாடுவதற்கு என்ன மரியாதை? வேண்டுமென்றால் 'மாங்குடி மைனர்' படத்திலே இதை கட் பண்ணாதே என்று நீங்கள் கேட்டால் அதை கட் பண்ணாமல் இருப்பார்கள். அதைத் தான் செய்வார்கள். இந்த ஸ்டேட் நல்ல முறையிலே முன்னேறுவதற்காக நீங்கள் வருவாயை அதிகமாகக் கேட்டு வாங்க வேண்டும். நீங்கள் வாங்குவதில்லை நல்ல வேளை, நான்-ஜனதா கவர்ன்மென்ட்கள் என்ற முறையிலே கேரளா, மேற்கு வங்காளம் போன்ற மாநிலங்கள் இருக்கின்றன. பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்ட பணம் கொடுங்கள் என்று அங்கே கேட்டு திரு. கோஷ் வாங்கி வந்திருக்கிறாரே, நம்முடைய மந்திரி வாங்கிக் கொண்டு வருவாரா? * அவர்களோடு சண்டை போட்டு வாங்க வேண்டாமா? அதற்கு உங்களுக்குத் தெரியம் வேண்டும். விட்டுவிடுகிறீர்கள். அது கூடாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவர்கள் பேசிய போது அங்கே பணம் வாங்கிக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்று சொன்னது இருக்கட்டும். * என்று சொன்னதை அவைக் குறிப்பிவிருந்து நீக்கும்படி ஆணையிடுகிறேன். பத்திரிகைகளும் அதைப் பிரசுரிக்கக்கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : குறைந்த பட்சம் நமக்கு அவைலபிலாக இருப்பது அது. அதைப் பிடித்துக் கொண்டு வந்து விடுவார் என்று தான் சொன்னேன். வேறு ஒன்றும் சொல்ல வில்லை. நமக்கும் அவருக்கும் வேறு என்ன இருக்கிறது. 5½ ரூபாய், 6½ ரூபாய் சம்பளம் கேட்டு பீடித் தொழிலாளர்கள் ஊர்வலம் போனார்கள்,

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1979 மார்ச் 5]

[திரு. க. சுப்பு]

அந்த முதலாளி என்ன சொன்னான், கொடுக்க முடியாது, மந்திரியைப் போய்க்கேளு என்று சொல்கிறான், அவன் உங்களிடம் வந்தான், நீங்கள் ஜெயிலுக்குப் போ என்று சொன்னீர்கள், அவ்வளவுதான் நடந்தது, அவ்வளவுதான் உங்களால் முடியும், உங்களுடைய பாலிசி அதுதான். கேட்டால் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட்களுக்கு விளம்பரம் ஏன் கொடுக்கிறீர்கள் என்று கேட்கிறார்கள். நாங்கள் விளம்பரமா கொடுக்கிறோம். இதை யெல்லாம் நீங்கள் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்து, அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு ரொம்ப சலுகைகளை கொடுத்து இருக்கிறோம் என்று சொல்கிறோம், மூன்றாவது பே கமிஷன், பேய் கமிஷன்தான் அது, போட்டு என்ன என்ன பாதிப்புகள் உண்டோ அத்தனையையும் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். கிராமங்களிலே, மெட்ரோபாலிட்டன் பகுதி கவராகாத பகுதியிலே கிராமப்புறங்களிலே அரசாங்க ஊழியர்கள் வீடு கட்டினால், அதாவது சி.சி.ஏ. இல்லாத இடங்களிலே கட்டினால் கொடுக்கப் படுகிற கடனுக்கு வட்டியிலே ஒரு சதவீதம் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இங்கே வீடு கட்டுகிறவன் கட்டி குடியிருக்கத்தான் கட்டுகிறானே தவிர, வாடகைக்கு விடவா கட்டுகிறான். கிராமங்களிலே கட்டினால்தான் 1 சதவீதம் உண்டு என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள், அதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும், யோசிக்க உங்களுக்கு டைம் இல்லை.

அடுத்தபடியாக, பாவிடெக்னிக்கில் அரசாங்க ஊழியர்களின் குழந்தைகள் படித்தால் 500 ரூபாய் கடன் என்றும், கல்லூரிகளிலே படித்தால் 1,000 ரூபாய் கடன் என்றும் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். கடைநிலை ஊழியர்களுக்கு 3,000 ரூபாய் வருமானம் வந்துவிடுகிறது. இந்த நிலையில் அவர்களுடைய குழந்தைகள் எப்படிப் பயன் பெற முடியும்? என்ன பண்ணுகிறான்; ஐ.டி. லிமிட்டை ஏற்றிக் கொண்டே போகிறான். ஆனால் நீங்கள் இன்னும் அப்படியே வைத்துக் கொண்டே இருக்கிறீர்கள், நீங்களும் அந்த லிமிட்டை ஏற்றினால்தான் அவர்கள் தங்கள் குழந்தைகளுக்குச் சலுகைகளைப் பெற முடியும். ஆண்டுக்கு 1,000 ரூபாய் 500 கடன் என்பது, 10 மாதங்களுக்குள் திருப்பிக் கொடுத்துவிடப் பட வேண்டுமென்று சொல்கிறீர்கள். ஜனவரி மாதத்திலே குழந்தையைக் கல்லூரியிலே சேர்ந்திருக்கிறான் என்று வையுங்கள், உடனே பிப்ரவரி மாதத்திலே அந்தக் கடனைப் பிடித்தம் செய்துகொள்வோம் என்றால் எப்படி? அடுத்த மாதத்திலேயே பிடித்தால் அவன் என்ன செய்வான்? ஈட்டி வட்டிக்காரனாவது கொஞ்சம் நீட்டிக் கொடுக்கிறான். அவன் படித்து முடித்த பிறகு கட்டுமாறு செய்யுங்கள், அல்லது படித்துவிட்டு வேலைக்குச் சென்ற பிறகு அந்தக் கடனை வாங்கக் கூடாதா? அவன் 4 பிள்ளைகளைப் பெற்றால் என்ன செய்வான்? பிள்ளை உங்களைக் கேட்டா பெறுகிறான்? பெறுகிற பிள்ளைகளை படிக்க வைக்க முடியாமல் அவன் திண்டாடுகிறான். இப்படிப்பட்ட பிராக்டிக்கல் டிபிகல்டிஸ் இருக்கின்றன. அதை யெல்லாம் நீங்கள் பார்க்க வேண்டும்.

[திரு.க. சுப்பு]

[1979 மார்ச் 5]

சைக்கிள் லோன் என்று 300 ரூபாய் கொடுத்து வந்ததை இப்போது 400 ஆக்குகிறோம் என்று சொல்கிறீர்கள். நாங்கள் 400 ரூபாய் கொடுக்கிறோம், ஒரு சைக்கிள் வாங்கிக் கொடுங்கள் பார்க்கலாம், இது என்ன சைக்கிள் லோனா? வேறு செலவுக்கு வாங்குகிற லோனா? ஒரு சக்கர சைக்கிளா? என்ன சர்க்கஸா நடத்தப் போகிறார்கள்? குறைந்தது 700 ரூபாயாவது வேண்டும் சைக்கிள் வாங்குவதற்கு. அதே போன்று ஸ்கூட்டர் வாங்குவதற்கு 5,000 ரூபாய் தருவதாகச் சொல்கிறீர்கள். எந்தச் சம்பளம் வாங்குகிறவர்கள் அதை வாங்க முடியும்? முன்பு 400 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கியவர்கள் அந்தக் கடனை வாங்க எலிஜிபிளாக இருந்தார்கள். இப்போது பே கமிஷனிலே, அதுதான் நான் சொன்னேன், பேய்கமிஷன் என்று, அது வந்த பிறகு 500 ரூபாய் வாங்குகிறவர்களுக்கு உண்டு என்று உயர்த்தியிருக்கலாம், அப்படியில்லாமல் 750 ரூபாய்க்கு மேலே வாங்குகிறவர்களுக்குத் தான் உண்டு என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்? ஏற்கெனவே எலிஜிபிளாக இருந்தவர்கள் இப்போது வாங்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. இப்படி இருப்பதைப் பிடுங்குவதற்கு ஒரு மந்திரி சபையா? இது நியாயமில்லாத வேலை. இப்படி பே கமிஷன் என்று சொல்லி ஏற்கெனவே எலிஜிபிளாக இருந்ததை எல்லாம் இப்போது அரசாங்க ஊழியர்கள் லூஸ் பண்ணக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது.

இன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பற்றிக் குறை சொல்கிறார்கள். ஈட்டிய விடுப்பை சரண்டர் செய்தால் கல்வியமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்ததைப் போன்று பே. டி. ஏ., சி.சி.ஏ., எச்.ஆர்.ஏ. எல்லாவற்றையும் கொடுத்தார்கள் போன தடவை அப்படி நாங்கள் உத்தரவு போட்டோம்.

[முற்பகல் 11-50.]

நீங்கள் இந்த பே கமிஷன் ரெகமெண்டேஷனில் இதுவெல்லாம் கிடையாது என்று சொல்லிவிட்டீர்கள். இதன்மூலம் ஒவ்வொரு எம்ப்ளாயியும் ஒரு வருஷத்திற்கு என்ன இழக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் ஆவரேஜாக நூறு ரூபாய்க்குக் குறையாமல் அவர்களுக்குப் போகிறது. எதற்காகப் பே கமிஷன் போட வேண்டும்? எதற்காக Surrender leave facility என்று சொல்கிறீர்கள்? நிதியமைச்சரவர்கள் இதைக் குறித்துக் கொள்கிறார்கள். பரவாயில்லை, இதையெல்லாம் குறித்து வைத்துக்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரி வெஸ்ட் பெங்காலைவிட நாம் எதிலே மிதம்? 12 முதலமைச்சர்கள் விவசாயிகளுக்காகப் பாடுபடுகிறார்கள் ர்கள் முடித்து ஸ்டீட் வரட்டும் என்று உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள் அவ என்ன வருகிறது என்று பார்த்துவிட்டுப் போராட்கள். ண்டு என்று முதலமைச்சரவர்கள் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மேற்கு வங்கத்திலுள்ள ஜோதி பாசு, கேரளாவீர்

1979 மார்ச் 5]

[திரு. க. சுப்பு]

இருந்த அந்தோனி, இப்பொழுது வாசுதேவன், இவர்களைவிட நாம் எதிலே மிதம்? மேற்கு வங்கத்தில் அரசாங்க ஊழியர்களுக்குப் போனஸ் கொடுக்கிறார்கள். கேரளாவில் அட்வான்ஸ் இல்லாமல் ஓணம் பண்டிகை கொண்டாடுவதற்காக 300 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். நீங்கள் ரெகவரபிள் அட்வான்ஸ் என்று கொடுக்கிறீர்கள். இது என்ன fraud செய்வதுபோல் இருக்கிறது. அந்தச் சர்க்கார்களைவிட நாம் என்ன பிந்தி விட்டோம்? இங்குள்ள அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு என்ன மன நிறைவு இருக்கும்? மேற்கு வங்கத்திலும், கேரளாவிலும் கொடுப்பது போன்று நாம் கொடுக்க முடியாதா? கொடுக்க முடியவில்லை என்றால் ஏன் சர்க்காரை வைத்திருக்க வேண்டும்? ஊழியர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்க முடியாமல் ஏன் சர்க்காரில் இருக்க வேண்டும்? சம்பளம் கொடுக்க முடிந்தால் வேலைக்கு ஆட்களை வைக்க வேண்டும்? சம்பளம் கொடுக்க முடியாமல் ஏன் இருக்க வேண்டும்? நாம் ஏன் இங்கு உட்கார்ந்து கொண்டிருக்க வேண்டும்? மேற்கு வங்கத்திலும், கேரளாவிலும் சலுகைகளை வழங்க முடிகிறது என்றால் இங்கு ஏன் முடியவில்லை?

வில்லேஜ் முன்சீப்களுக்கும், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கும் வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தைப்பற்றி அறிவித்திருக்கிறீர்கள். இது என்ன திட்டம்? வில்லேஜ் முன்சீப் வேலைக்கு வரும்பொழுதே அவர்களுக்கு வீடு இருக்கிறதா, நிலம் இருக்கிறதா என்று கேட்டுவிட்டுத்தானே கொடுக்கிறீர்கள்? இப்பொழுது அவர்களுக்கு வீடு கட்டிச் கொடுக்கிறோம் என்றால் என்ன திட்டம்? வீடு இல்லாத வில்லேஜ் முன்சீப்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கிறோம் என்றால் யாரை ஏமாற்றுகிறீர்கள் என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள்.

திரு. துரை கோவிந்தராசன் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்களுக்குத் தரப்பட்டிருக்கின்ற குறிப்பில் வில்லேஜ் முன்சீப்களுக்கு வீடு கட்டித் தருவதாக அந்த அறிவிப்பில் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : வில்லேஜ் முன்சீப், கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் பற்றிப் போட்டு, கிராம முன்சீப் பற்றி மேலே போட்டிருக்கிறார்கள். சரி, வீடே கட்ட வேண்டாம், அவர்கள் ரிடையராகும் வயதைப் பொறுத்தவரையில் ஏற்கனவே அவர்கள் ஒரு ரெபிரசண்டேஷன் கொடுத்திருந்தார்கள், அதை நிறுத்தி வைத்துவிட்டோம் என்ற முறையில் இருந்தது. இப்பொழுது திடீரென்று பழைய உத்தரவை அமல்படுத்த போகிறோம் என்று சொல்கிறீர்கள். அவர்களுக்கு பென்ஷனாவது கொடுங்கள். அனாதைகளுக்கு 25 ரூபாய் என்று கொடுக்கிறீர்கள்.

[திரு. க. சுப்பு]

[1979 மார்ச் 5]

அப்படியிருக்கும்பொழுது அரசாங்கத்திற்காக வேலை செய்தவர்களுக்கு பென்ஷன் கொடுக்க வேண்டாமா? உங்களுடைய பாலிசி Coherent — ஆக இருக்க வேண்டாமா? ரிடையர் மெண்ட் வயதைக் குறைத்தால் பென்ஷனாவது கொடுக்க வேண்டாமா? கிராம முன்சீப்கள் சாகட்டும் என்று எஸ்.டி.எஸ். அவர்கள் நினைக்க மாட்டார்கள், அவர்கள் வாழட்டும் என்று தான் நினைப்பார்கள். எனவே ரிடையரானால் பென்ஷன் கொடுங்கள்.

ஓவர்சீஸ் எம்பளாய்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன் என்று கேரளா விலே வைத்திருப்பதைபோல் வைத்து வேலை கொடுக்கப் போகிறோம், வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கப்போகிறோம் என்று அமைச்சர் இராகவானந்தம் அவர்கள் சொம்பவும் பொறுப்பாக இருக்கிறார்கள்.

உங்கள் பே கமிஷன் ரெகமண்டேஷன் 93-ல் சொல்கிறார்கள்

“There is a case for increasing the age of retirement of the Government employees to 58 years”.

என்று இருக்கிறது. 58-ஆக ஆக்க என்று பே கமிஷன் ரெகமண்ட் செய்திருக்கிறது. இப்பொழுது சர்க்காரில் மற்ற இலாகாக்களில் கிடையாது, ஆனால் மெடிகல் எஜுகேஷனில் மட்டும் இதைப் புகுத்துகிறார்கள். 55-ஐ 58-ஆகப் புகுத்துகிறார்கள். ஒரே யூனிட் மூலம், சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம் எடுக்கப்படுகின்ற ஊழியர்களில், திடீரென்று நமக்கு வேண்டிய ஆள் என்றால் அவரை உடனே 54-வது வயதில் மெடிகல் சர்வீசிலே போட்டு விட்டால் அவர் 58 வயது வரையில் இருக்கலாம். 58 வயது என்றால் எல்லோருக்கும் அந்த வாய்ப்பு வர வேண்டாமா? டீச்சிங் என்றால், இன்ஜினீயரிங் டீச்சிங்கில் இருப்பவர்களுக்கு உண்டா? இப்படி ஏன் முரண்பட்ட பாலிசியை வைத்திருக்கிறீர்கள்? மந்திரி அவர்கள் முடிவு செய்து பே கமிஷன் ரெகமண்டேஷனுக்கு விரோதமாக அறிவிப்பு செய்து விட்டார்கள். ஒரே யூனிபார்மாக இதை ஆக்குங்கள். இல்லையென்பதால், இப்பொழுது டாக்டர் இலட்சுமி என்பவர் ரிட் போட்டிருக்கிறார், எங்களுக்கு வாய்ப்பு குறைந்து போகிறது என்று. இதற்கெல்லாம் நாம் ஏன் இடம் கொடுக்க வேண்டும்? கட் அண்ட் ரைட்டாக இருக்க வேண்டாமா? எனவே, சர்க்காரின் பாலிசியை இதில் மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும்.

அதேமாதிரி இப்பொழுது அரசாங்க ஊழியர்கள் வெளியே போய் வேலை பார்க்க முடியாது. இப்பொழுது கல்வித் துறையிலே எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் 20 வருஷ சர்வீஸ்

1979 மார்ச் 5]

[திரு. க. சுப்பு]

முடிந்த பிறகு ரிடையராகிப் போகலாம் என்றால் அவர்களை விடுத்து கிடையாது. அங்கே இரண்டுபேர் எதையாவது எழுதி வைத்துக்கொண்டு தகராறு செய்கிறார்கள். ஒருவர் போனால் இன்னொருவருக்கு வேலையாவது கிடைக்கும். ஓவர்சீஸ் எம்ப்ளாய்மென்ட் கார்ப்பரேஷன் என்று கேரளாவிலே இருக்கிறது. கவர்ன்மென்ட் சர்வீசிலே இருப்பவர்கள் 5 வருஷம் லீவ் போட்டுவிட்டு இந்தியாவிலே மற்ற மாநிலங்களிலோ அல்லது வெளிநாடுகளிலோ வேலைக்கு போகலாம்.

வேலைக்கு போய்விட்டு 5 வருஷம் கழித்து திரும்பி வேலைக்கு வந்தால் அவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளலாம் என்று கேரளாவில் சர்க்குலர் போட்டிருக்கிறார்கள். 5 வருஷத்திற்காவது டெம்பரரி ரிலீப் கிடைக்கும், இருக்கிற ஆட்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் என்ற வகையில், அரசு ஊழியர்கள் வெளி மாநிலங்களுக்கு போகட்டும், வெளி நாட்டுக்கு போகட்டும்— வேலை பெறட்டும் என்று சர்க்குலர் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த சர்க்குலரை 'கோட்' பண்ணி, 'பே கமிஷன்' ரெகமண்டேஷன் கொடுத்திருக்கிறது. அதனை ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதை நீங்கள் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. எதை ஒத்துக் கொள்ள வேண்டுமோ அதை ஒத்துக்கொள்ளவில்லை.

Employees may be granted leave up to 5 years and permission to take employment outside the state or outside the country.

என்று 'பே கமிஷன்' சொல்லியிருக்கிறது. இதுவரைக்கும் நீங்கள் அந்த அனுமதி கொடுத்திருக்கிறீர்களா என்றால் கிடையாது.

நீங்கள், ஓவர்சீஸ் எம்ப்ளாய்மென்ட் ஸ்கீமுக்கு, கேரளாவைப் பார்த்து காப்பி அடித்தீர்களே, அதே அடிப்படையில் வந்திருக்கக்கூடிய ஜி.ஓ.வை நீங்கள் பார்த்தீர்களா? அதற்குப் பிறகு அசிஸ்டன்ஸ் கேட்கிறார்கள். நாம் ஏதோ பாதியை எடுப்போம், மீதியை விட்டுவிடுவோம் என்பதாகத்தானிருக்கிறது. ஆகவே, அரை கிணறை தாண்டுகிற வகையிலேதான் பட்ஜெட் போகிறது. இதையெல்லாம் விளக்க விரும்பவில்லை, சுருக்கமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்டர்ஸ்-ஐ மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறையிலே முக்கியமான ஸ்கீம் என்று சொல்கிறார்கள். மொபைல் யூனிட்டை வைத்து ஊருக்கு, ஊர் டாக்டர்கள் போகிறார்கள். ஏற்கனவே 124 இருக்கிறதாம். இப்பொழுது 100 அதிகமாக வருகிறதாம். அதற்கு ரூ. 62 இலட்சம் செலவாகுமாம். இத்திட்டத்திற்கு மத்திய சர்க்கார் உதவி கொடுக்க வேண்டுமென்று

[திரு. க. சுப்பு]

[1979 மார்ச் 5]

சொல்கிறார்கள். அதிகாரிகள் வெளிப்படையாகச் சொல்ல வேண்டும். மத்திய சர்க்கார் ஒரு ஸ்கீம் கொடுத்திருக்கிறது. அதிலே இத்திட்டம் வருகிறது.

சுகாதார இலாகா முன்பு முதலமைச்சர் கையில் இருந்தது. இப்பொழுது அது வேறு அமைச்சர் கைக்குப் போய் விட்டது. ஆனால், மத்திய அரசுத் திட்டத்தை அதிகாரிகள் வேதப் புத்தகமாக வைத்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு ஒரு திட்டம் வைத்திருக்கிறது. அதன்படி, ஒவ்வொரு பிரமரி ஹெல்த் சென்டரிலும் டாக்டர்கள் 3 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அதல்லாமல் சப் சென்டர்கள் இருக்கின்றன, 'பாரா மெடிக்கல்' ஆட்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை எல்லாம் வைத்துக் கொண்டு ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் போய் உதவி செய்யக் கூடிய முறையிலே இருக்கிறது. அந்த ஸ்கீமை நாம் இம்ளிமென்ட் செய்தால், மத்திய அரசு கிராண்ட் தருகிறது. அதனை நாம் முழுமையாகப் பயன்படுத்தலாம். வரி போட வேண்டியதில்லை, வம்புக்குப் போக வேண்டியதில்லை. ஆனால், அதிகாரிகள் என்ன செய்கிறார்கள்? அதனை அப்படியே எடுத்து வைத்து விட்டு, இவர்களாகக் கொண்டு வருவது போல் ஒரு ஸ்கீமைக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதில் என்ன இருக்கிறது? ஒரு டாக்டர், 15 நாளைக்கு ஒரு தடவை ஒரு விலேஜுக்குப் போவார். 15 நாளைக்கு ஒரு தடவை போவதன் மூலம் எந்த நோயைத் தீர்க்க முடியும்? ஆனால் அதிகாரிகள் 'மிஸ்லீட்' செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் 'மிஸ்லீட்' செய்கிற அளவுக்கு நீங்கள் ஆராய்ந்து பார்க்கவில்லையென்றுதான் இதற்கு அர்த்தம். மத்திய சர்க்கார் ஸ்கீமில் புல் கிராண்ட் வருகிறது. ஆனால், நமது ஸ்கீமுக்கு ரூ. 62 இலட்சம் நம்முடைய நிதியிலிருந்து செலவழிக்கப்படுகிறது. இதுவும் அதிகாரிகளுடைய தவறான வழிகாட்டித் தன்மை காரணமாக, தவறான அணுகுமுறை காரணமாகத்தான் இவ்வாறு இருக்கிறது. அதனால்தான் இந்த பட்ஜெட் இந்நிலையிலிருக்கிறது.

நீதித் துறையை எடுத்துக்கொண்டால் சட்டக் கல்லூரிகள் சென்னையிலும் மதுரையிலும் இருக்கின்றன. இப்பொழுது கோவையிலும், திருச்சியிலும் சட்டக் கல்லூரிகள் ஆரம்பிக்கப் போகிறார்கள். ஆரம்பிக்க வேண்டியதுதான். அப்பொழுதுதான் படித்து விட்டு வெளியே வந்து வக்கீல் தொழில் பார்க்கும் போது போலீஸ்காரன், ஸ்டேஷனிலே வைத்து அடிக்கலாம். சட்டக் கல்லூரியிலே மாணவர் எண்ணிக்கையை அதிகமாக உயர்த்துவது வரவேற்கத்தக்கதுதான்.

நான் ரொம்ப எதிர்பார்த்தது, தமிழ்நாட்டு தலைநகரத்தை தமிழ்நாட்டின் மத்திய பகுதிக்கு மாற்றிவிடுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன், திருச்சிக்கோ, அருப்புக்கோட்டைக்கோ மாற்று

1979 மார்ச் 5]

[திரு. க. சுப்பு]

வார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். தலைநகரத்தை ஏன் திருச்சியிலே வைத்து விடக்கூடாது? அப்படி ஒரு ஸ்கீம் இருந்தாலும் இருக்கும். ஹைகோர்ட் சீப் ஜஸ்டிஸ், சுப்ரீம் கோர்ட் சீப் ஜஸ்டிஸ் மற்றும் வச்கீல்கள் கலந்து கொண்ட ஓரிடத்திலே, தலைமை நீதிமன்றத்தை இந்தியாவின் மத்திய பகுதியில் வைக்க வேண்டும், மாற்ற வேண்டுமென்ற அருமையான யோசனையைச் சொல்லி வாங்கிக் கட்டிக் கொண்டு வந்தார்கள். நீங்கள் சொல்கிறமாதிரி, என்ன செய்தீர்கள்? ஹரிஜன் ஹவுசிங் டெவலப்மென்ட் கார்ப்பரேஷன் தலைமையிடத்தை மாற்றியிருக்கிறீர்கள். விழுப்புரத்திற்கு மாற்றியிருக்கிறீர்கள். ஏற்கனவே நான் மன்றத்திலே குறிப்பிட்டதாக எனக்கு நினைவு. இங்கிருந்து விழுப்புரத்திற்கு மாற்றி விட்டீர்கள். விழுப்புரத்திலே வேலை பார்க்கிறவர்கள் நிலை என்ன? சிந்தித்து பார்த்தீர்களா? அவர்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள், அவர்களுடைய குடும்பம் இங்கே இருக்கிறது. அவர்கள் பணியில் 5 வருடமாக டெம்பரரி யாகத்தானிருக்கிறார்கள். ஏன் மாற்றுகிறீர்கள் என்று கேட்டால், தரம்புரிக்கு போங்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், எம்.டி. மட்டும் இங்கே இருக்கிறார். விழுப்புரத்திற்கு ஏன் மாற்றினீர்கள் என்று கேட்டால், டிசென்ட்ரலைசேஷன் என்று சொல்கிறார்கள். இதனால், டிசென்ட்ரலைசேஷன் வருமா என்றால் நிச்சயமாக வராது. இதிலே, டிசென்ட்ரலைசேஷன் இருக்க வேண்டுமோ அதிலே இருக்க வேண்டும். ஊழியர்கள் நன்மையை நாம் கருத்திலே கொள்ளாமல் இப்படி செய்திருக்கிறோம் என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஒன்றை நான் கடைசியாக குறிப்பிட விரும்புவது, எவ்வளவு பணம் நாம் செலவழிக்கிறோம் என்பது முக்கியமல்ல, அந்தப் பணத்தைச் செலவழிக்கும் போது எதற்காகச் செலவழிக்கிறோமோ, அந்தத் திட்டம் அமுலாக்கப்படுகிறதா, சரியாக அமுலாக்கப்படுகிறதா, அமுலாக்கியது எந்த அளவில் இருக்கிறது என்பதையெல்லாம் பார்க்க வேண்டும். மத்திய அரசின் ரூ.2000 கோடி அலாட்மென்ட்டில் ரூ. 150 கோடி நமக்கு கிடைத்துவிட்டது, இங்கே திட்டம் வருகிறது.

இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய அமைப்பில் மக்களாட்சியில் பணி செய்யக் கூடிய அமைப்புகள் குறைவாக இருக்கின்றன. டாக்டரிடம் எம். எல். ஏ. போனால் தகராறு, போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் போனால் தகராறு. ஏன் இந்த நிலை? பஞ்சாயத்து யூனியன் கிடையாது, தாகில்தாரிடம் போனால் சரியாகப் பதில் சொல்வதில்லை, ஊராட்சி ஒன்றியம் கிடையாது, பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் இருந்தும் இல்லாத நிலைதான், எங்கும் அதிகாரிகள் தான். பிறகு என்ன ஜனநாயகம்? எம்.எல்.ஏ. போனால், அவன் பேசுகிற மாதிரிதான் பேசுவான். எம்.எல்.ஏ. எப்படி பேச வேண்டுமென்று பயிற்சியா கொடுத்திருக்கிறார்

[திரு. க. சுப்பு]

[1979 மார்ச் 5]

கள்? எங்களுக்கு இங்கே இருக்கிற வயிற்றெரிச்சலை அங்கே தானே கொட்டியாக வேண்டும். எங்களிடம் குறைகளைத் தெரிவிக்கும் போது, நாங்கள் யாரிடம் தெரிவிப்பது? பொது வாழ்க்கையிலே உள்ளவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு ரொம்ப கம்மி.

[நண்பகல் 12.00].

ஜனவரி 31 ஆம் தேதி இரவு 7 மணி வரையில் அவர் எம்.எல்.ஏ.; இரவு 8 மணிக்கு கைது செய்யப்படுகிறார். அவர் கைதி. எங்களைக் கூட அடிக்கிறார்கள். ஜெயிலில் போடுகிறார்கள். சர்க்கார் கவிழ்ந்தால் நாங்கள் என்ன செய்ய முடியும்? அதை விசாரித்து ஒரு கமிஷன் ரிப்போர்ட் கொடுக்கிறது. அந்த ரிப்போர்ட்டுகளின் மேலும் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. பிறகு என்ன ஜனநாயகம்? திடீரென்று வருகிறது ஆர்டர். அவர்களை எல்லாம் அடி, எல்லோரையும் அடியுங்கள் என்று ஆர்டர் போட்டு அடிக்கிறார்கள். பிறகு விசாரணைக்கு வருகிறது—ரிப்போர்ட் வருகிறது. அமைச்சர் கூட இங்கே இருக்கிறார். பாவம் அவர் என்ன செய்ய முடியும்? உங்களிடம் ஒன்றும் இல்லை. இன்னும் இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கையின் மீது எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. அதிகாரிகள் சொல்வதைப் போல் நர்வாகம் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. நாம் சொல்வதை யார் கேட்கிறார்கள்?

திண்டுக்கல்லில் மேஜர் அப்சல்கான், அவர் வார் சமயத்தில் ப்ரண்டுக்குப் போய் வார் செய்தவர். அவரைக் கைது செய்திருக்கிறார்கள். விசாரணை நடந்திருக்கலாம். ஆனால் உண்மை நிலை என்ன என்று தெரிய வேண்டாமா? அதற்குத் தான் நீங்களே இரகசியமாக விசாரியுங்கள் என்று கேட்டோம். அப்சல்கான்—அவர் மேஜராக இருந்தவர். அவரைப் போய் ஒரு இன்ஸ்பெக்டர் கைது பண்ணுகிறார். நாளைக்கு சீப் மினிஸ்டரைக் கூட ஒரு இன்ஸ்பெக்டர் கைது செய்வார். ஏனென்றால் இப்பொழுது எல்லோரையும் பப்ளிக் சர்வேண்ட் என்று பேர் கொடுத்து விட்டார்கள். யாரை யார் வேண்டுமானாலும் கைது செய்யலாம். மூன்பு அமைச்சர்களுக்கு இரண்டு செக்யூரிட்டிகள் இருந்தார்கள். இப்பொழுது மூன்று பேர். அமைச்சருக்குக் கூட சுதந்திரம் இல்லை. பெர்சனல் ஸ்டாப் போடுவதற்கு கூட அதிகாரிகள் அலாட் பண்ணுகிறார்கள். இவர்கள் வேண்டுமானால் அதில் தங்களுக்கு வேண்டிய பெர்சனல் ஸ்டாப்புகளை தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளலாம். மூன்று செக்யூரிட்டி ஸ்டாப்புகளுடன் வீதியில் கைதிகள் மாதிரி வரவேண்டியிருக்கிறது. ஸ்டாப்புகளை எல்லாம் அதிகாரிகள் அனுப்புகிறார்கள். அமைச்சர்கள் இன்றிருந்து நாளை மாறுகிறவர்கள். அவர்கள் அமைச்சர்களுக்கு உண்மையாக இருப்பார்களா? நிரந்தரமாக இருக்கும் அதிகாரிகளுக்கு உண்மையாக இருப்பார்களா

1979 மார்ச் 5]

[திரு. க. சுப்பு]

அவர்கள் அதிகாரிகள் பேச்சைத்தான் கேட்பார்கள். ஜனநாயகத்தின் அமைப்பு அப்படி. ஜனநாயகத்தில் அமைச்சருக்குக்கூட சுதந்திரம் கிடையாது.

இன்றைக்கு கூட நமது சுகாதார அமைச்சர் ஒரு டிரான்ஸ் பருக்காக தமது பி.ஏ. ஸை அனுப்புகிறார். பி.ஏ. மூலமாக ஒரு டிரான்ஸ்பர். டிரான்ஸ்பர் செய்வது மரபாதகம் என்று சொல்லவில்லை. தூராளமாக செய்யட்டும். எங்கள் முனிசிபாலிட்டிக்கு ஒரு நல்ல டவுன் பிளேனிங் ஆபீசர் தேவை என்று கேட்டிருப்பார்கள் டிரான்ஸ்பர் செய்யட்டும். ஆனால் அது எப்படி நடக்கிறது? பொரொசீடிங்ஸ் போட்டு மாற்றுகிறார்கள். முனிசிபாலிட்டி ஆபீசர் அமைச்சரின் ஆணைப்படி டிரான்ஸ்பர் பண்ணுகிறவர்களைப் பொரொசீடிங்ஸ் போட்டு மாற்றுகிறார்கள். அட்மினிஸ்டிரேடிவ் ரிபார்ம்ஸ் கமிஷனின் அறிக்கையை படித்து இன்னும் நீங்கள் பரிசீலனை பண்ணவில்லை. அமைச்சர் ஒரு டிரான்ஸ்பர் செய்யச் சொல்கிறார் என்று சொன்னால் நகரசபை முனிசிபாலிட்டி தலைவர் ஒரு சீனியர் பி.ஏ. சொன்னதற்கு இணங்க மாற்றுவதாக ஆர்டர்ஸ் போட்டு அதற்கு காபி கூட எங்கள் மாதிரி ஆட்களுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. இப்படி எல்லாம் இருந்தால் நீங்கள் எப்படிச் செயல்படமுடியும்? எங்களுக்கெல்லாம் பாதுகாப்பெங்கே இருக்கிறது? அமைச்சருக்குக் கூட 3 செக்யூரிட்டி ஆபிசர்கள் போட்டிருக்கிறார்கள் கைதிகள் போல. இதோ நம்முடைய அமைச்சர் திரு. இராகவானந்தம் அவர்கள் பாலம் 24 மணி நேரம் வேலை செய்கிறார். அவருக்கு எங்கே சுதந்திரம் இருக்கிறது? இந்த ஜனநாயக அமைப்பு முறையே அப்படி. ஒரு மேஜரைப் போய் கைது செய்கிறார் ஒரு இன்ஸ்பெக்டர்.

சென்ட்ரல் ஜெயிலில் தினமும் 200 பேர் அடைக்கப்படுகிறார்கள். எதற்காக? மதுவிலக்குக்காக. பொரொஹிபிஷனுக்காக 150 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்னை சென்ட்ரல் ஜெயிலில் மாத்திரம் ஒரு நாளைக்கு அட்மிஷன் மட்டும் 200 பேர். இதில் 2 பேர் தான் வேறு குற்றத்திற்காக வந்திருப்பவர்கள். 198 பேர்கள் சாராய குற்றத்திற்காக வந்தவர்கள். மாதத்திற்கு 4 ஆயிரம் பேர்கள். ஒரு மனிதனுக்கு 5 ரூபாய் செலவழிகிறது. காவலில் உள்ளவர்கள் 1 லட்சம் பேர் என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு நாளைக்கு 5 ரூபாய் வீதம் 5 இலட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்படுகிறது. இப்படி செலவழித்தால் நம்முடைய நிதி நிலைமை என்ன ஆகிறது? சாராயம் குடித்தால் கடுமையான தண்டனை கொடுக்கப்படும் என்று நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நல்லதை நினைத்துத்தான் சொன்னார்கள். சாராயம் குடித்தால் உடம்பு கெட்டுப் போகும், குடும்பத்திற்கு நல்லதல்ல

[திரு. க. சுப்பு]

[1979 மார்ச் 5]

என்றெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதனால் சாராயம் குடிப்பவர்களுக்கு கடுமையான தண்டனை என்று சொல்லப் பட்டது. சாராயம் குடித்தால் கடும் தண்டனை கொடுப்போம் என்று சட்டம் கொண்டு வந்து இருக்கிறீர்கள். சாராயம் குடித்தால் கடும் தண்டனை கொடுத்து ஜெயிலுக்கு அனுப்பி விட்டால் போதுமா? அந்த ஜெயிலில் என்ன நாம் வெளியில் கொடுப்பதை விட நல்ல மருந்து கொடுத்து விடுகிறார்களா? இதைத் தடுக்க என்ன மாற்றுத் திட்டங்களை நீங்கள் கண்டு பிடித்து இருக்கிறீர்கள்? போலீஸ் துறைக்கு மதுவிலக்கை நிறைவேற்ற ரூ. 1 கோடியே 37 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். போலீஸ் இலாக்காவிற்கு அதிகப் பணம் ஒதுக்கினால் என்ன அர்த்தம்? இந்த மாநிலம் போலீஸ் ஸ்டேட்டாக மாறி வருகிறது. போலீஸ் ஸ்டேட்டாக மாறி வருவது நல்லதா? ராணுவத்திற்கு அதிகம் நிதி ஒதுக்கினால் அந்த நாடு குட்டிச் சுவராக மாறுகிறது என்று அர்த்தம். அமெரிக்காவில் கென்னடியை விமர்சிக்க வில்லையா? ராணுவத்திற்கு அதிகம் ஒதுக்கியதற்காக ஜிம்மி கார்ட்டரை விமர்சிக்கிறபோது, அங்கே யுள்ள ஜிம்மி கார்ட்டருக்கும், இங்கேயுள்ள 'நிம்மி' கார்ட்டருக்கும் என்ன வித்தியாசம்? அன்எம்பிளாயயின்மென்ட் ஒழிக்கும் ஸ்கீமிற்கு நிதி ஒதுக்கவில்லை. சாராயம் ஒழிக்க ஏகப்பட்ட பணம் ஒதுக்கித் தைற்கு? சாராயக்கேஸ் வந்ததால் போலீஸ் அதிகாரிகள் தலைமுறைக்கு சம்பாதித்து விட்டார்கள். ஒரு அரசியல் வாதி வீடு கட்டிவிட்டால் அவன் வீடு கட்டி விட்டான், கட்டிவிட்டான் என்று அலட்டிக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் உண்மையிலேயே கொள்ளை அடிப்பவர்கள் யார் என்றால் அதிகாரிகள் தான். அவர்களைக் கட்டுப்படுத்த ஜனநாயக முறையில் வழியில்லை. ஸ்கீம் இல்லை, முறை இல்லை. ஒவ்வொருவரும் இன்று இருக்கும் நிலைமையில் எந்தெந்த திட்டங்களை அமல்படுத்தினால் அதிகார வர்க்கத்தை அதிகரிக்க முடியுமென்று பார்க்கிறார்கள். அந்த வகையில் அதிகாரிகளால்தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு வரவுசெலவுதிட்டத்தை இங்கே கொண்டு வந்து சட்டமன்றத்தில் வைத்து இருக்கிறார்கள். அதனுடைய விளைவு இது ஒரு ரொடன் பட்டுஜெட்டாக இருப்பது தான். நான் நிதி அமைச்சரை மதிக்கிறேன். ஆனால், இந்த பட்டுஜெட்டை மதிக்கவில்லை. உண்மையிலேயே அவர் இந்த பட்டுஜெட்டைக் கொடுக்கவில்லை. அவர் பிளாமியாக இருக்கக் கூடாது. இந்த பட்டுஜெட் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசின் கொள்கையை பிரதிபலிப்பாக இல்லை. இந்த பட்டுஜெட் ஒரு பியூரோகிராடிக் பட்டுஜெட்டாக இருக்கிறது. இந்த பட்டுஜெட்டைக்கூட வைத்து இருக்கமாட்டார்கள். பட்டுஜெட் வைக்காமல் செலவு செய்யக் கூடாது என்று சட்டம் இருப்பதால் இதை வைத்து இருக்கிறார்கள். இல்லையென்றால் அசெம்பிளி கூட்டத்தை ஒத்தி வைத்துக்கொண்டு போனது போல் இதையும் தள்ளி வைத்துக்கொண்டே இருப்பார்கள். இந்த பட்டுஜெட் மக்களின் எண்ணங்களை பிரதிபலிப்பது

1979 மார்ச் 5]

[திரு. க. சுப்பு]

போல் இல்லை என்பது மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும், ஆதலால் தான் கடைசி பக்கத்தில் சொல்லியிருக்கிறார். ஆண்டாண்டாக எதிர்பார்ப்புகளின் மத்தியில் ஏமாற்றத்தை சந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் கடை கோடியிலிருக்கும் மக்கள் பொறுமையை தொடர்ந்து கடைபிடிப்பார்கள் என்று எண்ணி யாரும் யாரையும் ஏமாற்றிவிட முடியாது என்று அந்த உண்மையை அறிந்து நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவரே எதிர்க்கட்சிகள் சொல்ல வேண்டியதைச் சொன்னதற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்கள் தேர்தல் காலத்தில் மக்களுக்கு அளித்த வாக்குறுதிகளை எண்ணிப் பார்த்து, இனிமேல் அப்படிப்பட்ட நிலைமைக்கு முடிந்தால் முயற்சிக்க வேண்டும் என்று கேட்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. எம். ஆர். கோவேந்தன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் நாவுக்கரசர் நாஞ்சிலார் கொண்டு வந்த 1979-80 ஆண்டின் நிதிநிலை அறிக்கை மீது நானும் எனது கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

காந்தியார், பெரியார், பேரறிஞர் அண்ணா ஆகியவர்களின் எண்ணங்களை பிரதிபலிக்கும் வகையில் கிராமங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அதே நேரத்தில் ஏழை எளிய ஆதரவற்ற மக்களின் நல்வாழ்வுக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கும் புரட்சிகரமான இந்த நிதிநிலை அறிக்கைக்கு முதலிலேயே எனது பாராட்டுகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மீனவர் வீட்டு வசதித் திட்டத்திற்கு ஒரு கோடி ரூபாய், அரிசன வீட்டு வசதிக்கு ரூபாய் 2.20 கோடி ரூபாய், கிராமங்களில் அனைவருக்கும் வேலை வாய்ப்பு, சின்னஞ் சிறுதொழில்கள் நடத்த 900 தொழிற் கூடங்கள், கிராமங்களில் மருத்துவ வசதி அதிகரிப்பு, 3,000 ஆசிரியர்களுக்கு புதிய வேலை வாய்ப்பு, தொழில் துவக்க 1,000 பெட்டிக்கடைகள், உடல் ஊனமுற்றோருக்கு 1,000 மூன்று சக்கர வண்டிகள், ஆதரவற்ற விதைவைகளுக்கு 1,000 தையல் எந்திரங்கள், ஆதரவற்ற விழியற்றோருக்கு ஓய்வூதியம்; தியாகிகளுக்கு பென்ஷன் உயர்வு, முதியோர் பென்ஷன் அதிகரிப்பு, வேட்டி, சேலை அளிப்பு, மொழிப்போர் தியாகிகளுக்கு நிதி உதவி, நிலப்பதிவேடுகளைப் புதுப்பிக்கும் திட்டம், இப்படிப்பட்ட பல்வேறு நல் வாழ்வளிக்கும் திட்டங்களை அறிவித்தமைக்காக எனது பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். ஆர். கோவேந்தன்]

[1979 மார்ச் 5]

புரட்சித் தலைவர், பொன்மனச் செம்மல் தமிழக முதல்வராக பொறுப்பெற்ற நாளிலிருந்து திட்டமிட்டு தூண்டிவிடப்பட்ட நூற்றுக்கணக்கான போராட்டங்களை தமக்கே உரிய அணுகு முறையினால் சமாளித்து அனைத்துப் போராட்டங்களிலும் வெற்றி கண்டமைக்காக தமிழக முதல்வர் அவர்களை இந்நாட்டு மக்களோடு, இந்தியத் துணைக்கண்டம், அகில உலகமே பாராட்டி இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு ஏற்பட்ட புயல், வெள்ளம், கடும் மழை, கடல் கொந்தளிப்பு, நிலச்சரிவு போன்ற இயற்கை கோரத் தாண்டவங்கள் ஏற்பட்ட நேரத்தில் அரசு இயந்திரம் மின்னல் வேகத்தில் பணியாற்றி மக்களின் உடைமைகளையும், உயிர்களையும் காப்பாற்றி தேவையான நேரத்தில் தகுந்த நிவாரணம் வழங்கி, பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் ஒரு மனதான பாராட்டு தலையும் ஆதரவையும் பெற்றதற்காக இந்த அரசை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும்.

குறிப்பாக, பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு 50 கிலோ அரிசி, சேலை, லுங்கி ஆகியவற்றை வழங்கி பாதுகாத்த தமிழக முதல்வரை, ஏழை எளிய மக்கள் தம் உள்ளத்திலே வைத்து வணங்குகிறார்கள். இந்தி மொழி எவர் மீதும் சுமத்தப்படலாகாது என்றும் இரு மொழிக் கொள்கை பின்பற்றப்பட வேண்டுமென்றும் தென் மாநில முதல்வர்களை அழைத்து மாநாடு கூட்டி, ஒரு மனதாக தீர்மானம் நிறைவேற்றியது தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் பொன்மனச் செம்மல் அவர்களின் திறமைக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும்.

அதுமட்டுமல்லாது, மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு ‘‘காமராஜ் பல்கலைக் கழகம்’’ என்ற பெயர் மாற்றியது, காமராஜர் இல்லத்தை நினைவு இல்லமாக மாற்றியுள்ளது.

[பிற்பகல் 12-10]

இராஜாஜி, பெரியார் நூற்றாண்டு விழாக்கள் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருவது.

அரசு கடைநிலை ஊழியர்கள் டவாளி அணியும் பிரிட்டிஷ் காலத்து வழக்கம் தமிழகத்தில் ஒழிக்கப்பட்டது.

வறுமை நிலையில் உள்ள தமிழ் அறிஞர்களுக்கு மாதம் 100 ரூபாய் உதவிப் பணம் வழங்கி வருவது.

[1979 மார்ச் 5]

[திரு. எம். ஆர். கோவேந்தன்]

கோவையிலிருந்து பிரிக்கப்படும் புதிய மாவட்டத்திற்கு “பெரியார் மாவட்டம்” என்றும், இராமநாதபுரத்திலிருந்து பிரிக்கப்படும் புதிய மாவட்டத்திற்கு “முத்துராமலிங்கத்தேவர் மாவட்டம்” என்றும் அறிவிக்கப்பட்டிருப்பது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை)

தந்தை பெரியார், இராஜாஜி, தபால் தலை வெளியிடச் செய்தது. டாக்டர் அம்பேத்கார், தந்தை பெரியார், காம்தே மில்லத், முத்துராமலிங்கத் தேவர் போன்ற பெரியோர்களின் படத்தை சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் வைக்க முடிவு மேற்கொண்டிருப்பது எல்லாம் அப்பெரியார்களின் புகழை என்றென்றும் நிலைத்து நிற்கச் செய்யும் சிறப்பான பெரு முயற்சியாகும்.

தந்தை பெரியார் அவர்களாலும், மற்றும் பல தமிழறிஞர்களாலும் கூறப்பட்ட தமிழ் எழுத்து சீர்திருத்தத்தை இந்த அரசு செயலுக்கு கொண்டுவந்துள்ளதை பாராட்டுவதுடன் முதன் முறையாக தமிழ் மொழி சுருக்கெழுத்து அகரவரிசை ஒன்றைக் கொண்டுவரத் திட்டமிட்டுள்ளதற்கு எனது பாராட்டு தல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கவர்னர் உரையில் மிக முக்கிய இடத்தைப் பெற்றிருப்பது கிராம முன்னேற்றத்தை முன்னோடியாகக் கொண்டுள்ள பல திட்டங்களாகும். நிலமற்ற ஏழை எளிய மக்களுக்கு வீடு கட்ட வீட்டுமனை வழங்குதல், ஒரு இலட்சம் வீடு கட்டும் திட்டம், கிராம ஊரமைப்புத் திட்டங்கள், முதலாளி சிறப்பான அம்சம் களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை பிற இன மக்களோடு இணைந்து வாழ ஊக்கமளித்திருப்பது மிகப் பெரிய சமுதாயப் புரட்சியை தோற்றுவிக்கும் என்பதை பெருமையோடு கூறிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திருவனந்தபுரத்திலுள்ள திராவிட மொழி ஆராய்ச்சி சங்கத் திற்கு கட்டடம் கட்டுவதற்கு அரசு மானியம் வழங்கியுள்ளதற்கும் எனது பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அரசியல்வாதி மெழுகுவர்த்தி போன்று தன்னை அழித்துக் கொண்டு பணியாற்ற வேண்டும் என்ற பேரறிஞர் அண்ணாவின் எண்ணத்தின் பிரதிபலிப்பாக விளங்கிய முன்னாள் அமைச்சர், காங்கிரஸ் தியாகி திரு. கக்கன் அவர்களுக்கு உதவித் தொகை அளித்திருப்பது புரட்சித் தலைவரின் நல்லெண்ணதிற்குத் ஓர் எடுத்துக் காட்டாகும்.

[திரு. எம். ஆர். கோவேந்தன்]

[1979 மார்ச் 5]

பேராலூரணித் தொகுதியில் நான் சட்டமன்ற உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டபின், காலகம்—ஆவுடையார் கோவில் சாலையிலும் ரெட்ட வயல் திருவப்பாடிச் சாலையிலும் ஆக காட்டாறுகளின் குறுக்கே நான்கு பாலங்கள் ரூ. 10.5 இலட்சம் செலவில் கட்ட அனுமதித்துள்ளதற்காக இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன்.

பேராலூரணி பேருராட்சியை போக்குவரத்து வ்தியின்கீழ் நகரமாக அறிவித்து நகரப் பேருந்துகள் விட்டமைக்காக இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன்.

பேராலூரணி அரசினர் உயர்நிலைப் பள்ளியை மேல்நிலைப் பள்ளியாக்கித் தந்தமைக்காக இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன்.

பேராலூரணி மேல்நிலைப் பள்ளிப் பின்தங்கிய மாணவர் களுக்காக இரண்டு இலட்சம் ரூபாய் செலவில் பின்தங்கியோர் மாணவர் விடுதி கட்டித் தந்தமைக்காக இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன்.

பேராலூரணித் தொகுதியில் உள்ள சிறு விவசாயிகள் மிகச் சிறு விவசாயிகளுக்கு உழவு மாடுகள், பால் மாடுகள் சுமார் 24 இலட்சத்திற்கு மேற்பட்ட தொகையில் வாங்கி அளித்தமைக் காக இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன்.

ஊமத்தநாடு கிராம அரிசன மக்களுக்காக சமுதாய நல மண்டபம் சுமார் 20,000 ரூபாய் செலவில் கட்ட அனுமதியளித்த மைக்காக இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன்.

பேராலூரணிப் பகுதிக்காக உள்ள பொதுப்பணித்துறை 3-வது சிறுகோட்ட அலுவலகம் பட்டுக்கோட்டையில் இருப்பதை விவசாயிகள் நலனை முன்னிட்டு பேராலூரணிக்கு மாற்றித் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பேராலூரணியில் உள்ள நெடுஞ்சாலை உட்கோட்ட பிரிவு அலுவலகம் உதவிக்கோட்ட பொறியாளர் அலுவலகங்களை நிரந்தரமாக்கித் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பேராலூரணியில் காவல்துறை ஆய்வாளர் அலுவலகம் ஏற்படுத்தித் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருச்சிற்றம்பலம் புறக்காவல் நிலையத்தை நிரந்தரக் காவல் நிலையமாக்கித் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். திருச்சிற்றம்பலத்தில் சார்ப்பதிவாளர் அலுவலகம் ஏற்படுத்தித் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1979 மார்ச் 5] [திரு. எம். ஆர். கோவேந்தன்]

பேராலுரணியில் வட்டாட்சியல் அலுவலகத்திற்கு கட்டடம் கட்டித் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பேராலுரணியில் உள்ள அரிசன மாண்புமிகு இல்லத்திற்கு நிரந்தரக் கட்டடம் கட்டித் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பேராலுரணி அரசினர் பெண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளி, இராஜா மடம் அரசினர் உயர்நிலைப்பள்ளி, பெருமகனார் அரசினர் உயர்நிலைப்பள்ளி, ஆகியவைகளை மேல்நிலைப் பள்ளிகளாக மாற்றித் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மணக்காடு, மல்லிபட்டினம், ஆவணம் நடுநிலைப் பள்ளிகளை உயர்நிலைப்பள்ளிகளாக மாற்றித் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உடையநாடு, பள்ளத்தூர் உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு நிரந்தரக் கட்டடம் கட்டித் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குருவிக்கரம்பை, பெருமகனார், பள்ளத்தூர், உடையநாடு, திருச்சிற்றம்பலம் ஆகிய உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு அரிசன பிற்பட்ட மாணவ ஸ்துதிகள் ஏற்படுத்தித் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பேராலுரணி காவேரி சிற்றங்காடியை சிறப்பங்காடியாக மாற்றித் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பேராலுரணி அரசினர் மருத்துவமனையில் எக்ஸ்-ரே இரத்தப், பரிசோதனை நிலையம் ஏற்படுத்தித் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து பேராலுரணித் தொகுதியிலுள்ள மனோராலை தொல் பொருள் ஆய்வுத் துறையிலிருந்து சுற்றுலாத்துறைக்கு மாற்றி சுற்றுலா இடமாக அறிவித்து செயல்படுத்துமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பேராலுரணி தொகுதியிலுள்ள அரிசன தொடக்கப் பள்ளிகள் அனைத்திற்கும் நிரந்தரக் கட்டடம் கட்டித்தர வேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பட்டுக்கோட்டை அறந்தாங்கி சாலையில் கட்டயங்காடு அக்கினி ஆற்றிலும் சித்தாதிக்காட்டில் கொரட்டீர் ஆற்றிலும் உயர்மட்ட பாலங்கள் கட்டித்தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து (1) திருச்சிற்றம்பலம்—வாட்டாத்திக் கொல்லைக் கரடுசாலை, (2) ஆதனூர்—நெல்லியடிக்காடுசாலை, (3) மாவாடு குறிச்சி—தென்னங்குடிசாலை, (4) சீவன் குறிச்சி—பழைய நகரம்

[திரு. எம். ஆர். கோவேந்தன்] [1979 மார்ச் 5]

சாலை ஆகிய சாலைகளில் குறுக்கிடும் காட்டாறுகளின் குறுக்கே பாலம் கட்டித் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அத்துடன் முதுகாடு—விளாங்குளம் சாலையில் பூலாங்கொல்லை வாரியிலும் கல்யாணராமநாதபுரம்—கொடவளல்சாலையில் பெருமகனூர் பெரிய ஏரி வடிகால் வாரியிலும் பாலங்கள் கட்டித் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பேராலூரணித் தொகுதியில் கடலோரத்திலுள்ள மீனவர்களுக்காக, மீனவர்கள் வாழும் அத்தனை ஊர்களிலும் புயல் பாதுகாப்பிடங்கள் கட்டித் தருமாறு கேட்டுக் கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி வணக்கம்.

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் வர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில், இன்று தமிழகத்தில் கொதித்து எழுந்து கொண்டிருக்கிற விவசாயிகளைப்பற்றி அவர்களுடைய பிரச்சினைகளைப் பற்றி எதுவுமே இல்லாதது கண்டு நான் மிகுந்த வேதனைப்படுகிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் சில நாட்களுக்கு முன்பாக விவசாயிகளுக்குக் கடுமையான எச்சரிக்கை விடுத்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். இன்னும் $1\frac{1}{2}$ மாத காலத்திற்கு அவர்களுக்குக் கெடு கொடுக்கப் படுகிறது என்று சொன்னார்கள். இருந்தாலும் வருகின்ற நிதி நிலை அறிக்கையில் ஓரளவுக்கு விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் கிடைக்கும் என்ற எண்ணத்தில் இதனை மிக ஆர்வத்தோடு நாட்டுமக்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். விவசாயிகளின் உற்பத்தியைப்பற்றி எல்லாம் விரிவாகப் பேசியவர்கள் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே, நலிந்து கொண்டிருக்கின்ற விவசாயிகளைப்பற்றி சிறிதுகூடக் கவலைப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. அதுமட்டுல்ல.

இன்றைக்கு கடன் சுமையிலே இருந்து கொண்டிருக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு அதிலே இருந்து விடுபடுகின்ற வகையில் எந்தவித நிவாரணமும் கொடுக்கப்படவில்லை. இந்த நேரத்தில் இந்த அரசுக்கு நான் ஒரு கெடுவினைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயிகள் கடன் சுமையிலே இருந்து மீள்வதற்குரிய நிவாரணத் திட்டத்தை இன்னும் ஓரிரு மாதங்களுக்குள் ஏற்படுத்தாவிட்டால் விவசாயிகள் இந்த அரசுக்கு எதிராக மிகப் பெரிய கிளர்ச்சியை தமிழகம் முழுவதும் நடத்துவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பு அவர்கள் சொன்னது போல் ஏற்பட்டிருக்கின்ற மலிவு விலையின் காரணமாக, உற்பத்தி செய்யப்பட்ட வெங்காயம் போன்ற பொருட்கள் எல்லாம் நிலத்திலிருந்தே எடுக்கப்படாமலேயே கிடக்கின்றன. அது போல் மல்லி ஒரு கிலோ ஒன்றரை ரூபாய்க்குக் கூட விற்கமுடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது.

1979 மார்ச் 5]

[திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்]

அதேபோல மிளகாய். இது விவசாயிகளின் பணப்பயிராகக் கருதப்பட்டு வந்தது. ஆனால், இன்றைக்கு நம்முடைய விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்திருக்கின்ற மிளகாய் அத்தனையும் கிலோ 3½ ரூபாய்க்குக்கூட வாங்குவதற்கு ஆள் இல்லாத நிலை இருக்கிறது. வியாபாரிகள் அத்தனைபேரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து கொண்டு பேசி வைத்துக்கொண்டு மிளகாய்க்கு விலை இல்லை, வைத்துவிட்டுப் போங்கள் என்று சொல்லுகின்ற நிலை இருக்கின்றது. ஆனால் அதேநேரத்தில் சென்னையிலுள்ள கடைகளில் மிளகாயின் விலை கிலோ ரூபாய் 10 என்ற அளவிலே இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. நம்முடைய அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்கு நல்ல விலை கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடுகளை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின்மூலம் செய்யும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் அதற்கான திட்டங்கள் எதுவும் இல்லை. விவசாயிகள் எப்படிப் போனால் என்ன என்கிற ஒரு நிமிர்ந்த போக்கோடு அரசாங்கம் நடந்துகொண்டு வந்தால் அரசிற்கு எதிராக விவசாயிகள் போர்க்கொடியை உயர்த்துவார்கள் என்பதை நான் மிக அழுத்தமாக சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுடைய நிலையில் இன்றைக்கு பெரிய மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கடன் கமையிலே சிக்கித் தவிக்கும் விவசாயிகள் அங்கங்கே கூட்டங்களும், மாநாடுகளும் நடத்திக் கொண்டிருக்கிற நிலையில் விவசாயிகளுக்கென்று ஆறுதலாக நம்முடைய அரசு ஒரு உயர்நிலைக் கமிட்டி நியமித்தது. அதாவது ஹை லெவல் கமிட்டி என்பது அதனுடைய பெயர். அந்த ஹை லெவல் கமிட்டி மாவட்டம் முழுவதும் பவனி வந்தது.

[பிற்பகல் 12-20]

விவசாயிகளை ஆங்காங்கு கூட்டி அவர்கள் கோரிக்கைகளை யெல்லாம் பெற்றுக்கொண்டார்கள். அதன்மூலம் ஏதாவது வீடிவு வரும் என்று எதிர்பார்த்தோம். அந்த ஹை லெவல் கமிட்டி போட்டிருக்கக்கூடியதைப் பற்றி இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒரு வரிகூட இல்லாதது கண்டு மிகவும் வேதனைப்படுகிறோம். ஆக, விவசாயிகள்பற்றிய சிந்தனையே இல்லாத அரசு இந்த அரசு, விவசாயிகளுக்கு எதிரான ஒரு அரசாங்கம் என்ற குற்றச்சாட்டை இந்த நேரத்தில் எடுத்து வைக்கிறேன். பிறகு ஒருங்கிணைந்த கிராம வளர்ச்சித் திட்டம்பற்றி பரவலாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். இந்த ஒருங்கிணைந்த கிராம வளர்ச்சித் திட்டம் 161 ஒன்றியங்களில் இன்று செயல்படுவதாகச் சொல்கிறார்கள். அதற்காக ஏராளமாகப் பணம் செலவழிக்கப்பட்டு மக்கள் பயனடைந்திருக்கிறார்கள் என்றும் இந்த அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த ஒருங்கிணைந்த கிராம வளர்ச்சித் திட்டத்தின்மூலம் கொடுக்கப்

[திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்]

[1979 மார்ச் 5]

படுகிற பணம் விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேர முடியவில்லை. காரணம், விவசாயிகள் ஏற்கனவே கடன்பட்டு இருக்கிறார்கள். கடன் வாங்காது விவசாயம் செய்யமுடியாது. ஆகவே, கடன் வாங்கிய விவசாயிகள் இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் எந்தவிதமான பயனையும் அடையமுடிவில்லை. நம் நாட்டிலுள்ள விவசாயிகள் அத்தனைபேர்களும் பால்மாடுகள் வாங்கவும், கோழிப் பண்ணைகள் வைக்கவும் வண்டி மாடுகள் வாங்கவும் அரசாங்க அதிகாரிகளிடம் அணுகுகிற நேரத்தில் நீங்கள் எல்லாம் கடன் வாங்காத விவசாயிகளா என்று ஒரு கேள்வியை கேட்கிறார்கள். அவர்கள் ஏற்கனவே கடன் வாங்கியிருக்கின்ற காரணத்தால் விவசாயக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அத்தனையும் இன்று செயல்படாமல் இருக்கின்றன. அப்படியிருக்கும்போது இந்தத் திட்டத்தினால் விவசாயிகள் எப்படி பலன் அடைய முடியும்? நமது வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் என் தொகுதிக்குச் சுற்றுப்பயணம் வந்திருந்தநேரத்தில் அவர்களிடம் நான் சொன்னேன். இந்த ஒருங்கிணைந்த திட்டத்தின்மூலம் ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் ஐந்து லட்சம் ரூபாய் அரசு மானியமாக வழங்கியிருக்கிறது. அதை வைத்து இருபது லட்சம் ரூபாய்க்கு களுக்கு கடன் கொடுக்கமுடியும் என்று அறிவிக்கிறார்கள், ஆனால் எந்த விவசாயியும் அதனால் பயன் அடைய முடியாத ஒரு சூழ்நிலையில் இன்று விவசாயிகள் அத்தனைபேர்களும் கடன்காரர்களாக இருக்கிற காரணத்தால் தேசிய வங்கிகள்கூட கடன் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள், இதற்கு ஒரு வழி காணவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களிடம் சொன்னேன். அதற்கு அவர்கள் சொன்னார்கள். பால்மாடுகள் வாங்கத்தானே விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுக்கிறோம், ஆகவே, விவசாயிகளுடைய மற்ற கடன் பாக்கிகளைப் பற்றி கவலைப்படாமல் பால்மாட்டு கடன் கொடுக்கலாம் என்றார்கள். அவர்கள் அப்படி நல்லெண்ணத்தோடு சொன்னாலும் அதிகாரிகள் அதைச் செயல்படுத்த இந்த நாட்டில் தயாராகயில்லை என்பதை நான் இந்த அரசிற்கு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தேசிய வங்கிகளை அணுகும்போது அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் இந்திரா காந்தியின் இருபது அம்சத் திட்டத்தோடு எங்கள் தேசிய வங்கிகளைப் பொறுத்தவரையில் ஏழை விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுக்கும் வேலைகள் முடிந்து விட்டது, இப்போது நீங்கள் விவசாயிகளுக்காக தேசிய வங்கிகள் பக்கம் வரவேண்டியதில்லை என்று அவர்கள் ஆணித்தரமாகச் சொல்கிறார்கள். இன்று தேசிய வங்கிகள் இந்த நாட்டிலுள்ள ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு சாதகமான சூழ்நிலையில் இல்லை. இன்று கோடல்வரர்களுக்கும் மிகப் பெரிய வியாபாரிகளுக்கும், மிகப் பெரிய பணக்காரர்களுக்கும் உதவியாக தேசிய வங்கிகள் இருக்கின்றனவே தவிர ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான உதவியும் செய்கிற வங்கிகளாக அவை இன்று நாட்டில் இல்லை. அதை கேள்வி

1979 மார்ச் 5]

[திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்]

கேட்கிற அதிகாரம் இந்த மாநில அரசுக்கு இல்லை என்று நான்கருதுகிறேன். இவர்கள் ஆலோசனை சொன்னாலும்கூட அவர்கள் அதை எடுத்தெறியக்கூடிய சூழ்நிலையில்தான் இன்று இருந்து வருகிறது. ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு இந்த மாநில அரசு ஏதாவது ஒரு வகையில் உதவ வேண்டுமானால் ஒரே வழி இன்று நாட்டில் உள்ள கூட்டுறவு வங்கிகள்மூலமாகத்தான் செய்யமுடியும். ஆனால் கூட்டுறவு வங்கிகள்மூலம் ஏற்கனவே கொடுக்கப்பட்ட கடன்கள் இருப்பதால், கடன் தவணை தவறிய கடன்கள் இருப்பதால், கூட்டுறவு வங்கிகள் கடன் உதவி செய்யமுடியவில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அரசு இதுபற்றி தீவிரமாகச் சிந்தித்து இந்த ஒருங்கிணைந்த திட்டம்மூலம் ஒன்றியங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அந்த மானியத் தொகை ஏழை எளிய விவசாயிகள் பயன் அடையும் வகையில் பால் மாடுகள் போன்றவை வாங்குவதற்காக, வாங்கி அவர்கள் வாழ்க்கை நடத்தும் வகையில் ஒரு அரிய திட்டத்தைத் தீட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இல்லாவிடில் இந்த மார்ச் 31-ம் தேதி அந்தத் திட்டம் முடிவடையும் நிலையிருப்பதால் அந்தப் பணம் திரும்பவும் அரசுக்கு வந்துவிடும் என்ற அபாயகரமானதொரு சூழ்நிலை இருந்துவருகிறது.

அடுத்தபடியாக, ஏழை மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மூன்று ரூபாய் கூலி கொடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது ஒரு கேலிக் கூத்து என்பதை நம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பு அவர்கள் விளக்கமாக எடுத்துச்சொன்னார்கள். இப்போது மூன்று ரூபாய் அல்ல, பத்து ரூபாய் கூலி கொடுத்தால்கூட விவசாயிகள் தங்களது தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்து கொள்ளமுடியாது. இன்று ஏழை எளிய மக்கள் வேலையில்லாமல், அவர்கள் வாங்குகிற சக்தி குறைந்திருக்கிற நிலையில் ரூபாய் மூன்று கூலி என்பது மிக மோசமானதொரு திட்டமாகும். 10 ரூபாய் வரையில் கூலி கொடுக்கிற ஒரு நல்ல திட்டத்தை அரசாங்கம் உருவாக்க வேண்டும், இல்லாவிடில் அவர்கள் வாழ்வில் மலர்ச்சி ஏற்பட முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பிறகு, என்னுடைய மாவட்டமான இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் கிருதுமால் - பரளியாறு ஆறுகளில் 100 குழாய்கிணறுகள் அமைப்பதற்காக 182 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப் போவதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி ஆண்டுதோறும் சொல்லுகிறார்கள். சென்ற ஆண்டும் சொன்னார்கள். நான் மெத்தவும் மகிழ்ந்து ஆழ்குழாய் கிணறுகள் மூலமாக வறட்சி பகுதியாக இருக்கும் எங்கள் பகுதி மிகவும் சீரடையும் என்ற எண்ணத்தில் பாராட்டி இந்த அரசுக்கு நன்றி எல்லாம் சொன்னேன், இப்படி ஆண்டுதோறும் சொல்லுகிறார்களே

[திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்]

[1979 மார்ச் 5]

ஒழிய இதை செயல்படுத்துகின்ற காரியத்தை கானோம். இதைப்பற்றி பல அதிகாரிகளிடத்திலும் கேட்டோம். அவர்கள் என்ன சொல்லுகின்றார்கள் என்றால் ஏதோ பேப்பரில் போட்டிருக்கிறார்கள். திட்டம் வரும்போது பார்க்கலாம் என்று சொல்லுகிறார்களே ஒழிய, இதுபோன்ற திட்டம் நடைமுறையில் வருகின்ற சூழ்நிலையைக் கானோம். இந்த ஆண்டும் நிதிநிலை அறிக்கையில் வந்திருப்பதோடு நின்றுவிடாமல் இதை செயல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு வைகை, காவேரி போன்ற பெரிய நதிகளில் அதிகமான அளவில் வெள்ளம் வருகின்ற நேரத்தில் வீணாக வெள்ளம் கடலில் போய் விழுகிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் பக்கத்திலுள்ள தாலுகாக்கள், மாவட்டங்கள், வறட்சியால் பாதிக்கப்படுகின்ற நிலையும் இருந்து வருகிறது. குறிப்பாக காவேரியில் பெருவெள்ளம் வரும்போது, புதுக்கோட்டை பகுதி வறட்சியால் வாடுகின்ற நிலையும். வைகையில் வெள்ளம் வரும்போது, முதுகளத்தூர் பகுதி வறட்சியால் வாடிக்கொண்டிருக்கின்ற நிலையையும் நாம் பார்க்கின்றோம். இவற்றை போக்குவதற்கு, இந்த நதிகளில் வெள்ளப் பெருக்கு ஏற்படுகின்ற நேரத்தில் அதை தடுத்து நிறுத்தி வறட்சிப் பகுதிகளுக்கு கொடுப்பதற்கான சிந்தனை இந்த அரசுக்கு ஏற்படுவதில்லை.

முக்கியமாக எங்கள் முதுகளத்தூர் பகுதியில் கிருதுமால்-பரளியாறு இந்த இரண்டு ஆறுகளிலும் பெரும்பாலும் வரண்டு போய் கிடக்கின்ற நிலையில்தான் இருக்கின்றன. ஆனால் இவற்றின் அருகில் மிக குறுகிய தூரத்தில் அதாவது நான்கைந்து கிலோ மீட்டர் தூரத்திற்குள் வைகை ஆறு இருக்கிறது. இவற்றை இணைத்தால் நல்ல முறையில் தண்ணீர் கிடைக்கும். இதை இணைக்காததின் காரணமாக இன்னும் அந்தப் பகுதிகளில் வறட்சி தீரவில்லை என்பதை சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும், ஆரம்ப ஆசிரியர்களுடைய பிரச்னைகள் ஏராளம் இருக்கின்றன. கல்லூரி ஆசிரியர்களுடைய பிரச்னை— அவர்கள் மிகப் பெரிய போராட்டத்தில் ஈடுபட்டதன் காரணமாக இன்றைக்கு அவர்களுடைய பிரச்னை தீர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுபோன்று நம்முடைய ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் நம்முடைய நாட்டில் லட்சக் கணக்கானவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களும் இதுபோன்ற போராட்டத்தில் இறங்கினால்தான் அவர்களுடைய பிரச்னைகளும் தீர்க்கப்படும் என்கின்ற நிலை இல்லாமல், நியாயமான முறையில் அவர்களுடைய பிரச்னைகள் தீர்க்கப்பட வேண்டும். கிராமப் புறங்களில் ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் வீடுகள் இல்லாமல் மிகவும் அவஸ்தைப் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வீட்டுப்படி கொடுக்க வேண்டும்.

1979 மார்ச் 5]

[திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்]

மேலும் கிராமங்களில் பணிபுரிகின்ற ஆரம்பப்பள்ளித் தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு என்று தனியாக சம்பளமாக பத்து ரூபாய் அளவுக்கு அதிகமாக கொடுத்தால்தான் அவர்களுக்கு மரியாதை கிடைக்கும். பள்ளி நிர்வாகத்தை நன்கு நடத்துவதற்கு துணை புரியும், ஆகவே தலைமைஆசிரியர்களுடைய சம்பளத்தை அதிகப் படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பிறகு, நம்முடைய வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலமாக மாவட்ட டந்தோறும் வீடுகள் கூட்டுறவுத்துறை மூலமாக கட்டிக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் இப்படி கட்டிக் கொடுக்கப்படுவது எங்கெங்கு, வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்ற விவரங்கள் நம் அரசினிடத்தில் இல்லை. முப்பது ஆண்டுகளாக அரிசனங்களுக்கு வீட்டுமனை பட்டா வழங்கி இருக்கிறார்கள். இந்த பட்டா நிலங்களில் எல்லாம் உடனடியாக வீடுகள் கட்டுவதற்காக, அதிகாரிகள், அரிசனங்களை அணுகி இந்தத் திட்டத்தின்மூலம் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏழை எளிய மக்களுக்கு இது நல்லதொரு திட்டமாக இருந்தாலும், எந்தப் பகுதியிலும் நல்ல முறையில் செயல்படுத்துகின்ற குழந்தை இல்லாமல் இருக்கிறது.

கடைசியாக முதுகளத்தூர் தாலுகாவில் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக எங்கள் பகுதியில் நூற்பு ஆலை இல்லை. கூட்டுறவுத் துறையில் ஒரு நூற்பு ஆலை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முதுகளத்தூர் நகரில் ஒரு நீதிமன்றம் இருக்கின்றது. இந்த நீதிமன்றத்தின் கட்டடம் மோசமாக இருக்கிறது. இங்கே நீதிபதியும், கைதிகளும், வழக்கறிஞர்களும் ஒன்றாகத்தான் இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இதைப் போக்க புதிதாக கட்டடம் கட்டித்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதுடன், முதுகளத்தூர் தாலுகாவில் ஒரு தீயணைப்பு நிலையம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-30.]

திரு. டி. சுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1979 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு திங்கள் 3 ஆம் நாள் தமிழகத்தின் நதி அமைச்சர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை துவங்குகின்றேன். இந்த நதி நிலை அறிக்கை ஏழை, எளிய விவசாயிகளின் மறுமலர்ச்சிக்கும், நெசவாளத் தொழிலாளர்களின் முன்னேற்றத்திற்கும் பெரிதும் பயனுள்ள நிதிநிலை அறிக்கையாக அமைந்ததற்கு நான் என்னுடைய தொகுதியின் சார்பில் நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. டி. சப்பிரமணியன்]

[1979 மார்ச் 5]

இந்தப் பேருரையில் கிராமப்புறம் வளர்ச்சி அடைய வேண்டும் என்ற உயர்ந்த நோக்கத்துடன் நமது புரட்சித் தலைவரின் அரசு, பல திட்டங்களைச் செயலாற்றி வருவதை எடுத்துக்காட்டும் வகையில் இந்த நிதி நிலை அறிக்கை அமைந்துள்ளது.

என்னுடைய தொகுதி தொழிலாளர்களும், நெசவாளர்களும், விவசாயப் பெருங்குடி மக்களும் வாழ்கின்ற ஒரு மிகவும் பின்தங்கிய தொகுதியாகும்.

என்னுடைய தொகுதியில் நெல் விளைவு மிகவும் குறைவு. அதன் காரணமாக, அரசு குறிப்பிட்டுள்ள நிர்ணய விலைக்கு நெல் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, என்னுடைய தொகுதியில் ஆண்டிமடத்தில் நெல் விற்பனை செய்வதற்கு அரசின் சார்பில் நெல் விற்பனைக் கூடம் ஒன்று அமைத்துத் தரவேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியில் செந்துறை ஒன்றியப் பகுதியில் சுண்ணாம்பு தயாரிப்பதற்கான மூலப் பொருட்கள் அதிகமாகக் கிடைப்பதால் செந்துறையில் ஒரு சுண்ணாம்புத் தொழிற்சாலை அமைத்து, அந்தப் பகுதியில் வேலை வாய்ப்பு இல்லாத பொதுமக்கட்கு வேலைவாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தரும் வகையில் அந்தத் தொழிற்சாலையை அங்கே அமைத்துத் தரும் படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியில் எங்கு பார்த்தாலும் தண்ணீர் இல்லாமல் விவசாயம் செய்வதற்கு முடியாத நிலையில் விவசாயிகள் மிகவும் அவதிப்படுகின்றார்கள். இந்த நிலைமையைப் போக்குவதற்கு என்னுடைய தொகுதியில் கிராமங்கள் தோறும் சமுதாயக் கிணறுகளை அதிகமாக அமைத்துத் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள அரசு மேல்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு நிதி அமைச்சர் அறிக்கையின் கீழ் ஆண்டிமடம், பொன்பரப்பி, செந்துறை ஆகிய மூன்று மேல்நிலைப் பள்ளிகளுக்கும் அறிவியல் ஆய்வுக் கூடங்கள் அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஆண்டிமடம் தொகுதிக்கு இரண்டு ஒன்றியங்கள் உள்ளன. ஒன்று ஆண்டிமடம், அடுத்தது செந்துறை. இந்த இரண்டு ஒன்றியங்களிலும் இரண்டு ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள் உள்ளன. அந்த இரண்டு ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களையும் விரிவுபடுத்தி, படுக்கை வசதிகளுடன் நவீன முறையிற் அமைத்துத் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1979 மார்ச் 5]

[திரு. டி. சுப்பிரமணியன்]

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியில் வாரியன்காவல், அங்க ஹார், வீராக்கன், திருக்களப்பூர், இடையகுறிச்சி போன்ற கிராமப் பகுதியில் கால்நடை மருத்துவ மனை அமைத்துத் தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் செந்துறை 'வில் காவல் நிலையம்' ஆரம்பித்து பல ஆண்டுகள் ஆகியும் இது வரை காவலர்கட்கு குமயிருப்பு வீடுகள் கட்டித் தரப்படவில்லை. எனவே, நமது அரசு செந்துறையில் உள்ள காவல் நிலையத்தில் பணிபுரியும் காவலர்கள் தங்குவதற்கு வீடு கட்டித் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கின்றேன். புதிதாக, இரும்புலிக் குறிச்சியிலும், கொடுக்கூரிலும் காவல் நிலையம் அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திருச்சி மாவட்டத்தில் மிகவும் பின்தங்கிய தொகுதி யாக உள்ள என்னுடைய தொகுதியில் நடமாடும் மருத்துவமனை உடனடியாக அமைத்துத் தரவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள் கிறேன்.

அடுத்து, நமது புரட்சித் தலைவர் அறிவித்துள்ள கிராம வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலேயும் ஐந்து ஊராட்சி ஒன்றியங்களை எடுத்துக் கொள்வதாக அறிவித் துள்ளது மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும். அத்திட்டத்தின்கீழ் என்னுடைய பகுதியில் உள்ள ஆண்டிமடம், செந்துறை ஆகிய இரு ஊராட்சி ஒன்றியங்களையும் அரசு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

தமிழகத்தினுடைய ஏழை எளிய மக்களின் துயர் துடைக் கின்ற வகையில் குறிப்பாக கிராமப்புற மக்களின் முன்னேற்றத் திற்காக அமைந்த இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை அளித்த மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கட்கும், எனக்குப் பேச வாய்ப்பினை அளித்த அவைத்தலைவர் அவர்கட்கும் என்னுடைய தொகுதியின் சார்பிலும், என்னுடைய சார்பிலும் வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

திரு. என். வரதராஜன்: தலைவர் அவர்களே, 1979-80 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களை இந்த மன்றத்தின் முன்னால் வைக்கிறேன்.

[திரு. என். வரதராஜன்]

[1979 மார்ச் 5]

நம்முடைய நாட்டிலுள்ள ஏராளமான கோடானுகோடி மக்கள் மிகப் பெரிய கஷ்டத்திற்கும், நஷ்டத்திற்கும் உள்ளாகியிருக்கும் காலம், டாக்டர்கள் போராட்டம், வக்கீல்கள் போராட்டம், பேராசிரியர்கள் போராட்டம் இவ்வாறு தேசம் முழுவதும் இருக்கும்படியான மக்களின் கிளர்ச்சி எதை எடுத்துக் காட்டுகிறது என்றால் பொருளாதார துறையில் சீரழிந்திருப்பதைத் தான் எடுத்துக் காட்டுகிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையில் இந்தப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க இந்த பட்ஜெட் வழிகாட்டுமா, கைலாகு கொடுத்து உதவி செய்து மேலே கொண்டு வருமா என்றுதான் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சமீபத்தில் சில நாட்களுக்கு முன்னால் மத்திய சர்க்கார் ஒரு கடுமையான வரியோடு பட்ஜெட்டை வெளியிட்டது. அது ஜனங்களிடத்தில் கடுமையான வேதனையை உண்டாக்கப்போகிறது. தபால், தந்தி, டெலிபோன், பற்பசை, சோப்பு, சீசன் டிக்கட்டு, சரக்கு ரயில் கட்டண உயர்வு என்று இப்படி ஒவ்வொன்றாக உயர்த்தி கடுமையான விலையேற்றத்தை இந்தியாவில் உருவாக்கியிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட வேதனையில் இருக்கும்படியான மக்கள் கடந்த 32 ஆண்டு காலமாக ஏற்கனவே கொடுமையான முதலாளிகளைப் பாதுகாக்கும்படியான வரிச் சலுகையின் காரணமாக நாட்டில் இருக்கும் ஏற்றத்தாழ்வுகளால் மக்கள் சீரழிந்துகொண்டிருக்கக்கூடிய இந்தக் காலத்தில் தமிழக அரசு பட்ஜெட் அவர்களுக்கு உதவுமா என்பதுதான் கேள்வி. இந்த நிலையில் தமிழ்நாடு அரசு மத்திய சர்க்கார் போடாத வரி ஏதாவது இருக்கிறதா என்று பார்த்து அவைகளுக்கு வரி விதித்திருக்கிறார்கள். தேங்காய்க்கு வரி போட்டதால் நேற்றே தேங்காய் விலை 10, 20 பைசா விலை ஏறியிருக்கிறது. ஏற்கனவே போடப்பட்ட விற்பனை வரிகளை இன்று பலவிதமான நகராட்சி எல்லைகளை விஸ்தரித்து அந்தப் பகுதிகளுக்கும் அந்த வரிகளை விஸ்தரித்திருக்கிறார்கள். கையால் செய்யும்படியான தீப்பெட்டிக்கும் வரியை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இதனால் சாதாரண மக்கள் வாங்கும்படியான பொருள்களின் விலைகள் உயரப் போகின்றன. வரி போட்ட பொருள்களின் விலை மட்டும் உயராது. வரி போடப்படாத பொருள்களுக்கும் விலையை ஒன்றுக்கு பத்தாக இந்த நாட்டின் வர்த்தக சூதாடிகள் உயர்த்துவார்கள். வரி போடப்படாத பொருள்களுக்கும் அனுதாபப் பட்டு விலைகளை உயர்த்திக்கொள்ளும் நிலை நம்முடைய நாட்டில் இருப்பதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

நம்முடைய பட்ஜெட்டில் விதிக்கப்பட்டிருக்கும் வரி உயர்வின் மூலம் எதிர்பார்க்கக்கூடிய வருவாய் 2 கோடி ரூபாய் என்று சொல்லப்படுவது திருத்த மதிப்பீடுகளின்போது பார்க்கும்போது அது 7 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு இருக்கும். இப்படிப்பட்ட

1979 மார்ச் 5]

[திரு. என். வரதராஜன்]

நிலையில் மத்திய சர்க்கார் நம்முடைய மாநிலத்திலிருந்து வாங்கும்படியான வரியிலிருந்து கூடுதலான பங்கைப் பெற அரசு முயற்சிக்கவேண்டும்.

மேலும், மேலும் ஜனங்களுக்கு வரி போடுகிற கொள்கையையே அனுஷ்டிப்போம் என்று சொன்னால் மிகப் பெரிய அளவுக்கு, நம்முடைய மாநில நிதியமைச்சர் அவர்களே சொல்லியிருப்பது போல் உளுத்துப்போன திட்டங்களோடுதான் இந்தத் திட்டமும் போய்ச் சேரும் என்று சொல்லாமல் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. நம்முடைய நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சிக்கு திட்டத்தில் இடம் இல்லை. ஆட்டு இறைச்சி கொட்டில் ஒன்றை ஏற்படுத்தவும், முசுக்கொட்டை வளர்ப்பது போன்றவற்றைத் தவிர சிறப்பான, பெரிய தொழில் ஏற்படும் என்பதற்கு இதிலே இடம் இல்லை." அரசு அப்பர் செக்ஷன் மீது பார்வையைச் செலுத்தி சாதாரண மக்களுக்கு நிவராணம் அளிக்க வழி வகுக்க வேண்டும். 1952 ஆம் ஆண்டில் எக்சைஸ் ட்யூட்டி மூலம் மத்திய அரசுக்கு கிடைத்தது 88 கோடி ரூபாய்தான்; இன்றைக்கு இரண்டாயிரம் கோடி ரூபாய் கிடைக்கிறது. வரி ஏறி, ஏறி ஜனங்கள் விலைவாசி உயர்வினால் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் மீண்டும் மத்திய சர்க்காரும், மாநில சர்க்காரும் வரியை உயர்த்துவார்களானால் அது ஜனங்களிடத்தில் மிகப் பெரிய அளவு அதிருப்தியை ஏற்படுத்தும்.

சிறு தொழில்களை வளர்ப்பதாகச் சொல்லுகிறீர்கள். சிறு தொழில்களுக்கும் கிராம அபிவிருத்திக்கும் மிகுந்த இணைப்பு இருக்கிறது. கிராம அபிவிருத்தி என்பது பற்றி வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ஒரு வார்த்தை கூட கிடையாது. நீண்ட காலமாகச் சொல்லிச் சொல்லி வந்திருக்கும்படியான நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் தமிழகத்தில் அமுலாக்கப்படாமல் கோடிக்கணக்கான மக்கள் வருவாயை உயர்த்தாமல் சிறு தொழில்கள் தமிழகத்தில் வளர்ச்சியடையும் என்ற வார்த்தை அலங்காரத்தில் சிறு தொழில்கள் வளர்ச்சியடைந்து விடாது.

[பிற்பகல் 12.40]

இரண்டாவது கடந்த காலத்திலிருந்து வறட்சியும், புயலும், வெள்ள மு சர்ந்து தமிழ் நாட்டிலே கிராமங்களிலே கடன் தொல்லைகளை அதிகமாக்கியிருக்கிறது. அந்தக் கடன் தொல்லைகளைத் தீர்ப்பதற்கு இந்த பட்ஜெட்டிலே ஏதாவது ஒரு வரி இருக்கிறதா? அதை நினைத்துக் கூடப் பார்க்க மாட்டோம் என்று சொன்னால், பெரிய தொழில் வளர்ச்சி, சிறிய தொழில்கள் வளர்ச்சி வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைத் தீர்க்கப் போகிறோம் என்று சொல்லுவது எல்லாம் வெறும் வார்த்தை அலங்காரத்தோடுதான் நிற்கும்.

[திரு. என். வரதராஜன்]

[1979 மார்ச் 5]

விவசாயிகளுக்கு நியாய விலை கிடைக்கவில்லை என்று அவர்கள் இன்றைய தினம் கூக்குரலிட்டுக்கொண்டிருக்கிற காலம். நாம் 13 ஆயிரம் நியாயவிலைக் கடைகள் திறந்து இருக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த நியாய விலை கடைகளுக்கு மூலதனத் தொகை, கொடுப்பதற்கான ஈட்டுத் தொகை, இவைகள் பற்றி இந்த பட்ஜெட்டிலே கொடுக்கப்பட வில்லை. ஆகவே கிராமப்புறங்களிலே இருக்கின்ற மக்களுக்கும், நகரப்புறங்களிலே இருக்கின்ற மக்களுக்கும் சரக்குகளை விநியோகிக்காமல் இருக்கிற நிலை இருப்பதால் இந்த 13 ஆயிரம் நியாய விலைக்கடைகளும் ஹம்பக் என்றுதான் தெரிகின்றது. இதிலே நியாயமே இல்லை, தஞ்சை மாவட்டத்திலே 52 கிலோ சம்பா நெல்லுக்கு 42 ரூபாய் தான் விலை கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. 129 ரூபாய் ஒரு குவிண்டாலுக்கு வாங்கிக் கொடுக்கிறோம் என்று நீங்கள் சொல்லுவதிலே பிரயோசனம் இல்லை. 129 ரூபாய்தான் ரூபாய் கொடுங்கள், மத்திய சர்க்கார் அதைத் தடுக்குமேயானால் தகராறு செய்யுங்கள். புரட்சி புரட்சி என்று சொல்லுகிறீர்களே அந்தப் புரட்சியாவது வரட்டும். மாநில அரசாங்கம் 129 ரூபாய் கொடுத்து நெல் கொள்முதல் செய்யப்போகிறார்களா இல்லையா? கிராமத்தை நகரமாக மாற்றுவோம் என்று வார்த்தை அலங்காரம் பேசுகிறார்கள். கிராமத்தை நகரமாக்காமல் இருந்தால் போதும், நகர மாக்குவது இருக்கட்டும் பின்னால், இன்றைய தினம் கிராமப்புறங்களிலே நெல் கொள்முதல் சர்க்காரே நடத்தக்கூடிய முறையிலே மார்கெட்டிலே 85 ரூபாய் கொடுத்து —மத்திய சர்க்கார் கோதுமையை வாங்குகிற மாதிரி—நெல்லுக்கு 85 ரூபாய் கொடுத்து அதோடு 15 ரூபாய் வண்டிசத்தம் என்ற முறையிலே சேர்த்துக் கொடுத்து கொள்முதல் செய்தால்தான் கிராம மக்களிடத்திலே ஓரளவிற்கு வாங்கும் சக்தி இருக்கும். இப்படி நியாயவிலை கொள்முதலும் இந்த பட்ஜெட்டிலே இல்லை, கடன் தொல்லையைத் தீர்ப்பது பற்றியும் இதிலே இல்லை, நியாயவிலைக் கடைகள் பற்றியும் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டமும் இல்லை. இப்படியிருந்தால் கிராமங்களிலே பழைய கருப்பன்னே கருப்பன் என்ற நிலை தான் இருக்கும். எந்த திட்டமும் நடைமுறைக்கு வராது என்பதைத் தெவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வேலையில்லாதோருக்கு நிவாரணம் என்று திட்டம் இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக மத்திய சர்க்காரால் சொல்லப்பட்டு வந்த இந்தத் திட்டம் மேற்கு வங்கம், திரிபுரா போன்ற மாநிலங்களிலே உணவுக்காக வேலை என்ற திட்டம் அமல்படுத்தப்படுகிறது, இவ்வளவு காலதாமதமாக இந்த மாநிலத்திலே உணவுக்காக வேலை என்ற திட்டத்தை அமல்

1979 மார்ச் 5]

[திரு. என். வரதராஜன்]

படுத்துவதற்குப் பதிலாக வேலையில்லாதோருக்கு வேலை என்ற பெயரிலே இங்கே கொண்டுவரப்பட்டு இருக்கிறது. ஒப்பந்தக்காரரிடம் வேலை செய்ததைவிட அதிகமாக வேலை செய்தால், கடுமையாக உழைத்தால் 3 ரூபாயும் தானியமும் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஏற்கனவே அவன் 6 ரூபாய் ஒப்பந்தக்காரரிடம் பெற்றுவந்தான். இன்றைக்கு அவனிடம் கடுமையான வேலையை வாங்கி 3 ரூபாய் தான் தருவோம் என்று அரசாங்கம் சொல்கிறது. வேலையில்லாத போது ஒருநாளுக்கு ஒரு ரூபாய்தான் கொடுப்போம் என்று சொல்கிறீர்கள். உங்கள் திட்டத்தின் கடைசிப் பகுதி என்ன வென்றால், வேலையில்லாதோருக்கு ஒரு ரூபாய் நிவாரணம் என்ற அடிப்படையிலேதான் கொண்டு வருகிறீர்கள். மற்ற மாநிலங்களிலே கிராமப்புறங்களிலே வேலையில்லாத காலத்திலே அவர்கள் கிராமங்களிலே உள்ள அபிவிருத்தி வேலைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்ற முறையிலே, பஞ்சாயத்துக்கள், பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்கள், கிராமங்களிலே உள்ள சமூக அமைப்புகள் உள்ள சங்கங்கள் இவைகளின் மூலமாக வேலை செய்து வருகிறார்கள், அவர்கள் இன்றைக்கு 3 ரூபாயும் 3 கிலோ கோதுமையும் வாங்குகிறார்கள். ஆனால் இவ்வளவு வேலை செய்தால் தான் இவ்வளவு ரூபாய் என்று அவர்கள் சொல்லவே இல்லை. நீங்கள் இன்றைக்குப் புதிய கொள்கையாக காண்ட்ராக்டராக இனி மாநில சர்க்காரே இருக்கும் கிராமங்களிலே ரோடுகள் போடப்படுகின்றன, பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டப்படுகின்றன, குளங்கள், கிணறுகள் வெட்டப்படுகின்றன, இப்படிப்பட்ட அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கு காண்ட்ராக்டர் என்பவர் இல்லாமல் மாநில அரசே காண்ட்ராக்டராக மாறும் என்ற நிலைமைதான் இருக்கிறது. அதன்காரணமாக பேரம்பேசுகின்ற சக்தி வருகிறது.

இன்றைக்கு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆனால் யார் அவர்களுக்கு 7 ரூபாய் கொடுப்பார்கள்?

அதையும் கொடுக்கவில்லை. இவனுக்கு இந்த நியாயக் கூலி, நிவாரணம் ஆகியவற்றைக் கொடுத்தால்தான் நிலச் சுவான்தாரரோடு பேரம் பேசுவான். என் கூலியைச் சரியாகக் கொடு என்று கேட்பதற்கான சக்தியை அவர்களுக்கு கொடுப்போம் வேலையில்லாதோர் கிராமப்புற நிதி, காண்ட்ராக்டர்கள் ஒப்பந்த வேலையாக, கடுமையாக வேலை வாங்கும் நிலைமைக்குக் கொண்டுபோய் முடிகிறது என்று நான் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

[திரு. என். வரதராஜன்]

[1979 மார்ச் 5]

தமிழ்நாட்டிலே வேலையில்லாமல் இருக்கின்ற இலட்சக் கணக்கான மக்கள் இருக்கிறார்கள். படித்தவர்களும், படிக்காதவர்களும் நகரத்திலே பெருங்கிளர்ச்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சட்டமன்றத்தை நோக்கி ஊர்வலம் வருகிறார்கள். ஏற்கனவே தமிழ்நாடு முழுவதும் கிளர்ச்சி நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இது ஒரு சமுதாயக் கடமை. நம்முடைய மாநில அரசு புதிதாகச் செய்வது இல்லை. ஏற்கனவே திரிபுரா, மேற்கு வங்கம், கேரளா, பஞ்சாப், மகாராஷ்டிரா, கர்நாடகம் ஆகிய சர்க்கார்கள் இவ்வளவு ஆரடம் கொடுத்ததற்குப் பிறகும் கூட, இதை ஒரு சமுதாயக் கடமையாக எண்ணி, சாதாரண உழைக்கும் மக்களுக்கு, நடுத்தர மக்களுக்கு, படித்துவிட்டு வேலையில்லாமல் இருப்பவர்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 50 ரூபாய் என்று ஐந்தாண்டுகள் வேலையே கிடைக்காமல் வாடுகிறானே அவனுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் கொண்டு வர முடியவில்லை. ஆகவே, நகர்ப்புறங்களிலும் வேலையில்லை, கிராமப் புறங்களிலும் வேலையில்லை என்னும் பொழுது அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும் வகையில் முழுப் பார்வையோடு இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் அணுகவில்லை. மீண்டும் இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டம் என்பதைத் தான் இன்றைக்கு நாம் பார்க்கிறோம்.

தொழிலாளர் பிரச்சனையைப்பற்றி ஒருவார்த்தைகூட இதிலே இல்லை. தமிழகத்திலே தொழிலாளர்கள் கிளர்ச்சி செய்து நான்கு மாதகாலமாகப் போராட வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட போராட்டங்கள் வரும் பொழுது நம்முடைய தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர்கள் தொழிலாளர்களில் மெஜரிட்டியினர் பெறவிரும்பாத இந்த 12 (3) அக்ரிமென்டை இன்றைக்குக் கடவுள் சாட்சியாகக் கடைப்பிடிப்பேன் என்று பிடிவாதமாக இருந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்தியாவின் 32 ஆண்டுகால அனுபவம் என்ன? என்ன கற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம்? தொழிலாளிகளும், முதலாளிகளும் சரி சமம் அல்ல, உழைக்கும் மக்கள் பலவீனமானவர்கள், தொழிற்சாலைகளிலே பணத்தைப் போட்டு ஆதிக்க புரியில் இருப்பவர்களுக்கு அரசு பக்க பலமாக இருக்கும், சட்டப் பாதுகாப்பு இருக்கும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் தொழிலாளர்களின் கை பலவீனப்படும் வகையில் நம்முடைய மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சரவர்கள் சட்ட வியாக்கியானம் செய்வதில் முயன்று கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையாவது இதில் ஒரு வார்த்தை குறிப்பிட்டு அறிவிக்க வேண்டாமா? திருச்சி சிம்கோ மீட்டர் தொழிற்சாலையிசல் நான்கு மாதங்களாக வேலைநிறுத்தம் நீடித்து அவர்களின் நிலைமை அவக்கேடாக

1979 மார்ச் 5] [திரு. என். வரதராஜன்]

இருக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல், இந்த மாதம் 12, 13, 14 ஆம் தேதிகளில் தமிழகத்திலுள்ள கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்கள் இலட்சக்கணக்கான பேர்கள் பல்வேறு இயக்கங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் மறியலில் ஈடுபட இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இராஜா சுப்பிரமணியம் கமிட்டியின் சிபார்சுகளை அமல் நடத்த வேண்டும் என்பது போன்ற காரணங்களை வைத்து கைத்தறி நெசவாளர்கள் பாதுகாப்பு வேண்டுமென்று மறியலில் ஈடுபட இருக்கிறார்கள். அவர்களது கஷ்டங்களுக்கு விமோசனம் காணும் பாதையை நாம் கண்டுபிடித்துத் தீர வேண்டும்.

அடுத்து, அரசு ஊழியர்களைப் பற்றிச் சொல்லியாக வேண்டும். செலக்ஷன் கிரேட் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். செலக்ஷன் கிரேட் என்றால் பத்தாண்டுகள் ஆகியிருந்தால், ஏற்கனவே வாங்கும் சம்பளத் தைவிட ஐந்து ரூபாய் உயர்வு கிடைக்கும். பெயர் ஏற்கனவே பெருமாள், இப்பொழுது பெத்த பெருமாள். இப்படிப் பெயர். மாற்றம்தான், செலக்ஷன் கிரேட் என்றால் எவ்வளவு வரும் என்ற பட்டியலை வையுங்கள். அரசு ஊழியர்களைப்பற்றி உங்கள் கொள்கை என்ன? உங்கள் கொள்கை 200 ரூபாக்கு மேல் அதிக சம்பளம் கொடுக்கக்கூடாது என்ற கொள்கையை வைத்து இருந்தால், சட்டம் தன் கடைமையைச் செய்து திரும் என்றால் அந்தக் கடமையைச் செய்தீர்களா? நீங்கள் போட்டிருக்கும் வரியும், மத்திய அரசு போட்டிருக்கும் வரியும் சேர்ந்து இப்பொழுதே 25 சதவீதம் விலை ஏறப் போகிறது. பிறகு சும்மா இருப்பார்களா? ஊழியர்களும், ஆசிரியர்களும், மற்றவர்களும் சும்மா இருப்பார்களா? அப்பொழுது உங்களுக்குக் கடைசியாக மிஞ்சக்கூடியது தண்டாயுதத்தைத் தூக்கி அவர்களை அடிப்பதைத்தவிர வேறு வழியில்லை. ஆகவே, மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் சொல்கிறேன், நீங்கள் எந்தப் பக்கம் போகப் போகிறீர்கள்? இந்தப் பொருளாதாரத்தை மாற்றுங்கள், வார்த்தை ஜாலங்கள் வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வயோதிகர் பென்ஷன் பற்றி நீங்கள் மனச்சாட்சிப்படி சொல்லுங்கள். தமிழ்நாட்டிலே ஒவ்வொரு வட்ட அலுவலகத்திலும் நூற்றுக்கணக்கான பேர்கள் காத்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் இதுபற்றிச் சொன்னார்கள். என் தொகுதியிலே உதவித் தொகை கேட்டு அது வருவதற்குள் மூன்று பேர் இறந்துவிட்டார்கள். பலருக்கு பென்ஷன் கிடைக்கவில்லை. இப்பொழுது 5 ரூபாய் உயர்த்தியிருக்-

[திரு. என். வரதராஜன்] [1979 மார்ச் 5]

கிறீர்கள். ஒரு இலட்சத்து ஐம்பதாயிரம் பேர்களுக்கு; லிஸ்ட் இருக்கிறதா? வந்த அனைத்திற்கும் கொடுக்க நாம் தயாராக இருக்கவேண்டும்.

[பிற்பகல் 12-50]

ஒரு தாலுகா அலுவலகத்திலே 100 பேருக்குத்தான் கொடுக்கவேண்டும். அதிலே எவனாவது மரணம் அடைந்தால்தான் அடுத்த நபரை இதிலே சேர்க்கவேண்டும் என்று திட்டம் இருக்கும்போது வயோதிகர்களுக்கு நாம் என்ன நிவாரணம் அளிக்கிறோம்? இது சிறு தர்மம், அவ்வளவுதான். பஸ் ஸ்டாண்டில் நிற்கும்போது பிச்சை கேட்டால் காசு போடுகிறோம். குருடன் என்றால், அவனுக்கு ஒரு கைத்தடி கொடுக்கிறோம். டவுன் பஸ்ஸில் அவன் போனால் இலவசம் என்று அறிவிப்பது, இது தர்மம் செய்கிறதே தவிர, சமுதாயத்தில் கீழே இருப்பவனை உயர்த்த, அவனுடைய நிலையை உயர்த்த திட்டம் உண்டா என்றால் இல்லை. அவனுடைய நிலையை உயர்த்த கொள்கையை வகுத்து, மத்திய சர்க்கார் குறுக்கே நின்றால் தட்டிக் கேட்டு, அவனுக்குப் பின்னால் நிற்கிற பட்ஜெட்டாக இதை வர்ணிக்க முடியுமா? அதனால் தான் நிதியமைச்சர் உளுத்துப்போன திட்டங்கள் இந்த நாட்டில் செல்லுபடியாகாது என்று கூறியிருக்கிறார் போலும். நண்பர் சுப்பு கூட சுட்டிக்காட்டினார், ஆண்டாண்டாக எதிர்பார்ப்புகளின் மத்தியில் ஏமாற்றத்தைச் சந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் ஒருவன் அப்படியே இருக்க மாட்டான் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அது உங்களுக்கே சமர்ப்பணம், வேறொன்றும் சொல்ல விரும்பவில்லை.

அடுத்து, ஒருங்கிணைப்பு திட்டம், கிராமப்புற ஒருங்கிணைப்பு திட்டம். ரொம்ப நைசான வார்த்தைகளெல்லாம் கண்டு பிடிக்காதீர்கள். 'ஒன்றியங்களில் சில பகுதிகள் பயனடையும்' அடையப்பா, பிடித்து, பிடித்து, தோண்டி எடுத்து உள்ளே போன கதையாக இருக்கிறது. பல திட்டங்கள் கிராமங்களிலே ஃபேயிலியூர் - தோல்வி அடைந்து நிற்கிறோம். கிராமங்கள் கிளர்ச்சியில் எழுந்திருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? உழுபவனுக்கு என்ன இருக்கிறது? சாதாரண மக்களுக்கு திட்டம் இல்லாததால், அவர்கள் கிரமப்படுகிற நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, பேரூராட்சிகள் நகராட்சிகள், ஊராட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், இவைகளுடைய நிலையை இன்றைக்கு பார்த்தால், எதுவுமே நடத்த முடியாது, அபிவிருத்தியே செய்ய முடியாது. நாம் மட்டும் வாழ்கிறோமா என்ற நிலையில்தான் ஊராட்சிகள் இருக்கின்றன. உங்களுடைய கிராம ஒருங்கிணைப்பு திட்டம் வெறும் மோசடியில் முடியும். சினம்பரத்தில் முடியும்.

1979 மார்ச் 5] [திரு. என். வரதராஜன்]

ஒன்றிரெண்டு செல்வாக்கு படைத்தவர்கள் ஒரு சில பகுதிகளில் பயன்பெற முடியுமே தவிர, இன்று நீங்கள் செய்யவேண்டிய கிராமப்புற பணி என்ன? பஞ்சாயத்துகளுக்கும், பேரூராட்சிகளுக்கும், நகராட்சிகளுக்கும் புதிதாக மானியம் வழங்க யோசனை இருக்கிறதா? ஒரு குடிநீர்த் தேக்க தொட்டிகட்ட முடியவில்லை, ஒரு சாக்கடை வெட்ட முடியவில்லை, சிப்பந்திகளுக்குச் சம்பளம் வழங்க முடியவில்லை, இந்நிலையில் தான் அவை இயங்குகின்றன. இதில் மாறுதல் ஏற்படுத்த முயற்சி செய்ய வேண்டாமா? ஆகவேதான் கேட்கிறோம், உங்களுடைய திட்டத்தாலே என்ன வரும்? அவனுடைய கோபங்களை நீங்கள் சந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. (மணி அடிக்கப்பட்டது) தலைவர் அவர்களே, 15 நிமிடம்தான் ஆயிற்று நீங்கள் 20 நிமிடம் கொடுப்பதாகக் கூறினீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 15 நிமிடம் அசல், 20 நிமிடம் ஆகியிருக்கிறது. 12-35-ல் ஆரம்பித்தீர்கள்.

திரு. என். வரதராஜன் : மக்களது கோபத்தை நீங்கள் சந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆத்திரப்படுமபடியான மக்கள், கோபம் அடைந்திருக்கும்படியான மக்கள் முன்னால் இந்த பட்ஜெட்டை நீங்கள் வைத்தால், அவர்களுடைய கோபத்தை தானே நீங்கள் சம்பாதிக்க முடியும்? விலைவாசி ஏற்றம் வேலையில்லாதிட்டத்தை தீர்க்காது. ஏற்கனவே இருக்கும்படியான விலை ஏற்றத்தோடு மேலும் விலை ஏறும். விவசாயிகளுக்கு நியாய விலை கிடையாது. கிராமப்புறத்திலே நிலச் சீர்திருத்தம் இல்லை. அரிசனங்களுக்குச் சமூகப் பாதுகாப்பு இல்லை. ஏற்கனவே உஷார் பிரிவு 6 இருக்கிறது. மேலும் ஒன்று அதிகப்படுத்துகிறோம். 30-ஐ அதிகப்படுத்துங்கள், என்ன பலன்? அவன் கையில் நிலம் கொடுத்தால், அவன் உழுது வாழ முடியும். அரிசனங்கள் 1 கோடி பேர்கள் இருக்கிறார்கள். 10 இலட்சம், 20 இலட்சம் ஏக்கர் உபரி நிலங்களை எடுத்து அவர்களுக்குக் கொடுங்கள். ஓராண்டுக்கு ஒரு போகம் விளைந்தால் கூட அவனுக்கு ரூ. 1,000 கிடைக்கும். நிலப் பிரபுத்துவத்தை எதிர்க்க இதுதான் சக்தி. திட்ட கமிஷனுடைய லெனியீடுகளை படியுங்கள். அவைகள் ஒவ்வொன்றும் வலியுறுத்துவது இதுதான். நீங்கள் இன்னும் எத்தனை பிரிவுகளை ஏற்படுத்தினாலும் இந்தச் சமுதாயக் கொடுமைகளை அகற்ற முடியாது. நாம் சட்டசபையிலே சொல்லி, முடிக்கிறோம், அவ்வளவுதான். கிராமப்புறங்களிலே உள்ள அப்படிப்பட்ட ஏற்றத்தாழ்வை துடைப்பதற்கு ஏற்ற பட்ஜெட்டாக இது இல்லை. ஆகவே, ஜனங்களில் மத்தியிலுள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகளை வளர்க்கும் பட்ஜெட் இது என்று சொல்லி, உங்களுடைய சிந்தனையில் மாறுதல் தேவை என்று கூறி அமர்கிறேன்.

[1979 மார்ச் 5]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. துரை கோவிந்தராசன்.

திரு. துரை கோவிந்தராசன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் 1979-80-வது ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த அறிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களை இங்கே தெரிவிப்பதை என்னுடைய கடமையாகக் கருதுகிறேன். இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் எதிர்க்கட்சி நிலையிலே இருக்கிற உறுப்பினர்கள், இந்த மன்றத்தினுடைய ஆண்டாண்டு காலமாக இருந்து வருகிற மரபுக்கு ஏற்றவாறு, எப்படி நல்ல பல திட்டங்கள் கொண்டு வந்தாலும் அதை எதிர்க்க வேண்டும் என்ற சம்பிரதாயத்தில் அவர்களுடைய வாதங்கள் அமைவதும், ஆளுகின்ற கட்சியில் இருக்கிற உறுப்பினர்கள் ஆதரிக்க வேண்டும் என்கிற நிலையில் இருப்பதும் இந்த மன்றத்தின் உடைய மரபாக இருக்கிறது என்றாலும் ஆனால், உண்மையை உணர்ந்து இன்றைக்கு காந்தியார் அவர்கள் நீண்டகாலத்திற்கு முன்னாலேயே, இந்த அரசு ஒரு கிராம ராஜ்யத்தை உருவாக்க வேண்டும், கிராமத்திலே இருக்கின்ற எண்ணற்ற ஏழை எளியவர்களுடைய உள்ளங்களை தொடத்தக்க அளவிலே இந்தப் பங்குகள் இருக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த நிதி நிலை அறிக்கைகளின் மூலமாக நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கிறது என்ற ஒரு கணம் சிந்தித்து பார்த்தால் உள்ளபடி இதை பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு இந்த மன்றத்திலே இருக்கிறவர்கள் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை பாராட்டவில்லை என்றாலும் புரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழகத்தின் மூலை முடுக்குகளிலே எல்லாம் உள்ளவர்கள், இது வரையில் தங்களுக்கு கிடைக்காத மகிழ்ச்சிகரமான பல்வேறு காரியங்களை இந்த நிதிநிலை அறிக்கை கொண்டு வந்திருக்கிறது என்று நினைக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் ஏறத்தாழ 1 இலட்சம் பேர் முதியோர் உதவித் தொகை வாங்கிப் பயன் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இனிமேல் சுதந்திரம் கிடைத்த அந்த நன்னாளில், தமிழகம் எங்கும் திருநாளாகக் கொண்டாடப்படுகிற அந்தப் பொங்கல் திருநாளில், புத்தாடை உடுத்தி, புன்னகையோடு இருக்கிற இந்த நிகழ்ச்சிகளிலே முதியோர் உதவித்தொகை பெறும் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு கைத்தறி ஆடை கொடுக்கப்படுகிறது — அப்படி லட்சம் பேர் இன்றைக்கு இதை வாழ்த்தத்தான் செய்வார்கள் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1979 மார்ச் 5]

[திரு. துரை கோவிந்தராசன்]

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பு அவர்கள் பேசி இருக்கிறார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒன்றுமே இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார். மாண்புமிகு திரு. சுப்பு அவர்கள் 1972-73-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீதும் பேசியிருக்கிறார். அப்பொழுது, அன்றைக்கு அவர்கள் என்ன சொன்னாரோ, அதே கருத்தைத்தான் இன்றைக்கும் தெரிவித்திருக்கிறார். இன்றைக்கு எந்த விவரங்களை இந்த மன்றத்திலே எடுத்து வாதித்திருக்கிறாரோ அதே விவரங்களைத்தான் அன்றைக்கும் எடுத்துப் பேசினார் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைக்கு வேலை வாய்ப்பைப்பற்றி சொல்கிறார். இதுவரை படித்தவர்களுக்கு மட்டும் தான் வேலை அளிக்க வேண்டும் என்றிருந்ததை, இந்த அரசு இன்றைக்கு 18 வயதுடைய அத்தனை பேருக்கும், கல்வி கற்றவர்களுக்கும், கல்வி பயிலாதவர்களுக்கும், கூட வேலை வாய்ப்புத் தரும் திட்டங்களை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் அறிவித்திருக்கிறது. இன்றைக்கு அறிவித்திருக்கிற இந்தநல்ல திட்டத்தை படிக்காத பாமர மக்கள் படிக்கின்ற அதே நேரத்தில் இந்த அரசு எந்த அளவுக்கு கிராம மக்களுடைய தேவைகளை பூர்த்தி செய்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்தாக வேண்டும்.

ஆனால், கிராமப்புற மக்களுக்கு 3 ரூபாய் ஊதியம் என்றும் அப்படி 3 ரூபாய் இல்லாவிட்டால் கோதுமை அல்லது அரிசி தருகிறோம் என்று தெரிவித்திருக்கிற அறிக்கையை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. மூன்று ரூபாய் விற்ப்பு புனியை 7 ரூபாய் என்று உயர்த்தியவர்கள் இந்த இடத்திற்கு வரவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு மட்டும் தான் இதையெல்லாம் பேசுகிறார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர் ஒரு காலத்திலே சொல்லியிருக்கிறார் — கும்பி எரிகிறது குடல் கருகுகிறது என்று. அப்படி கும்பி எரிகிற, குடல் கருகுகிற அந்த உள்ளங்கள் குளிரத் தக்க முறையிலேதான் இப்படிப்பட்ட நல்ல பல திட்டங்களை இங்கே கொண்டு வந்திருக்கும் நிதிநிலை அறிக்கையை பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[பிற்பகல் 1-00]

இந்தத் திட்டங்களில் எந்தவிதமான நிவாரணமும் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். இதிலே, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பார்த்திருக்கக்கூடும், இதுவரையில் கிராமப்புறத்தில் இருக்கும் ஏழை எளிய மக்கள் ஒரு அத்தாட்சி பெறுவதற்காக அவர்கள் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்களை தேடி தலைநகரத்திலே

[திரு. துரை கோவிந்தராசன்]

[1979 மார்ச் 5]

இருக்கும், அல்லது வட்டத்தில் இருக்கும் அவர்கள் வீட்டிற்குச் செல்ல வேண்டியிருக்கும். ஆனால் இப்போதுள்ள திட்டம் என்னவென்றால், அந்தந்தப் பகுதியில் இருக்கும் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டருக்கு அந்தந்தப் பகுதியில் ஒரு வீட்டைக் கட்டிக் கொடுத்து, அதிலே அவர்களுக்கு ஒரு அலுவலகம் அமைத்துக் கொடுத்து, அந்த வகையில் அவர்கள் அங்கே சென்று சான்றிதழ்கள் பெற்று வருவதற்கு வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரையிலும் எந்த அரசும் செய்யாத ஒரு பெரிய புதுமையான திட்டத்தை, 500-க்கும் மேற்பட்ட இடங்களில் செய்வதற்கு இந்த அரசு திட்டமிட்டுள்ளது. அதன் மூலம் அந்தப் பகுதியில் இருக்கும் ஏழை எளிய மக்கள், விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் பலன் பெறுவதற்கு வகையிருக்கிற காரணத்தால் அந்த மக்கள் இந்த அரசை பாராட்டிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

வீட்டு வசதியைப் பொறுத்தவரையில், பல்வேறு திட்டங்கள் மூலமாக அரிசனங்களுக்கு வீடு கட்டித்தருவதற்கு வசதிகள் செய்யப்பட்டு இருக்கின்றன. பல்வேறு வாரியங்கள் மூலம் அந்தப் பணி நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றது. பல்வேறு வாரியங்கள் அமைத்த போதிலும் கிராமங்களில் உள்ள மக்கள் அந்த வசதியைப் பெறுவதற்கு காலதாமதம் ஆவதைத் தடுக்கும் வகையில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக அதை நிறைவேற்றித் தரும் வகையில் ரூ. 4 கோடி அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அந்தச் சங்கங்கள் மூலம் எல்லா கிராமப்புறத்தில் இருக்கும் மக்களும் ரூ. 5,000, 6,000 பெற்று வீடுகளைக் கட்டிக் கொள்ள முடியும். அந்த நல்ல திட்டத்தைக் கொண்டு வந்த தற்காக கிராமப்புறத்தில் உள்ள மக்கள் நிச்சயமாக இந்த அரசைப் பாராட்டாமல் இருக்கமாட்டார்கள் என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன்.

இங்கே பேசியவர்கள் விழாக்களை நடத்துவதற்காக பல வற்றை எடுத்துச் சொல்லியிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். முன்னாலே இருந்த ஆட்சியிலும் பல் வேறு நேரங்களில் பல் வேறு விழாக்களை எடுத்து இருக்கிறார்கள் நாம் பார்த்து இருக்கிறோம். விதவைகளுக்கு மறுவாழ்வுத் திட்டம், கண்ணொளி வழங்கும் திட்டம், என்று பல்வேறு திட்டங்கள் போட்டு விளம்பரங்கள் போட்டு இருந்தாலும், அவை அறிவுப்புகளாக இருந்தனவே தவிர விளம்பரப்படுத்தப்பட்ட அளவிற்கு பயன் அளிக்கவில்லை. ஆனால் நம்முடைய அரசைப் பொறுத்தவரையில், இன்றைக்கு கடைகளை வைத்துக் கொள்வதற்கு ஆயிரம் பேருக்கு உதவி செய்ய இருக்கிறோம். விதவைகளுக்கு தையல் மெஷின் வாங்கித் தருகிறோம். இன்றைக்கு அந்த விதவைகளும் கணவனை இழந்தவர்களும் இந்த அரசை பராட்டுகிறார்கள். ஆகவே, எந்த அளவிற்கு அரசு அவர்களின்பால் தன்னுடைய கவனத்தைச் செலுத்தி வருகிறது என்பதை நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

1979 மார்ச் 5]

[திரு. துரை கோவிந்தராசன்]

ஊனமுற்ற குழந்தைகளுக்கு எல்லாம் இன்றைக்கு பஸ்ஸில் செல்வதற்கு இலவச பாஸ் வசதி செய்து தந்து இருக்கிறோம். ஆயிரம் பேருக்கு மேலாக அப்படிப்பட்ட பாஸ் வசதி இந்த அரசு செய்து இருக்கிறது என்றால், இதையெல்லாம் மற்றவர்கள் பாராட்ட வேண்டுமென்று சொல்வதை விட இன்றைக்கு பஸ் வேறு துறைகளில் கிராமந்தோறும், நகரந்தோறும் உள்ள மக்கள் பாராட்டுகிறார்கள். இந்த அரசின் எண்ணமெல்லாம் கிராமப் புறம் வாழவேண்டும், அடித்தளத்தில் இருக்கும் மக்கள் வாழ வேண்டும் அவர்கள் எண்ணம் ஈடேற வேண்டும் என்கிற நல்ல எண்ணம்தான், அந்தத் தத்துவத்தின் அடிப்படையில் தான் இந்த அரசு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையினை இங்கே தயாரித்து அளித்து இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த தமிழகத்தில் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட உடனே நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தமிழகத்தில் இருக்கும் மூலை முடுக்குகளில் உள்ள மக்களுக்கு குடிநீர் வசதி செய்து தரப்பட வேண்டும் என்று திட்டமிட்டு, அதற்காக ரூ. 12 கோடி வரை ஒதுக்கியுள்ளார். அதை 25 கோடியாக தற்போது உயர்த்தி இருப்பது உண்மையிலேயே பாராட்டுவதற்குரிய ஒன்றாகும்.

ஆனால் இங்கே கல்வியைப்பற்றி பேசுகிற நேரத்தில் பலரும் கூறினார்கள். புகழுக வகுப்பிலிருந்து இன்றைக்கு ஹையர் செகண்டரி என்ற நிலைமை உருவாக்கப்பட்டதன் மூலம் கல்வித் துறையின் தரம் குறைந்திருக்கிறது என்று கோடிட்டு காட்டினார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு கல்வித் துறையில் ஹையர் செகண்டரி நிலை உருவாக்கப்பட்டதன் மூலம் ஆயிரம் பேர்களுக்கு கூடுதல் வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கிற குழந்தை இருக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல, ஆண்டாண்டுதோறும் உடற்பயிற்சி ஆசிரியர் தேர்வு பெற்றவர்கள் வேலை கிடைக்காமல் சுற்றித் திரிந்துக் கொண்டிருந்த அத்தனை பேர்களுக்கும் ஒரே நேரத்தில் வேலை கொடுக்க முடியாவிட்டாலும் இன்றைக்கு 200 உடற் பயிற்சி ஆசிரியர்களுக்கு வேலை கொடுக்கும் திட்டம் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களால் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

அதுமட்டுமல்ல, பி.யு.சி.யில் 78,000 மாணவர்கள் கல்வி பயின்றதற்கு பதிலாக இன்றைக்கு இந்த அரசு கொண்டு வந்த புதிய திட்டத்தின் அடிப்படையில் ஹையர் செகண்டரி கல்வி உருவானதால் 1,14,000 மாணவர்கள் கல்வி பெறும் வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் வெகுதூரம் சென்று கல்லூரிகளில் பயிலுவதற்குப் பதிலாக கிராமப்புறங்களிலே, அந்தந்த வட்டார

[திரு. துரை கோவிந்தராசன்]

[1979 மார்ச் 5]

த்தில் இருக்கிற உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே இந்த ஹயர் செகண்டரி கல்வியை பரவலாகப் பெறுகின்ற வாய்ப்பை உருவாக்கித் தந்திருக்கிற இந்த அரசை யாரும் பராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

அதே நேரத்தில், கல்லூரிகளில் 187 இடங்களில் பயில்கின்ற மாணவர்கள் இந்த ஹைர் செகண்டரி கொண்டு வந்ததன் மூலம் 912 இடங்களில் பரந்த முறையில் கிராமங்களில் இருக்கிறவர்கள் எல்லாம் உயர்கல்வி பெரும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டு, தங்களுடைய கல்வித் தரத்தை உயர்த்திக் கொள்ளும் சூழ்நிலைகளை உருவாக்கித் தந்தது இந்த அரசு என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே பலர் சொன்னார்கள், பல்வேறு நேரங்களில் பல போராட்டங்கள் நடைபெற்றதாகச் சொன்னார்கள். தொழிலாளர்களிடத்திலே சில நிலைகள் மாறி மாறி, அவ்வப்போது இருக்கின்ற சந்தர்ப்பங்கள்னால் போராட்டங்கள் உருவாவதைப் பார்த்திருக்கிறோம். அந்தப் போராட்டங்களை எல்லாம் எந்த அளவுக்கு சுமுகமாக முடித்து வைக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு செய்ய இந்த அரசு இடைவிடாது பாடுபட்டு வருகிறது.

இன்றைக்கு எந்த தொகுதிக்குச் சென்றாலும் அங்கே இருக்கின்ற மக்கள் எல்லாம் எங்கள் ஊருக்கு பஸ் வேண்டும் ; சிற்றூர்களில் எல்லாம் சிறு சிறு பஸ்கள் விட வேண்டும் ; எங்கள் ஊரை நகரத்தோடு இணைக்கின்ற வகையில் பேருந்துகள் ஓட வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய எண்ணங்கள் எல்லாம் நிறைவேறும் வகையில் இந்த அரசு பெருமுயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த வகையிலே 7,8 ஆண்டு காலத்திலே நிறைவேற்றி முடிக்க ஒட்டு மொத்தமாக 15 கோடி ரூபாய் செலவில் ஏறத்தாழ 950 பஸ்கள் புதிதாக வாங்கி, ஏழை எளிய மக்கள் எல்லாம் பயனடைகின்ற முறையில் பல்வேறு பகுதிகளுக்கும் விட ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

அதுமட்டுமல்ல, 8.32 கோடி ரூபாய் செலவில் 'மினி பஸ்' என்று சொல்லுகின்ற சின்னஞ்சிறு பஸ்களை சாலைகள் அகலமாக இல்லாத சிற்றூர்களில் விடுவதற்கு பெருமுயற்சி எடுத்திருக்கிறது. இந்த அரசு செய்கின்ற இப்பேர்ப்பட்டத் திட்டங்களை எல்லாம் எண்ணிப்பார்க்கும்போது உண்மையிலேயே அந்த ஏழை எளிய மக்கள் எல்லாம், கிராமப்புற மக்கள் எல்லாம் இந்த அரசை பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

ஆனால் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பு அவர்கள் ஒன்றை கோடிட்டு காட்டினார்கள். அவர்கள் எப்போதும் சொல்லுகிறமாதிரி சிலவற்றை வரவேற்று வாழ்த்தினாலும் சிலவற்றைப்பற்றி குறை கூறினார்கள். இந்த

1979 மார்ச் 5] [திரு. துரை கோவிந்தராசன்]

நிதி நிலை அறிக்கையிலே இரண்டு கோடி ரூபாய்க்கு வரி போட்டிருக்கிறார்கள்; இந்த வரி விதிப்பினால் இன்றைக்கு இதிலே ஒருவருக்கும் பலன் இல்லை. அது தொழிலாளர்களாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது வேறு யாராக இருந்தாலும் சரி, யாருக்கும் பலன் இல்லை என்று கோடிட்டு காட்டியிருக்கிறார்கள்.

இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே தந்திருக்கின்ற பல்வேறு புள்ளிவிவரங்களில் சிலவற்றை இங்கே சொல்லுகிறபோது, இதற்கு முன்னாலே இருந்த ஆபைச்சரவையிலே தந்த பள்ளிவரங்களையும், இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே தந்திருக்கிற புள்ளிவிவரங்களையும் குறிப்பிட்டு, இதிலே இருக்கிற ஏற்றத்தாழ்வுகளை எடுத்துச் சொல்கிறபோது, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பு அவர்கள் முன்னால் இருந்த அரசை ஏன் வாழ்த்தி பேசவில்லை என்ற பற்றைக் கண்ணோட்டத்திற்கு நான் செல்வ வேண்டியிருக்கிறது. 1972-73 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை புத்தக கண்ணோட்டத்தைப் பார்க்கிற போது அவர்கள் வேறு இடத்தில் இருந்த காரணத்தால் பாராட்டாமல் இருந்தார்கள் என்று கருதுகிறேன். (குறுக்கீடு-அப்போது நீங்கள் எங்கே இருந்தீர்கள்) 1971-ல் நான் ஆளுகின்ற கட்சியில் இருந்தேன். 1972 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை இந்த மன்றத்திலே வந்தபோது மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பு அவர்கள் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் பக்கம் இருந்து, அன்றைக்கு அந்த நிதி நிலை அறிக்கை பற்றிப் பேசினார்கள்.

[பிற்பகல் 1-10]

கட்சிகள் மாறி மாறி ஆட்சிக்கு வரக்கூடும். அப்படி வருகின்றபோது இந்த மாதிரி நிதி நிலை அறிக்கையிலே இருக்கின்ற அம்சங்களை, எதிர்க்கட்சிகள் எதிர்த்துதான் ஆக வேண்டும் என்கிற அடிப்படையிலே நான் இன்றைக்கு இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் ஒன்றுமே இல்லை என்கிற அளவுக்கு சிலவற்றைக் கோடிட்டுக்காட்டியிருக்கிறார்கள்.

விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் இன்றைக்கு பல்வேறு மாநாடுகளைக் கூட்டி பல்வேறு நடவடிக்கைகளிலே ஈடுபட்டிருக்கிற நிலைமையில், மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் நேற்றைய பத்திரிக்கையில் நாங்கள் அதற்கு ஒப்புதல் தரவில்லை என்பதைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் எல்லோரும் ஒட்டு மொத்தமாகச் சேர்ந்து கொண்டு அங்கே துண்டுப் பிரசுரங்கள் அடித்து வரி கொடுக்கப் படாமல் ஒரு ஆட்சி நடக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் வரியே கொடுக்கப்படாத நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனால் விவசாயிகளின் பால் அன்பு கொண்டிருக்கிற அத்தனை பேரும் ஒன்றை உணர்ந்திருப்பார்கள் என்று

[திரு. துரை கோவிந்தராசன்]

[1979 மார்ச் 5]

கருதுகிறேன். மூன்றாண்டு காலமாக அடிக்கடி ஏற்பட்ட மழை, வெள்ளம், புயல் ஆகியவற்றால் ஏற்பட்ட அழிவின் காரணமாக விவசாயப் பெருங்குடி மக்களால் வாங்கிய கடனைத் திருப்பி செலுத்துகிற அந்தச் சக்தி இல்லாத நிலையில் அவர்களுக்குரிய கடன்களை, நீண்டகாலக் கடன்களாக ஆக்கி, அவர்களுக்கு விதிக் கப்பட்டிருக்கின்ற தண்டத்தீர்வையைக் கொஞ்சம் தள்ளி வைத்து விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்கின்ற வகையிலை அப்படிப்பட்ட ஒரு பிரச்சினையை இந்த அரசு கவனிக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதே நேரத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வெளியிலே செல்கிற நேரத்தில் அப்படி எழுதிக் கொடுக்கப் படுகின்ற வாசகங்கள், விளம்பரத் தாள்கள் இன்றைக்கு எத்தனை முனைப்பாக, வேகமாகச் செயல்படுகிறது அரசியல் காரணங் களுக்காக என்பதைப் பார்க்கும்போது, இது எதற்காகவோ எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்ற முயற்சி என்று பார்க்கின்ற போது, இது ஒரு முன்னோடித் திட்டமாக ஆகுமேயானால் எந்த அரசு வந்தமர்ந்தாலும் அந்த அரசுக்கு இப்படிப்பட்ட நிலை உருவாகும் என்பதை கொஞ்சம் யோசித்து இந்த மாதிரி காரியங்களில் ஈடுபட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமை பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே பலபேர் சொன்னார்கள், தமிழகத்தின் மூலை முடுக்குகளிலே சட்டம், ஒழுங்கு சரியாகப் காப்பற்றப்படவில்லை என்று. சட்டத்தை நிலை நிறுத்த முடியவில்லை என்றும், அதனைப் பாதுகாக்க வேண்டியவர்கள் சரியாக பாதுகாக்க வில்லை என்றும் சுட்டிக் காட்டினார்கள், ஆனால் சட்டத்தை நாட்டு மக்களுக்கு அளளித் தர வேண்டிய இடத்தில் உருவாக்கப் வேண்டிய இடத்தில், இந்த மாமண்டபத்தில் ஒரு சில நேரங்களிலே சட்டம் கடைப்பிடிக்கப்படவில்லை என்பதை நாட்டு மக்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்வேன், அதாவது நான் சொல்வது சட்ட முறைகள் கடைப் பிடிக்கப் படக்கூடாது என்பதல்ல, இன்றைக்கு ஏற்படுகின்ற வேறு பிரச்சினைகளை வைத்துக் கொண்டு இந்த மன்றத்திலே பலரும் நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்திலே பேசுகிற போது கூட சிலவற்றைக் கோடிட்டுக் காட்டினார்கள், நான் ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்வேன், ஆளுகின்ற கட்சி எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும், சிற்றார்களாக இருந்தாலும், பேருர்களாக இருந்தாலும் அங்கங்கே பல்வேறு நிலைகளிலே பலர் இறப்பதும், நோய்வாய்ப்பட்டு சிலர் இறப்பதும், அகாலமாக சிலர் இறப்பதும் எப்போதும் இருந்துவருகிற ஒன்றாகும், ஆனால் அதை எல்லாம் அரசியல் லாபத்திற்காக மாற்றக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாக்கக்கூடாது. அது எந்த விதத்தில் நடந்தது என்பதை எல்லாம் நாட்டுமக்களுக்கு தெரிவிப்பதற்கு முன்னால், சில பிரச்சினைகளுக்கு இது சான்றாக இருக்கும் என்று எண்ணிக்

1979 மார்ச் 5] [திரு துரை கோவிந்தராசன்]

கொண்டு அவ்வாறு செய்கிறார்கள் என்று சொல்ல வில்லை என்றாலும் இப்பேர்ப்பட்ட நிலைகள் நாளைக்கு தெளிவாக்கப்படும்போது, அதிலே ஈடுபட்ட கட்சி எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் அந்தக் கட்சி காரணம் என்று அறிவிக்கப்படுமேயானால் அப்படிப்பட்ட கட்சிக்கு அந்த நிலை வரக்கூடும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்,

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை, மன்றத்தில் இருக்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சில பகுதிகளில், பொது மேடைகளில் பேசுகிற நேரங்களில் அப்படி குறிப்பிட்ட வாசகங்களை எழுதி கோஷங்கள் எழுப்புகிற நேரத்தில் அதை கொஞ்சம் தவிர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம், எல்லாத் தரப்பிலும் அப்படிப்பட்ட வாசகங்களை மாறி மாறி எங்கேயோ ஒருவர் இறந்துபோய் விட்டால் வேறு ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்த அந்தக் கட்சிக்காரர்கள் அவரை கொலை செய்துவிட்டார் என்ற ஸ்லோகங்களைப் போட்டு பேச ஆரம்பித்தால் அப்படி பேச ஆரம்பிக்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டால், இந்த நாட்டில் ஒவ்வொரு கட்சிக்காரர்களும் ஒருவரையொருவர் கொலை செய்கிறார்கள் என்ற நிலை பல்வேறு நாடுகளுக்கு எட்டக்கூடிய அளவு போய்ச் சேரும். அந்த நிலை ஏற்படுவதைத் தவிர்க்கவேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டி கேட்டுக்கொண்டு இந்த ந்திநிலை அறிக்கை உள்ளபடியே காந்தியார் சண்ட அந்த கிராமராஜயத்தை உள்ளடக்கி பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்த நாட்டில் எந்த மக்களுக்கு முதலிடம் தரவேண்டும் என்று சொன்னார்களோ அந்த முதல் இடத்தை ஏழை எளிய பாட்டாளி மக்கள் வசிக்கக் கூடிய கிராமப் பகுதி மக்களுக்கு வளர்ச்சி தரக்கூடிய அளவிற்கு, ஏழை எளிய மக்களுக்குப் பயன்படத்தக்க அளவிற்கு, எல்லோருக்கும் வசதி அளிக்கத்தக்க அளவிற்கு, இதுவரை தராத அளவிற்கு நல்லதொரு திட்டத்தை உருவாக்கியிருக்கிற இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நான் வரவேற்று பாராட்டி அமர்கிறேன்.

* திரு. அ. சுவாமிதாஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1979-80ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை மீது ஜனதாக்கட்சி சார்பில் ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற முற்படுகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றிக் குறிப்பிடுவதற்கு முன்னால் இப்போது எனக்கு வந்திருக்கிற ஒரு செய்தியை இந்த மன்றத்தில் கூறுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். கோயம்புத்தூர் வடக்குப் பகுதியில் பெரியநாயக்கன் பாளையத்தில் அன்னூர் பிரிக்காவில் மேட்டுப் பாளையம் பகுதியில் மின்சாரத் துறையினர் போலீஸ் துணையோடு சென்று வலுக்கட்டாயமாக மின் துண்டிப்பு செய்து, ஆத்திரமூட்டு நிலையை உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிற காரணத்தால் அங்கே ஒரு பெரிய கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டு துப்பாக்கிச்

[திரு அ. சுவாமிதாஸ்]

[1979 மார்ச் 5]

குடு ஏற்பட்டுவிடுமோ என்று அய்யப்படுகிற அளவிற்கு அங்கே பதட்ட நிலை ஏற்பட்டிருப்பதாக அறிகிறோம். இந்த நிலையை உணர்ந்து அரசாங்கம் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்து அதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொண்டு, அடுத்ததாக இந்த மன்றத்தில் பேசுகிறபோது சட்டம் ஒழுங்கு சரியாக இந்த நாட்டில் அமல்படுத்தப்படவில்லை என்ற பெரிய குற்றச்சாட்டு எல்லாத் தரப்பிலிருந்தும் சொல்லப் படுவதை நாம் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். சட்டம் ஒழுங்கு அமல்படுத்தப்படுகிற அதிகாரத்தை வைத்திருப்பவர்கள் மாண்பு மிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பெரிய பொறுப்பை தன்னிடத்தில் வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் செயல்படுகிற முறையைப் பார்த்தால் அவர் மீது அனுதாபம் ஏற்படுகிறது. ஏனென்றால் பெரிய பொறுப்பு அவர்கள் கையில் இருக்கிறது. ஆனால் அந்தப் பொறுப்பை நிர்வகிப்பதில், அவர் காட்டும் அக்கறையைப் பார்க்கும்போது அவர்கள் நமது கடமையைச் செய்யவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சட்டமன்றத்தில் நான் பலகாலமாக இருந்து வந்திருக்கிறேன். முந்திய முதல் அமைச்சர்கள் எல்லாம் இந்த மாதிரி பட்டஜட் கூட்டம் எல்லாம் நடக்கும்போது இங்கு வந்து உட்கார்ந்து பேசப்படுவதைக் கேட்டு உடனடியாக எதுவதற்கு பதில் சொல்லவேண்டுமோ அதற்கு பதில் சொல்லி, நிலைமையைப் புரிந்துகொள்வதற்கு முற்படுவார்கள். ஆனால் நம் முதல் அமைச்சர் அதிகமாக சட்ட மன்றத்திற்கு வருவதில்லை, சரி, அவர்கள் இவ்வளவு பெரிய பொறுப்பை வகித்து கொண்டிருக்கிறார்களே, அந்தப் பொறுப்பையாவது பகிர்ந்து கொடுத்து இருக்கிறீர்கள்—இந்தப் பொறுப்பை எல்லாம் நீங்கள் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள், சுறுசுறுப்பாகப் பணியாற்றுங்கள் என்று பிற அமைச்சர்களுக்கு சொன்னால் இந்த நிலை தமிழ் நாட்டிற்கு ஏற்பட்டிருக்காது. முழுப் பொறுப்பையும் தன்னிடம் வைத்துக்கொண்டு, மற்றவர்களையும் நம்பாமல் யாரையும் சந்தேகப்படுவது அதனால் பயில்களில் கூட அவர்கள் சரியான பதில் எழுதுவதில்லை, “நீதி செய்க என்றும்” *என்றும் பைலில் எழுதுவது என்றால், அதுவும் பெரிய பொறுப்பை தன்னிடம் வைத்துக்கொண்டு எழுதுகிறார்கள்—சினிமா துறையில் கொடிகட்டி பறந்திருக்கிறார்.....

[பிற்பகல் 1-20]

அந்தத் துறைக்கு என்று பிறந்தவர், பாராட்டுகிறேன். . .

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : எந்த பைலில்

* * *

என்று எழுதியிருக்கிறார்கள் என்பதை

மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டும்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1979 மார்ச் 5]

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

சாதாரணமாக கோப்புகள் ரகசிய கோப்புகள் என்ற தலைமைச் செயலகத்தில் அனுப்பப்படுகின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இதை எப்படி தெரிந்து சொல்கிறார் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. ஏதாவது ஆதாரம் இருந்தால் அதை தெரிவிக்க வேண்டும்.

திரு. அ. சுவாமிதாஸ் : உங்களுக்கு அது தெரிந்திருக்கலாம். தெரிந்தாலும் நீங்கள் சொல்லமாட்டீர்கள், காலை தொட்டு கும்பிடக்கூடிய ஒரு பாரம்பரியத்தை உண்டாக்கியிருக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் வேறு பிரச்சனைக்குப் போகிறார். அது வேறு விஷயம். இந்தப் பிரச்சனைக்குப் பதில் சொல்லவேண்டும். எந்த கோப்பில் எப்போது, யார் எழுதினார் என்று சொல்ல வேண்டும். அப்படியில்லாமல் ஏதோ பொதுவாக இப்படி எழுதினார் என்று சொல்வது பொருத்தமா? அதுவும் தங்களைப் போன்ற அனுபவமிக்க உள்ள உறுப்பினர் சொல்லலாமா என்பதை நீங்கள்தான் தெரிவிக்கவேண்டும்.

திரு. அ. சுவாமிதாஸ் : அவர்கள் கையெழுத்து போடுகின்ற அனைத்துப் பைல்கள் காட்டினால் எந்த பைல் என்று சொல்லலாம். எனக்கு மட்டுமல்ல, எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களுக்கு காட்டினால் எந்த பைல் என்று தெரிந்து சொல்ல முடியும். அப்படி பைல்கள் எல்லாம் கொடுக்க அமைச்சர் தயாரா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, பைல்களில் சரியாக உத்தரவு போடுவதில்லை என்று சொல்வது வேறு, அவர்கள் சொன்னது * * * * என்று எழுதுகிறார் என்றும் இன்னொன்றையும் சொன்னார், பொதுவாக பைல்கள் அமைச்சர்களுக்கு ரகசிய கோப்பாக 'அபிஷியல்ஸ்க்ரெட்ஸ் ஆக்டின்' கீழ் வருகின்றன. அதை எப்படி இவர்கள் பார்த்தார்கள்?

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள், கோப்புகளில் * * * என்று எழுதப் படவில்லை என்பதை எடுத்துச் சொல்லி மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுவாமிதாஸ் அவர்கள் சொன்னதை மறுத்து இருக்கிறார். அப்படியானால், சரியாக எழுதப்படவில்லை' என்றும் சொன்ன தின் பொருள் என்ன?

* * * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1979 மார்ச் 5]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், முன்னால் முதலமைச்சராக இருந்தவர்கள் அவரே இந்த சட்டப் பேரவையில் குறை என்பது வேறு, குற்றம் என்பது வேறு என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். குறை என்பது லாப்ஸ் Opposition can always criticise, if there is any lapse குறை இருந்தால் கொல்லாம், ஆனால் பைலிஸ் உத்தரவை சரியாக எழுதுவதில்லை, வேறு எதையோ எழுதுகிறார் என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொல்லுகிறார். அது சரியல்ல. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் என்னை இதில் மாட்டிவிடலாம் என்று முயற்சித்திருக்கிறார்கள். அது முடியாது, காரணம் அவரோடு பயின்றவன் என்பதால்.

திரு. அ. சுவாமிதாஸ் : தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்ல வந்தது, திட்டவாதிடமாக குறிப்பிட்ட கட்டளைகளை பிறப்பித்தால் இப்படிப்பட்ட பல சிக்கல்கள் வராது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பல காரியங்களுக்காக முதலமைச்சரை பார்க்க வேண்டியிருக்கும். ஆனால் இங்கே முதலமைச்சரை பார்க்க தற்கே முடியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : நான் கேட்டுக் கொள்வது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்ன குறிப்புகளை நீக்கிவிடுவதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதைத் தான்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : நீக்கவேண்டும் என்றால், அவர் சொன்னதில் ஏதாவது 'அன் பார்லிமெண்டரியாக' இருக்க வேண்டும், அல்லது 'உண்மைக்கு மாறாக இருக்கிறது' என்றிருக்க வேண்டும்.

The Members are always on the look out to find out the information from different sources, and in good faith they reveal the information from to the House. The source of information, according to the Constitution, cannot be revealed. The Members cannot be compelled to reveal the source of information, அது தான் கான்ஸ்டிடியூஷன், அவுலில் 'ஸோர்ஸ் ஆஃப் இன்பர்மேஷன்' கொடுக்க முடியாது. அதைப் பற்றி சுப்ரீம் கோர்ட்டில் ஒரு கேஸ் நடந்திருக்கிறது. ஆகையினால்.

1979 மார்ச் 5]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

You cannot compel the Member to reveal the source of information.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு மின்சாரத்துறை அமைச்சர் அவர்கள், மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுவாமிதாஸ் அவர்கள் கூறினது உண்மையல்ல என்றும், எந்த பைலில் * * * 'நீதி வழங்குக' என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்றும் கேட்கிறார்கள். அப்படி எந்தப் பைலிலும் எழுதப்படவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்வதாக இருந்தால், இதை நீக்குவதற்கும் தயாராக இருக்கிறோம்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, 'அன்பார்வி மெண்டரி' என்ற முறையில் சொல்லப்படுகின்ற வார்த்தைகள் பயன்படுத்தப்பட்டால் தான் அவை ஆலோசனைப்பிலிருந்து நீக்கப்பட வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் * * * கோப்பில் ஒரு வார்த்தை எழுதியிருப்பதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். * * * என்றிருப்பதில் அதை ஒரு குற்றச் சாட்டாக அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியத் தேவையில்லை. அவ்விதம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார், அவ்விதம் எழுதப்படவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் மறுத்திருக்கிறார். ஆகவே உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்ன குறிப்பும் அமைச்சர் சொன்ன பதிலும் அவை குறிப்பில் இருப்பதில் தவறு எதுவும் இல்லை என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே வந்திருக்கின்ற பிரச்சனை, பைலிலே என்ன இருக்கிறது என்பதல்ல. பைலில் இருப்பது எப்படித் தெரியும் என்பதுதான். It comes under the Official Secrets Act ஆகவே, அரசாங்கத்தில் நடக்கின்ற கோப்புகளினுடைய வவரங்கள், அதிலே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இப்படித்தான் உத்தரவு போட்டார் என்பதைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு எப்படித் தெரியும், இதுதான் இப்போது இருக்கின்ற பிரச்சனை. அது மட்டுமல்ல. இதே மன்றத்தில் முன்னர் ஒரு முறை முன்னாள் அமைச்சர் திருமதி சத்தியவாணிமுத்து அவர்கள் மீது இதுபோல் ஒரு பிரச்சனை எழுப்பப்பட்டது. அந்த நேரத்தில் அப்போது முதல்வராக இருந்த, இப்போதைய எதிர்க்கட்சித்

* * * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

[1979 மார்ச் 5]

தலைவர் அவர்கள் அந்த பைலை சட்டசபையில் கொண்டுவர முடியாது, வேண்டுமானால் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் தங்கள் அனுமதியோடு, தங்கள் அறையிலே பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். ஆகையால், பைல்களைப் பார்ப்பது என்பது Official Secrets Act கீழ் வரும். இப்படித்தான் எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு என்ன ஆதாரம் இருக்கிறது? என்ன எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்பதல்ல பிரச்சனை.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : துணைத் தலைவரவர்களே, Official Secrets Act என்று சொன்னால், இரகசியப் பதவிப் பிரமாணம் அமைச்சர்கள்தான் எடுத்திருக்கிறார்கள். கோப்புகளிலே இருக்கின்ற விஷயங்களை ரகசியமாக வைத்துக்கொள்வது என்பது அவர்களுடைய கடமை. எந்த விதத்தில் எடுத்துச்சொன்னார்கள் என்று வருகின்றபோது, அவருடைய கவனத்திற்கு வருகின்றபோது, உறுப்பினர் அவர்களுக்கு, பிரமாண அடிப்படையில் சொல்ல வேண்டுமென்பதில்லை. அவர்கள் எந்த சோர்சிலே வாங்கினார்கள் என்பதையும் கேட்கக் கூடாது. கான்ஸ்டிடியூஷன் படியும் கொடுக்க முடியாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடித்துக் கொள்ளுங்கள் ; நேரமாகிறது.

திரு. ரா. உமாநாத் : துணைத் தலைவரவர்களே, 'அபிஷியல் சீக்ரெட்ஸ்' என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடுவது சரியல்ல. நமக்கு கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கும்போது, பைல்களைப் பார்த்துத்தான் பாக்டீஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. எனவே, எல்லா பைல்களையும் 'அபிஷியல் சீக்ரெட்ஸ் ஆக்ட்' டீன்கீழ் உட்படுத்திச் சொல்வது சரியல்ல. Such of those things in the file which they claim to be not in the public interest to be revealed அது மட்டும்தான் அப்போது வரும். ஒட்டு மொத்தமாக எல்லாவற்றையும் அபிஷியல் சீக்ரெட்ஸ் என்று சொல்வது தவறு. ஒருவர் சொல்லியிருக்கிறார் ; மற்றொருவர் மறுத்திருக்கிறார்.

Both are on record and the whole thing is over.

திரு. மு. கருணாநிதி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன கருத்தின் அடிப்படையிலே நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதே அவையிலே நாங்கள் ஆனால் கட்சியாக இருந்த நேரத்தில், ஒரு கோப்பைப்பற்றி விவாதம் நடைபெற்ற பிறகு, அந்தப் கோப்பை அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும் பார்க்கலாம் என்ற அளவில், அவைத் தலைவர் அவர்களின் அறையிலே வைக்கப்பட்டு, எல்லாக் கட்சித் தலை

1979 மார்ச் 5]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

வார்களும், அதைப் பார்த்த பிறகு, விவரங்களைப் புரிந்து கொண்டார்கள். ஆனால், நடைபெற்ற விவாதம் அவைக் குறிப்பிலே இருந்து எடுக்கப்பட்டதா என்று பார்த்தால், எடுக்கப்படவில்லை. அந்தப் பைலிலே இப்படி விஷயங்கள் இருக்கின்றன என்று எதிர்க்கட்சியில் சொல்லப்படுகிறது. இதற்கு இல்லை என்று ஆளுங்கட்சியால் பதில் சொல்லப்படுகிறது. இந்த விவாதம் அனைத்தும் சபைக் குறிப்பிலே இடம் பெற்றிருக்கிறது. எனவே, அதை நீக்க வேண்டியதில்லை என்று நான் கருதுகிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதிலே நீக்க வேண்டிய பிரச்சனை இருக்கிறது என்று சொல்ல்தால், நான் பேச வேண்டியிருக்கிறது. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் * * * நீதி செய்க ” என்று கோப்பிலே எழுதியுள்ளதாக திரு. சுவாமிதாஸ் அவர்களால் சொல்லப்படுகிறது. அப்படி இல்லை என்று மின்சாரத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் மறுத்திருக்கிறார்கள். அந்த அளவிலே இருப்பதால், குறிப்பிலே இருந்து இதை நீக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுவாமிதாஸ் அவர்கள் பேசுகிறபோது, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கோப்பிலே எழுதியிருக்கிற சில குறிப்புக்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் இப்போது தெரிந்துகொள்ள விரும்புவது, இதற்கு அவர்கள் பொறுப்பேற்கிறார்களா? அப்படி அவர்கள் இதற்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறார்கள் என்று சொன்னால், தங்கள் அனுமதியோடு அனைத்துக்கட்சித் தலைவர்களும், அதைப்பார்ப்பதற்கு நான் குறுக்கே நிற்கவில்லை.

[பிற்பகல் 1-30]

அதே நேரத்தில் அவர் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ளவில்லை என்றால் என்ன நிலைமை என்பதையும் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. அ. சுவாமிதாஸ் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன கருத்தை ஏற்று நான் பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதிலே பைலைப் பார்க்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அது சரியல்ல. எந்த பைல் என்று சொல்லவேண்டும்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1979 மார்ச் 5]

திரு. மு. கருணாநிதி : நண்பர் சுவாமிதாஸ் அவர்கள் எந்த ஃபைல், எந்த எண்ணுள்ள ஃபைல் என்று குறிப்பிடவில்லை. ஃபைல்களில் பொதுவாக அந்த மாதிரி எழுதுகிறார், * 'நீதிப்படி செய்க' என்று எழுதுகிறார்; அப்படி இல்லாமல் உத்தரவுகளைத் திட்டவாட்டமாக எழுதினால் காரியங்கள் சரிவர நடைபெற உதவியாக இருக்கும் என்ற முறையில்தான் திரு. சுவாமிதாஸ் அவர்கள் கூறினார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : திரு. சுவாமிதாஸ் அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கிறது. இல்லையென்றால் சொல்ல மாட்டார். எல்லா பைல்களையும் பார்க்க வேண்டுமென்று சொன்னால்—இப்போது ஒரு நாளைக்கு 500 பைல்களுக்கு மேல் அவர்கள் பார்ப்பார்கள்—அரசாங்கத்தையே சுவாமிதாஸ் தான் நடத்த வேண்டி வருமே தவிர நாங்கள் நடத்த வேண்டி இருக்காது. அவர் தெரிந்து சொல்லுகிறார். எந்த பைல் என்று அவர் சொன்னால் அந்த பைலைத் தர அரசு தயாராக இருக்கிறது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : எந்த பைல் என்று அவர் பைல் நம்பரை கோட்பண்ணிச் சொல்லவில்லை. பொதுவாகச் சொன்னார். ஆகவே, ...

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : பொதுவாகச் சொல்வது தப்பு. குற்றச்சாட்டு சொல்லுகிறபோது குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. என். கிட்டப்பா : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இரண்டு கடிகாரங்களிலே ஒரு கடிகாரம் 1-31 என்று காட்டுகிறது. இன்னொன்று 1-36 என்று காட்டுகிறது. இதிலே எது சரி?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மூன்று கடிகாரங்களிலே இரண்டு கடிகாரங்கள் 1-31 என்று காட்டுகிறது. மெஜாரிட்டியை எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

திரு. சுவாமிதாஸ் அவர்கள் பேச்சை நாளைக்குத் தொடரலாம். திரு. லத்திப் அவர்கள் சொன்னது போல் சோர்ச்சு பற்றியெல்லாம், என்கே இருந்து விவரம் கிடைத்தது என்பதைப் பற்றியெல்லாம் இங்கே எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. சோர்ச்சைச் சொல்லா விட்டாலும் ஒரு பிரச்சினையை எடுத்துச் சொல்லும்போது அதை நிரூபித்தாக வேண்டும். அந்த வகையில் சொல்ல வேண்டும். மொத்தமாகச் சொல்லுவது நல்ல முறையாக இருக்க முடியாது.

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1979 மார்ச் 5] [பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

ஆகவே, * என்று எழுதுகிறார் என்று சொன்னதை மட்டும் சபைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்குமாறு உத்தரவிடுகிறேன். 'நீதிப்படி செய்க' என்று சொன்னது இருக்கட்டும். பொதுவாகச் சொன்னால் லட்சக்கணக்கான பைல்கள் பார்க்கப்படுகின்ற நிலையில் எல்லாவற்றையும் பார்ப்பது என்பது முடியாத ஒன்றாகும். சரியான காரணங்களை வைத்துக் கொண்டு குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டும்.

பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இன்று இத்துடன் முடிவற்று மீண்டும் 1979-ம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 6-ம் நாள் செவ்வாய்க்கிழமை காலை 9 மணி அளவில் கூடும்.

பின்னர் பேரவை 1-33 மணி அளவில் ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

(8) பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

(அ) சட்டப்படிக்கான விதிகளும் ஆணைகளும்.

105. தமிழ்நாடு 1976-ம் ஆண்டு தனியார் கல்லூரி (ஒழுங்கு முறை) விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து கல்வித் துறையின் 1978-ம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்கள் 17-ம் நாளைப் பெற்ற 1334ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு [தமிழ்நாடு 1976-ம் ஆண்டு தனியார் கல்லூரிகள் (ஒழுங்கு முறை) சட்டத்தின் (குடியரசுத் தலைவரின் சட்டம் 19/1976) 54 (2) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது.]

106. புதுக்கோட்டை அங்காடிக் குழு ஒன்று நிறுவுவதன் காரணமாக திருச்சிராப்பள்ளி அங்காடிக் குழுவின் அறிக்கையிடப் பெற்ற பகுதிகளிலிருந்து குளத்தார், ஆலங்குடி, திருமயம் ஆகிய வட்டங்களையும், தஞ்சாவூர் அங்காடிக் குழுவின் அறிக்கையிடப் பெற்ற பகுதியிலிருந்து அறத்தாங்கி, பட்டுக்கோட்டை, ஓரத்தநாடு ஆகிய வட்டங்களிலிருந்து ஒரு சில பகுதிகளையும் நீக்குவது குறித்து வேளாண்மைத் துறையின் 1978-ம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 4-ம் நாளைப் பெற்ற 1764-ம் எண் அரசாணையின் வெளியான அறிவிப்பு [தமிழ்நாடு 1959-ம் ஆண்டு வேளாண்மை விளைபொருள் அங்காடிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 23/1959) 29 (4) பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது.]

*** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.